

Over de gave van profetie en het verstaan van de stem van God

Voorwoord

Vandaag bevat mijn boekenkast heel wat boeken over de gave van profetie. Maar in de zeventiger jaren, toen ik de gaven van openbaring begon te ontdekken, waren deze boeken in het Nederlands niet beschikbaar. Er waren een paar boeken over de gaven van de Heilige Geest, die ook de gave van profetie behandelden, maar geen daarvan gaf informatie over de mogelijkheid van zielse beïnvloeding van het profetische woord en ook niet over de beperkingen van ons profetische mandaat. Geen van deze boeken gaf duidelijke waarschuwingen tegen het 'forceren van antwoorden' met behulp van de gave van profetie of tegen het manipuleren van antwoorden door het willekeurig openslaan van de Bijbel, in situaties, waarin God misschien helemaal geen antwoord zou willen geven.

In feite moest ik de valkuilen van profetische openbaring zelf ontdekken en door schade en schande wijs worden. Ik maakte fouten, die soms onschuldig, maar soms ook dramatisch uitpakten voor mijzelf en voor anderen.

In dit boek zal ik proberen heel eerlijk en open over mijn fouten te spreken en over de lessen, die ik er van leerde.

Tijdens mijn onderwijs over 'bediening onder de leiding van de Heilige Geest', als 'European HealingRooms Ambassador', kreeg ik vaak deze reactie: "Dit is de eerste keer, dat ik zo'n heldere en praktische uitleg krijg over het zuiver houden van profetische woorden. Is dit ook in boekvorm beschikbaar?

Waarom schrijf je geen boek?"

Het begon met een paar artikelen op mijn website, in het Nederlands, maar gaandeweg zag ik de noodzaak van een Engelstalig boek, dat gemakkelijk vertaald zou kunnen worden in de talen van de landen, waarin ik werkzaam ben. Inmiddels zijn op basis van dit Engelstalige manuscript op mijn website vertalingen in het Hongaars, Fins, Roemeens, Russisch, Estisch en Lets uitgegeven (in boekvorm). Op dit moment (2018) wordt aan een Duitse versie gewerkt. Natuurlijk vroegen mijn Nederlandse vrienden naar een uitgave in het Nederlands. Omdat ik zelf te weinig in Nederland ben om een Nederlandse uitgave te verspreiden, heb ik enige tijd geaarzeld, maar nu komt het er dan toch van.

Wij zijn allen uniek en verschillend in gevoeligheid. Sommige mensen hebben van nature uitgesproken artistieke gaven. Zij connecten heel gemakkelijk met hun intuïtieve kant en ontvangen 'inspiratie' voor beeldende kunsten (schilderen, beeldhouwen etc.), muziek of poëzie, voordat ze ook maar ooit van God gehoord hebben. Zij hebben het vaak ook gemakkelijker bij het ontvangen van openbaring door de Heilige Geest, speciaal wanneer het gaat om profetisch geïnspireerde gezichten.

Ik behoor tot die categorie van mensen, die voornamelijk rationeel bedraad zijn. Ik was goed in wiskunde en natuurwetenschappen, maar zwak in in talen en creatieve vakken, zoals het schrijven van opstellen. Als het er om ging een portret te tekenen, leek het nergens op.

Ik herinner me, hoe ik tijdens mijn middelbare school jaren regelmatig een opstel moest schrijven. Ten eerste wist ik nooit, waarover ik moest schrijven en als we al de opdracht kregen om over een bepaald onderwerp te schrijven, ervoer ik nooit enige inspiratie.

Met dit als achtergrond is het een wonder, dat ik nu al meerdere boeken heb geschreven.

Dat ik vooruitgang boekte in de gaven van openbaring, kwam door mijn grote verlangen om de kracht en de realiteit van het Koninkrijk van God in- en door mijn eigen leven te zien. Ik besef, dat dit verlangen niet alleen mijn eigen verlangen was, maar dat het vanaf het begin Gods bedoeling met mijn leven was om Zijn liefde en kracht door mij heen te openbaren.

Toen ik in februari 1972 de doop met de Geest ontving, profeteerde iemand over mij, dat ik de kracht van God in mijn leven zou zien werken, dat ik demonen uit zou drijven en zieken zou genezen.

Mijn leven werd een grote zoektocht naar de gaven van de Heilige Geest. Soms was er vooruitgang, soms leek die vooruitgang geblokkeerd.

Wat ik me onvoldoende realiseerde, was het feit, dat die gaven van de Geest op een bepaalde manier al in mij aanwezig waren. Ze maken wezenlijk onderdeel uit van de Heilige Geest zelf, die in mij woont. Ze waren alleen niet 'geactiveerd', in praktijk gebracht.

In mijn geval kwamen de gaven van de Geest niet als spontane ervaringen, maar als gevolg van een intens verlangen en 'stappen in geloof'. Ik denk trouwens, dat zelfs zij, die gemakkelijk inspiratie ontvangen, op een punt zullen komen, dat zij stappen in geloof moeten zetten om de gaven van de Geest maximaal tot ontwikkeling te laten komen.

Dit boek heeft niet de vorm van een gestructureerde Bijbelstudie. Het heeft eerder de vorm van een ontdekkingsreis. Ik neem u op deze ontdekkingsreis mee met behulp van mijn persoonlijke ervaringen. Verder vertel ik u verhalen, die gebaseerd zijn op een praktijk van vele jaren van profetische bediening en ik deel de ervaringen in het luisteren naar de stem van de Geest in het werk van de HealingRooms.

Natuurlijk zal ik ook voorbeelden nemen uit de Bijbel.

Ik begrijp best, dat andere gelovigen door andere processen zijn gegaan om hun Geestelijke gaven te ontdekken en te ontwikkelen. Dit is mijn persoonlijke verhaal. Ik hoop dat u ervan geniet en dat het u aanmoedigt om

bij uzelf de gaven te ontdekken, die de Heilige Geest in u heeft gelegd. Voor de zekerheid en omdat ik dat niet steeds opnieuw zal zeggen....Ik ben gepassioneerd 'in love' met de Vader, de Zoon Jezus Christus en met de Heilige Geest.

Mijn academische achtergrond omvat een doctoraal diploma (Drs.) in de Geologie en een doctoraal diploma (Drs.) in Theologie, beiden aan de V.U. Amsterdam. Gedurende 18 jaar gaf ik les aan de Bijbelscholen van de Assemblies of God in Nederland (C.P.B. later 'Azusa') en 'In de Ruimte' (Soest). Daar was ik ook vele jaren betrokken bij het schrijven van commentaren op de Griekse tekst van het Nieuwe Testament (uitgegeven als 'Studiebijbel')

Sinds 2005 heb ik HealingRooms geleid in Nederland, daarna ook in Roemenië. Sinds 2008 ben ik voortdurend onderweg in Oost-Europa, Zuid Amerika, en Oost-Afrika. Mijn bediening daar omvat het toerusten van gelovigen voor de bedieningen van genezing en bevrijding en als vast onderdeel daarvan het leren luisteren naar de stem van de Heilige Geest. Op enige termijn in de toekomst hoop ik te emigreren naar Roemenië, dat langzamerhand een tweede thuis aan het worden is.

Ik ben niet meer de dogmatische persoon, die ik vroeger was. Ik probeer dicht aan het hart van God te leven en daar ontdekte ik, dat Hij niet dogmatisch is. Hij houdt gepassioneerd van de mensen. Zijn liefde voor mij en ook voor anderen is iedere keer weer groter, dan dat ik met mijn menselijk verstand kan bevatten. Het ervaren van Zijn liefde, Zijn bevestigende woorden en Zijn gunst, hebben mij een gelukkig mens gemaakt.

God is een communicator bij uitstek. Wanneer Jezus ons de Heilige Geest belooft, noemt Hij Hem: "De Trooster". Troosten is communicatie 'par excellence'.

Wanneer ik ga spreken over Goddelijke openbaring, gaat mijn interesse niet in de eerste plaats uit naar opwindende ervaringen met de gave van profetie. Dat zou misschien op sommigen indruk kunnen maken, maar anderen zouden zich direct buitengesloten voelen. Mijn persoonlijke verlangen is in de eerste plaats het 'kennen' van de Vader en het 'kennen' van Jezus Christus, die Hij heeft gezonden (Joh.17:3). Ik wil Zijn hart kennen. Ik hou van Hem.

Ik wil mijn dank en waardering uitspreken, in de eerste plaats naar de velen, die hun harten voor mij en mijn onderwijs geopend hebben. Zij ontvingen van mij, maar gaven tegelijkertijd zoveel bemoediging terug. Ik dank Harry Coffman, die mij inspireerde tot mijn 'love walks'; wandelingen in de natuur, God aanbidden in nieuwe tongen, het uitspreken van mijn liefde naar Hem en vervolgens het ontvangen van Zijn woorden van liefde, bevestiging, vrede, en tenslotte ook richtinggevende woorden. Deze

wandelingen van communicatie met God hebben mijn leven dramatisch veranderd en natuurlijk verrijkt.

Ik dank degenen, die mij bekritiseerden, omdat ze mij aanmoedigden opnieuw na te denken en te perfectioneren, waar ik mee bezig was.

Ik dank ook Cristina Minculescu, die mij als een dochter is. Ze had de moed het met mij oneens te zijn en mijn ogen te openen voor dingen, waarvan ik het bestaan niet eens kende. Dit geldt speciaal het misbruik van de gaven van de Geest in bepaalde culturen. Het gaat dan bijvoorbeeld over situaties, waarin gelovigen zich te veel afhankelijk maken van bepaalde profeten en anderzijds de misstand, dat sommige 'profeten' betaling aanvaardden (of ook eisen) in ruil voor profetische woorden.

Ik dank ook Mirjam Makkonen, die dit boek in het Fins vertaalde. Zij stimuleerde me om meer verhalen en voorbeelden toe te voegen. Door haar goede feedback werd dit boek aangevuld tot wat het nu is.

Dan is er nog een belangrijk punt. Het zou kunnen zijn, dat u het met een enkel thema in dit boek oneens bent. Dit betreft bijvoorbeeld de vraag naar de alwetendheid van God (ten aanzien van de toekomst) en de predestinatie van alle dingen. Ik heb daar een persoonlijke mening over. Wanneer u het met mijn opvattingen op dat terrein oneens bent, maakt dat natuurlijk niet de rest van het boek waardeloos. Ik sta open voor uw commentaar. U kunt bijvoorbeeld reageren naar gordon.van.veelen@gmail.com

Hoofdstuk 1

Hoe het begon

Op een bijbelstudie avond in februari 1972 hoorde ik voor de eerste keer over de doop met de Heilige Geest. Natuurlijk had ik wel eerder over de Heilige Geest gehoord of er in de Bijbel over gelezen. Het was gebruikelijk in mijn familie, dat na iedere maaltijd een hoofdstuk uit de Bijbel werd voorgelezen. Dus had ik in al de voorgaande jaren meerdere keren de verzen over de doop met de Geest gehoord. Maar het was nooit tot mij doorgedrongen, dat ik met de Heilige Geest vervuld zou moeten worden.

Op die bewuste avond drong het tot me door en ik besepte, dat dit nooit met mij gebeurd was. Ik herinner me niet meer de details, van wat er op die avond werd gezegd, maar ik herinner me tot op de dag van vandaag, wat er met me gebeurde. Ik realiseerde me ineens, dat aan mijn pas begonnen relatie met God werkelijke communicatie ontbrak. Ik was begonnen te bidden, maar ik wist werkelijk niet of deze gebeden door God ook gehoord werden. Ik voelde geen bevestiging.

Die avond hoorde ik, dat de Heilige Geest de Middelaar is tussen ons en de Vader (1 Cor.2:10,11) en tussen ons en de Zoon (Joh.16:14,15) en dat we de aanwezigheid van de Vader en de Zoon heel intens kunnen ervaren, omdat de

Heilige Geest die aanwezigheid voelbaar maakt (Joh.14:17,23).

Ik wist ineens, dat ik zonder de Geest niet verder kon. Nadat de bijbelstudie was afgelopen, haastten de aanwezigen zich naar de gang om hun jassen aan te trekken. Ik kon nu geen moment meer verliezen. Ik riep: "Kom terug, ik heb die doop nog niet ontvangen. Bidt voor mij, dat ik ook de Heilige Geest ontvang!"

Ze kwamen terug uit de gang. 10 mensen legden hun handen op mij. Het veranderde mijn leven voorgoed.

Een van hen profeteerde over mij. Ik had zoiets nog nooit gehoord. De Heer sprak! Hij sprak over mijn toekomst, over mijn bestemming, het door God bepaalde doel van mijn leven. Het was niet heel gedetailleerd, maar ik zou een soort van prediker worden. Ik zou Zijn stem horen, demonen uitwerpen en zieken genezen.

Nog veel dieper dan door het profetische woord, werd ik geraakt door Zijn aanwezigheid. Vreugde en vrede kwamen over mij. Ik had het gevoel dat ik kon vliegen (dat heb ik niet geprobeerd).

Toen ik 's avonds laat terug kwam op mijn studentenflat, kon ik de slaap niet vatten. De vreugde was gewoon te groot. Ik realiseerde me, dat ik waarschijnlijk nooit een geoloog zou worden (ik studeerde in die tijd geologie), omdat God een ander plan met mijn leven had.

Vanaf die dag kon ik mijn mond niet houden, over wat er met me gebeurd was. Ik wilde het iedereen vertellen.

Hoewel ik deze overweldigende ervaring had gehad, sprak ik niet in tongen. Wanneer iemand me op dat moment, direct na de doop met de Geest, geholpen of gestimuleerd had om de tongentaal te ontvangen, was dat misschien direct gebeurd. Maar niemand deed dat.

Natuurlijk had ik wel eens gelezen over de gave van het spreken in tongen. Ik begon dus te bidden, dat het me spontaan zou overkomen. Maar dat gebeurde niet.

Ik hoopte, dat ik misschien op een bepaald moment de engelen zou horen zingen in tongen en dat ik zomaar mee kon zingen. Ik hoopte, dat ik misschien midden in de nacht wakker zou worden en ontdekken, dat ik in tongen aan het spreken was. Ik hoopte, dat het me spontaan tijdens de aanbidding in de samenkomst zou overkomen. Maar dat gebeurde allemaal niet.

Er waren momenten, dat ik eraan ging twijfelen, of deze gave wel voor mij bestemd was. Misschien wilde God me deze gave wel helemaal niet geven. Omdat ik deze gave niet spontaan ontving, ging ik zelfs denken, dat het niet zo belangrijk was. Misschien had ik deze gave helemaal niet nodig. Misschien had God wel iets anders voor mij. Maar ik ontving ook geen enkele andere gave. Zo wisselden momenten van hoop en geloof en momenten van wanhoop

elkaar af.

In die periode zeiden de leerstellingen van de Pinksterbeweging, dat iemand alleen echt gedoopt was in de Heilige Geest, als hij of zij daadwerkelijk in tongen sprak (of tenminste eens in tongen had gesproken). Dat onderwijs hielp mij ook niet echt. Ik had de kracht van de Heilige Geest ervaren, maar er was geen zichtbaar of hoorbaar bewijs, dat ik met de Geest gedoopt was. Deze periode duurde ongeveer een half jaar.

Op een goed moment vroeg ik het aan Henny Delina (met haar ben ik later getrouwd). Zij zei tegen me: "Je hebt het al! Je moet het gewoon doen!" Ik vroeg haar, wat ik dan moest doen en ze antwoordde: "Maak gewoon een geluid; denk er verder niet over na, en laat het aan de Heilige Geest over om dat geluid te vormen".

Die nacht probeerde ik het. Ik maakte geluiden en tot mijn verrassing leek het wel ergens op. Ik werd er ook blij van. Natuurlijk twijfelde ik eraan, of dit wel werkelijk de Heilige Geest was. Ten slotte maakte ik geluid en zou kunnen, dat deze vreemde woorden op een of andere manier uit mijzelf voortkwamen. Maar ik ging er mee door en gebruikte deze 'taal' in mijn gebeden. Heel snel kwam ik er achter welke ongeloofelijke kracht verborgen was in deze gave van het bidden in tongen.

De volgende dag sloeg ik willekeurig mijn bijbel open en mijn oog viel op 1 Cor.14:13. Daar staat: "Wie in een tong spreekt, moet bidden, dat hij het moge uitleggen". Ik raakte een beetje gefrustreerd. Ik was net begonnen in tongen te bidden en te spreken. Het had me zo'n moeite gekost om het te ontvangen. En nu daagde God me direct uit voor de volgende gave. Ik had het idee, dat ik niet klaar was voor het volgende. Maar tegelijkertijd begreep ik, dat de Heer mijn geestelijk leven op een ander, hoger niveau wilde brengen.

Ik begon te bidden voor de gaven van openbaring, zoals vertolking van tongen en profetie. Ik bad twee jaar lang en er gebeurde niets.

In feite ging ik uit van de verkeerde verwachtingen. Ik dacht, dat ik misschien ineens de tongentaal zou verstaan, zoals ik ook andere talen verstond. Ik dacht dat mijn verstand verlicht zou worden, zodat ik zou begrijpen, wat de Heilige Geest bedoelde.

Ik dacht, dat de gave van profetie een rationele gave was, waarbij de Heilige Geest mijn gedachten zou leiden. Of anders, dat ik op een bepaalde manier Gods stem zou kunnen horen, hoorbaar zoals Samuel (1 Sam.3:4vv.). Dat gebeurde niet. Ik had geen idee, hoe ik verbinding zou kunnen krijgen met het bovennatuurlijke.

Na twee jaar bezochten Henny Delina en ik (we waren inmiddels getrouwd)

een conferentie van 'Zending en Gemeente'. Voor mij was het een buitengewone conferentie, want hier werden in iedere dienst profetische woorden uitgesproken. Heel anders als in onze thuisgemeente, waar slechts heel zelden een profetisch woord kwam. Ik dacht: "Dit is de plek, waar ik de gave van profetie kan ontvangen".

Na een van de samenkomsten ging ik naar voren om de hoofd-spreker te ontmoeten en om gebed te vragen. Hij was een bekende bijbelleraar, met de naam Kees Goedhart. Toen ik aan de beurt was, vroeg ik hem, of hij voor mij kon bidden, dat ik de gave van profetie zou ontvangen.

Hij keek mij aan met zijn vriendelijke ogen, maar hij zei: "Nee".

"Nee?" vroeg ik. Waarom wilt u daarvoor niet bidden? "Omdat je het al hebt" antwoordde hij.

"Ik heb het niet, ik droom nooit, ik zie nooit een gezicht, ik hoor nooit een stem" reageerde ik.

Hij antwoordde: "OK, je hebt dan misschien nooit spontane ervaringen gehad, maar dat betekent niet, dat je de gave van profetie niet hebt. Je hebt het wel. Het is alleen maar een kwestie van geloof. Je bent toch gedoopt in de Heilige Geest, is het niet?" Ik knikte.

"Spreek je in tongen?" Dat kon ik gelukkig bevestigen. "Dan is het duidelijk, dat je met de Heilige Geest gedoopt bent. Dan heb je ook de gave van profetie".

Voor mij was dat niet zo overtuigend. Ik herhaalde, dat ik nooit droomde en ook nooit iets hoorde of zag door de Heilige Geest.

Hij glimlachte en zei: "Je moet een stap in geloof zetten. Weet je, hoe Petrus op water ging lopen? Hij ging op de rand van de boot zitten met beide benen buitenboord. Toen duwde hij zichzelf af en sprong op het wateroppervlak. Vervolgens liep hij op het water. Jij moet hetzelfde doen".

"Maar wat bedoelt u precies? Wat moet ik dan doen?" vroeg ik hem.

"Deze conferentie is een niet-oordelende omgeving. Dus je kunt het gewoon proberen, zonder bang te zijn, dat wij je zullen beoordelen of je zullen afwijzen, wanneer het niet volmaakt is.

Dus na de tijd van aanbidding geven we de aanwezigen de gelegenheid om te profeteren. Je begint gewoon door te zeggen: "Dit is het woord van de Heer" of "Zo spreekt de Heer" – en de rest wordt je gewoon gegeven. Spreek gewoon verder, totdat de inspiratie ophoudt".

Dit voorstel boezemde mij alleen maar angst in. De volgende dag, de laatste dag van de conferentie, worstelde ik met mijzelf: "Kan en mag ik zo iets doen?" Stel je voor, dat ik zou zeggen: "Zo spreekt de Heer" en er komt niets, of ik zou alleen maar nonsens uitkramen?

Dat zou heel aanmatigend zijn. In dat geval zou ik zou een valse profeet zijn.

Van binnen vond er een gevecht plaats tussen mijn verlangen naar de gaven van de Heilige Geest (om anderen te zegenen) en mijn vrees om in het bovennatuurlijke te stappen. Want dat is het eigenlijk. Nadat ik gezegd zou hebben: "Dit is het woord van de Heer" zou ik het 'point of no return' hebben overschreden. Vanaf dat moment kon niets (zelfs mijn verstand niet) mij verder helpen. Ik zou er helemaal alleen voorstaan; met God wel te verstaan.

Ik wilde die stap in geloof zetten, maar ik had de moed niet. Mijn handen waren nat van het zweet, ik beefde helemaal, ik kneep in Henny's hand. Mijn geloof was verschrompeld tot een minimum. Ik vroeg me af of er nog een mosterdzaadje van over was.

Toen realiseerde ik me opnieuw, dat dit de laatste gelegenheid was om het te proberen (in een niet oordelende omgeving). Dus brak ik door de blokkades van vrees heen.

Ik voelde me helemaal niet geïnspireerd, maar ik probeerde het toch. Dus na de aanbidding ging ik staan en riep luid: "Dit is het woord van de Heer". En ik sprak verder uit, wat er in mijn bewustzijn opkwam. Ik hoorde mijzelf zeggen: "Mijn dochter, Ik heb je genezen". Dat was alles.

Ik voelde me helemaal niet opgelucht. In feite was ik nog meer gespannen dan voorheen. Ik vroeg mijzelf af: "Is dit werkelijk van de Heer? Wat als er nu niets gebeurt? Wat als er helemaal geen vrouw geneest?"

Stel je voor, dat ik gezegd zou hebben: "Mijn volk; zie niet rechts en zie niet links, maar zie alleen op Mij". Dan zou iedereen blij met mij geweest zijn. Misschien zouden sommigen me zelfs op de schouders geklopt hebben en gezegd: "Goed gedaan jongen, niet slecht voor een beginner". Maar nu moest er iets gebeuren om te bewijzen, dat dit woord werkelijk van God kwam.

Naar Hollands gebruik, eindigt iedere samenkomst met 'koffie' Ik pakte mijn kopje en ging zitten in de verste hoek van de koffieruimte. Daar zat ik, heel stil, in feite heel bang.

Het duurde een half uur, voordat Kees Goedhart zijn bediening had beëindigd. Toen verscheen hij zelf ook in de koffieruimte. Hij keek rond en zag mij in de verste hoek zitten. Hij liep tussen de tafels en stoelen door in mijn richting. Op een afstand van 20 meter wees hij met zijn vinger naar mij. Ik voelde me heel onzeker. "Nu komt het oordeel" dacht ik. Mijn woord was vast en zeker afgekeurd. Hij kwam rechtstreeks naar onze tafel en bleef ondertussen naar mij wijzen. Nu zou ik met de pijnlijke waarheid worden geconfronteerd.

Toen hij direct voor mij stond, sprak hij luid en duidelijk, zodat iedereen het

kon horen: "Dit was werkelijk een woord van God. Net kwam er een vrouw bij me, die me vertelde, dat ze een vreselijke migraine had. Ze zei: "Op het moment, dat ik het woord hoorde "Mijn dochter , Ik heb je genezen", verdween mijn pijn en ik heb geloof, dat het nooit meer terugkomt."

Alle spanning viel nu van mij af. Ik haalde opgelucht adem. God sprak dus werkelijk, wanneer ik het risico nam om het te proberen.

In de jaren die volgden, ging ik door met het nemen van dat risico om in het geloof te profeteren.

Natuurlijk kwamen er nieuwe uitdagingen. Wat te doen, wanneer iemand reageert, dat jouw profetisch woord volledig de plank misslaat en het helemaal niet van toepassing is op zijn of haar leven?

Wat te doen, wanneer iemand je beschuldigt van toverij, omdat ze denken, dat het onmogelijk is over zoveel mensen achter elkaar te profeteren?

Ik maakte dat allemaal mee.

Bijna altijd bleken de profetische woorden te kloppen. Het gaat trouwens helemaal niet zozeer om mij. Het gaat om Gods verlangen om tot zijn volk te spreken.

Op een goed moment verzorgde ik een spreekbeurt in de evangelische gemeente in Putten (Gelderland). Dat is de plaats waar mijn ouders woonden. Mijn moeder woont er nog altijd. Mijn ouders behoorden tot een meer traditionele Calvinistische kerk. Maar op deze zondagmorgen had mijn moeder besloten om naar de Evangelische gemeente te komen om naar haar zoon te luisteren. Tijdens de aanbiddingsdienst zat ze naast me.

Ineens wist ik, dat de Heer een profetisch woord had voor iemand. Ik kende de inhoud nog niet en wist ook niet, voor wie het was.

Op hetzelfde moment realiseerde ik me, dat mijn moeder naast mij zat. Ik werd door vrees bevangen. Wat zou er gebeuren, wanneer ik zou opstaan en zou proclameren: "Dit is het woord van de Heer?" Hoe zou ze reageren? Wat zou ze van mij vinden? Op dat moment was zij zich helemaal niet bewust van mijn innerlijke strijd. Zij wist nog helemaal niet, wat er zou gaan gebeuren. Het was uitsluitend mijn vrees voor haar mogelijke beoordeling en afkeuring.

Natuurlijk, ik hoefde niet te profeteren op dat moment. Mijn hart was niet als dat van Jeremia. Wanneer hij probeerde een profetische openbaring te onderdrukken, voelde hij het woord van God als een brandend vuur in zijn binnenste. Hij kon het niet tegenhouden. Hij moest het uitspreken. Ik was zo niet. Ik werd niet gedwongen om te profeteren. Ik kon gewoon mijn mond dichthouden. Er zouden genoeg andere gelegenheden komen om te profeteren.

Tegelijkertijd realiseerde ik me, dat het mijn mensenvrees was, die mij weerhield om verder te groeien in mijn bestemming. Wanneer ik nu zou falen

door niet te profeteren, zou hetzelfde zich weer kunnen voordoen en ik zou er verlamd door kunnen raken. Het was alsof de Heer mijn ogen opende voor een belangrijke waarheid: "Sta je toe, dat mensenvrees over jou heerst, of ga jij je vrees overwinnen?"

Op dat moment nam ik een belangrijke beslissing: Ik zal niet aan mijn vrees toegeven, maar ik zal hem bestrijden, totdat ik er een volledige overwinning over heb behaald!

Dus stond ik op en sprak luid: "Dit is het woord van de Heer voor jou, mijn dochter....". Ergens in de zaal barstte iemand in tranen uit. Iemand had op dit woord van God gewacht.

Nadat ik klaar was met het 'woord', keek ik naar mijn moeder. Ze reageerde helemaal niet. Maar ik had mijn vrees overwonnen.

Iedereen zal zal met vergelijkbare vormen van vrees geconfronteerd worden. Het is belangrijk om risico's te blijven aangaan en nooit te buigen voor angst. U zult waarschijnlijk een vergelijkbare soort van vrees ervaren, wanneer u begint profetische woorden uit te spreken. Laat nooit de vrees voor wat anderen mogelijk over u denken of zeggen, u beheersen of verlammen. Neem het risico en spreek uit wat God in uw hart legt. Geef nooit toe aan mensenvrees.

Zoals bij de meeste mensen was de strijd tegen mijn eigen vrees van lange duur. Een paar jaar geleden wilde de Heer het niveau van mijn profetische bediening verhogen tot 'profetische genezingen'.

Gedurende een interview voor de Estische Evangelische televisie vroeg de interviewer me, of ik een paar 'profetische genezingen' kon doen. Ik wist wat hij bedoelde. Hij wilde, dat ik recht in de camera zou kijken en dan iets zou zeggen als: "U daar, met u geïnfecteerde oor; Leg uw hand er nu op en ontvang nu genezing".

Dit is extra moeilijk, omdat je openbaring moet ontvangen over dingen, die God tijdens de uitzending (op later datum) zal doen en je onder lopende camera's moet profeteren. Wanneer je in een studio wordt geïnterviewd, ben je wat extra gespannen en dat hindert je in het ontvangen van openbaring.

Op zo'n moment gaat er van alles door je hoofd. "Ziet de interviewer mij misschien als een Amerikaan (misschien als Benny Hinn)? Vraagt hij dit aan elke gastspreker? Of is het God, die me uitdaagt tot een nieuwe stap in geloof?"

Ik besloot te geloven, dat het de Heer was, Die mij uitdaagde. Dus nam ik de stap van geloof om openbaring te ontvangen. En het werkte.

Natuurlijk moet ik nog de reacties van de kijkers krijgen, want het was geen directe uitzending.

De interviewer (en de Heer) hadden mij uitgedaagd om uit mijn comfortzone te komen. En het zou het gemakkelijkst geweest zijn om na afloop te zeggen: "Dit doe ik nooit meer".

Maar ik had de bedoeling van de Heer begrepen. Hij daagde me uit om door te gaan met profetische genezingen. Sinds die dag besluit ik de meeste van mijn

samenkomsten met profetische woorden over specifieke genezingen. Dat klinkt ongeveer zo: “Er is hier iemand met aangezichtspijnen aan de rechterkant van het gezicht. Er is iemand die een soort van cyste of tumor heeft in de biceps van de rechterarm. Er is iemand met een probleem in de okselholte”.

Vervolgens nodig ik die mensen, die de symptomen bij zichzelf herkennen, uit om naar voren te komen. Soms komen ze heel snel, blij om genezing te ontvangen; Soms komen ze niet, omdat ze niet kunnen geloven, dat de Heer door mij spreekt, of eenvoudig, omdat ze bang zijn.

Sinds de vuurdoop voor de TV camera's in Estland zijn er vele honderden gelovigen en ongelovigen tijdens mijn samenkomsten genezen

Kort nadat ik begonnen was met deze profetische genezingen, sprak ik in een bepaalde samenkomst. Ik was er voor de eerste keer, dus de mensen kenden mij nog niet. Er was nog geen band van vertrouwen opgebouwd.

Toen ik tegen het einde van de prediking de Heer vroeg, wat Hij wilde gaan doen, ontving ik de openbaring, dat er iemand was met een ernstig probleem aan het rechteroog. Ik zei: “Is hier iemand met een probleem aan het rechteroog?” Ik vroeg vervolgens of de persoon, die bij zichzelf dat specifieke probleem herkende, naar voren wilde komen. Maar er kwam niemand. Ik stond dus voor niets te wachten. Een bepaalde vrees kwam over mij. Had ik het verkeerd? Was het een eigen verzinsel?

Ik herhaalde de uitnodiging aangaande het rechteroog met meer geloof: “Er is hier iemand met een ernstig probleem aan het rechteroog”. Nog steeds kwam er niemand.

Ik herhaalde mijn uitnodiging met de allersterkste bewoordingen: “De Heer toont mij, dat hier iemand is met een ernstig probleem aan het rechteroog”. Eerst was er geen reactie. Toen kwamen er drie dames naar voren, alle drie met een bril. Ze hadden problemen aan beide ogen. Ik bediende hen, maar er trad geen enkele verbetering op. Ik voelde me heel gefrustreerd en ook beschaamd, omdat ik voor de ogen van de hele gemeente was afgegaan. Wat zouden ze van me denken? Een valse profeet? Een opgeblazen prediker? Vast niet veel goeds. Van binnen fluisterde ik naar de Heer: “Heer, doe me dit niet aan. Ik verlies mijn zelfvertrouwen. Ik neem het risico, maar er is geen bevestiging” .

Toen de samenkomst afgelopen was en de meeste mensen de zaal al hadden verlaten, kwam er een grote man naar me toe. Hij was waarschijnlijk 2 m. lang. Hij kwam duidelijk uit de 'wereld'. Op zijn enorme spierballen waren naakte vrouwen getatoeëerd. Hij kwam naar me toe en bleef pal voor mij staan. Ik moest met mijn 1.72 omhoog naar hem opkijken.

Hij fluisterde: “Ik was bang”. Deze reus was bang? Voor mij?

Toen zei hij: “Ik ben nog maar pas bekeerd. Ik ben niet gewend aan dit soort samenkomsten. Daarom durfde ik niet naar voren te komen. Toen ik een kind van 5 jaar was, heb ik een ongeluk gehad. Mijn rechteroog raakte daarbij

blijvend beschadigd. Ik kan ermee licht en donker onderscheiden en wat schaduwachtige gestalten, maar dat is alles.

Ik legde mijn hand op zijn oog en stuurde de kracht van de Heilige Geest erheen. Binnen 5 minuten was zijn oog geheel hersteld. Hij danste als een kind. "Ik kan alles er nu mee zien!"

In de meer dan 40 jaren van profetische bediening (sinds 1977) hebben mensen de Here Jezus aangenomen, omdat ze geraakt werden door de liefde, de kracht en de waarheid van de profetische woorden. Ik profeteerde in kerken, wanneer ik daar kwam om te spreken en te bedienen. Ik profeteerde op veerboten, in vliegtuigen, treinen, auto's, bussen en zelfs op paranormaal beurzen, waar New Agers tot Jezus kwamen. Soms werden spontaan zieken genezen en werden letterlijk levens gered. Wanhopige gelovigen ontvingen woorden van hoop. Levensbestemmingen werden bekendgemaakt.

Ik zal gewoon een paar verhalen delen. Natuurlijk kan ik ter wille van de privacy niet te veel details geven. Jaren geleden werd ik uitgenodigd in een plaatselijke samenkomst. Tijdens de aanbidding zag ik een jonge vrouw, die nauwelijks meedeed. Ze zong niet mee. Haar gezicht was uitdrukingsloos en vertoonde geen emoties..

Ik kende haar niet en had haar nooit eerder gezien. Aan het eind van de aanbidding stond ik op en keek in haar richting. Ik sloot mij ogen en begon te profeteren: "Mijn dochter, ik hou van jou. Op dit moment, ook al laat je aan de buitenkant niets zien, is je leven vol chaos en verwarring. Je weet niet, hoe je je probleem kunt oplossen, maar Ik heb een oplossing voor je." Op dat moment voelde ik, dat de Heer nog een extra boodschap voor haar had. Het handelde over abortus. Ik wist nog niet wat God daarover tegen haar wilde zeggen. Ik had het idee, dat ik dat niet verder 'en publiek' kon zeggen. Dus besloot ik haar aan het eind van de samenkomst op te vangen en haar er naar te vragen.

Toen ik mijn ogen opende, zag ik dat ze me aankeek. Ik zag een soort van schrik maar ook herkenning in haar ogen. Ze moest begrepen hebben, dat dit woord voor haar was.

Na de prediking kwam ze naar voren voor gebed. Zeker, ze was aangeslagen door het profetische woord en door de prediking. Voordat ik haar vroeg om haar verhaal te vertellen, zei ik tegen haar, dat de Heer nog iets anders voor haar had. "Het gaat over abortus" zei ik.

Ze raakte bijna in paniek. Ze maakte gebaren met haar handen om aan te geven. "Dit kan niet waar zijn. Dat kunt u niet weten".

"Wat is er gebeurd?" vroeg ik. Ze antwoordde: "Ik ben in verwachting, maar niemand weet dit, behalve ik en mijn huisarts. Zelfs mijn moeder weet het nog niet. Het punt is, dat ik niet weet wie de vader is. Ik heb een heel wild en

promiscueus leven geleid. Onlangs had ik seksuele omgang met twee verschillende mannen. Elk van beiden kan de vader van het kind zijn. Ik kan die situatie niet aan, dus heb ik besloten om een abortus te doen, zonder het iemand te vertellen”.

Toen vertelde ze me haar levensverhaal. Ze was 16 toen ze haar leven aan de Heer gaf. Ze was zelfs gedoopt, maar op een bepaald moment had ze verkeerde beslissingen genomen. Ze had de gemeente verlaten en was teruggekeerd naar 'de wereld'. Daar had ze weet ik hoeveel vriendjes gehad. 8 jaar lang had ze zo geleefd en nu was ze zwanger.

Juist deze week had ze een oude bekende ontmoet. Die vrouw had, zonder dat ze iets van de zwangerschap wist, haar uitgenodigd om toch weer eens naar de gemeente te komen. Ze had de uitnodiging aan genomen en nu was ze, voor het eerst sinds 8 jaar, weer in een kerkdienst.

Deze morgen had het profetische woord haar diep geraakt. God bleek van haar problemen te weten en toch hield Hij nog steeds van haar.

Die morgen gaf ze opnieuw haar leven aan Jezus. Haar leven werd gered. En het ongebooren kind? De vrouw van de voorganger bracht haar in contact met een supportgroep en ze besloot het kind te houden. Een dochter werd geboren. Inmiddels is deze dochter volwassen.

Dit om maar duidelijke te maken, dat profetische woorden levensreddend kunnen zijn.

Het volgende voorval gebeurde in een vliegtuig. Ik was op weg naar Suriname. Onderweg kreeg ik een gesprek met mijn buurvrouw. Het was een attractieve jongedame met kroeshaar. Ik schatte haar leeftijd op rond de 35. Nadat we een beetje over koetjes en kalfjes hadden gepraat, bracht ik het gesprek op 'geloof'. Ze bleek een nominale gelovige te zijn. Ze geloofde wel in het bestaan van God, maar was al jaren niet meer in een kerk geweest. Na even ontdekte ik, dat het gesprek haar niet meer boeide. Dan heeft het ook weinig zin om op het onderwerp door te gaan. Op een goed moment gaf de cockpit het signaal, dat we nu aan de afdaling begonnen. Er was weinig tijd te verliezen. Er moest nu iets gebeuren.

Ik zei tegen haar: “Ik heb een woord van de Heer voor je”. In werkelijkheid had ik dat woord nog helemaal niet ontvangen, maar ik wist dat het er zou zijn, als ik in geloof uitstapte. Ze keek me verbijsterd aan. “Wat?, een woord van de Heer?” Ik vroeg haar: “Mag ik je hand even vasthouden?” Ze gaf haar hand en ik begon te profeteren. Het woord ging ongeveer zo: “Mijn dochter, onlangs ben je heel erg verraden. Je bent daardoor diep teleurgesteld. En nu ben je op weg naar je vaderland en je hoopt daar een oplossing te vinden voor je probleem. Dat zal er op uit lopen, dat je opnieuw verraden zult worden. Dit is niet de manier om je problemen op te lossen. Geef je leven aan Mij en dan zal Ik je leiden...etc.”

Toen ik mijn ogen opende, keek ze mij met verbazing aan en zei: “Maar dat

klopt! Het is waar! Een paar dagen terug heeft mijn vriend, waarmee ik samenwoon, me gezegd, dat hij een einde ging maken aan onze relatie, omdat hij inmiddels al drie maanden lang ook met een ander meisje seksuele omgang had. Ja, ik voelde me verraden. We waren al vier jaar samen. En het klopt. Ik ga op vakantie naar mijn vaderland en ik had de gedachte, dat ik daar wel een andere minnaar zou vinden”.

Vervolgens legde ik haar uit, hoe God van haar hield en dat Hij een beter plan voor haar leven had. Op dat moment zag ik door het raampje de kustlijn van Suriname. Nu waren er nog maar een paar minuten. Ik vroeg haar of ze de Here Jezus wilde aannemen. Ze zei : “Ja”. Samen baden we het ‘zondaarsgebed’. Voordat de wielen van het vliegtuig de grond raakten, was zij een kind van God geworden. Halleluja.

Hoofdstuk 2

Hoe houden we profetie zuiver?

Niet lang, nadat ik begonnen was met profeteren, werd ik met een ernstige uitdaging geconfronteerd. Mijn vrouw en ik maakten deel uit van een huisgroep van onze locale gemeente in Amsterdam. Na enige tijd kreeg de vrouw van onze huisgroepleider kanker. Een grote tumor, een melanoom, groeide aan haar linker arm.

De artsen adviseerden haar een onmiddellijke amputatie van haar hele arm, om te voorkomen, dat de kanker zich door haar lichaam zou verspreiden. Maar zij geloofde, dat de Heer haar zou genezen. Ze had al eens eerder een wonderbaarlijke genezing meegemaakt en daarom was ze er vast van overtuigd, dat hetzelfde nu weer zou gebeuren.

Als huisgroep kwamen we twee keer in de week bij elkaar om voor haar genezing te bidden. Op een van die avonden ervoer ik een sterke overtuiging, dat de Heer al was begonnen haar te genezen en dat het niet lang meer zou duren, voordat ze compleet genezen zou zijn. Dus sprak ik een profetische woord uit met die strekking.

In werkelijkheid liep het heel anders. Een paar weken later ontstond er in haar arm een ernstige inwendige bloeding. Zij werd per ambulance naar het ziekenhuis gebracht, waar de artsen de bloeding niet konden stoppen. Zij besloten haar arm te amputeren en de slagader dicht te branden. Daarna schreven ze chemotherapie voor. Maar het was al te laat. De kanker had zich al door haar lichaam verspreid en een aantal maanden later stierf ze.

Ik was er kapot van. We hadden een goede vriendin verloren. Ten tweede was mijn profetisch woord niet in vervulling gegaan. Ten derde werd ik er nu van beschuldigd een valse profeet te zijn. In die dagen oordeelden mensen heel simpel: Je bent ofwel een profeet van God, of je bent een valse profeet. Onze plaatselijke kerk besloot in het vervolg heel voorzichtig met profetische woorden om te gaan. De vrijheid om te profeteren werd ingeperkt. Als

iemand iets van God had ontvangen, moest dat eerst door de oudsten worden getoetst, voordat de toestemming werd gegeven om het publiekelijk uit te spreken. De gave van profetie kwam in een verkeerd daglicht te staan. Ik voelde me schuldig en tegelijkertijd ook verward. Toen ik destijds het profetische woord over genezing uitsprak, voelde ik niets ongewoons. Het voelde gewoon goed. Ik ervoer ook geen waarschuwing. Ik had geen idee, waarom dit woord ineens verkeerd was en de andere woorden (die ik daarvoor had uitgesproken) allemaal goed waren. Ik realiseerde me, dat ik het onderscheid miste tussen waar en onwaar, echt en onecht. En ik wist niet hoe ik dit zou kunnen oplossen.

Om te beginnen besloot ik niet meer te profeteren, totdat ik een goed antwoord had op mijn vragen. Dat duurde een half jaar. Ik profeteerde helemaal niet meer. Ondertussen probeerde ik mensen te vinden, die me konden helpen of adviseren of tenminste konden uitleggen wat er mis gegaan was.

Niemand wist er iets zinvols op te zeggen. Begrijpelijk, want er waren vrij weinig mensen, die ervaring hadden met de gave van profetie. In ieder geval kende ik hen niet.

Ten slotte ontmoette ik een oudere voorganger. Hij had me uitgenodigd om in zijn kleine gemeente te komen spreken. Na de samenkomst nam hij ons mee naar huis voor de lunch. Opnieuw bracht ik de zaak van de valse profetie ter sprake. Toen ik hem het hele verhaal verteld had, begon hij te lachen.

Ik was een beetje beledigd en reageerde: "Ik heb een groot probleem. Voor mij is het een drama! En u zit er gewoon om te lachen".

Hij glimlachte en antwoordde: "Maar Gordon, dit is geen valse profetie. Dit is profetie vanuit de ziel. Jullie hielden van deze vrouw. Ze was jullie vriendin. Met je hele hart verlangde je naar haar genezing. Je had dus zonder het te weten je neutraliteit opgegeven. Je ziel riep uit: "Ze moet genezen worden".

Dus, toen je jezelf opende om openbaring te ontvangen, sprak je ziel met zo'n luide stem, dat je helemaal de fluistering van de Heilige Geest niet kon horen. Je bedoelingen waren goed, maar je was je neutraliteit kwijt. Gelukkig kan dit snel opgelost worden". In het erop volgende uur legde hij me de een paar basisprincipes uit, waarmee ik verder kon.

Het nu volgende onderwijs is het resultaat van meer dan 35 jaar ervaring in de profetische bediening. Ik leerde de 'fijne kneepjes van het vak' door over meer dan 10.000 mensen te profeteren. Mijn onderwijs werd verfijnd door vallen en weer opstaan. Het bevat de lessen van mijn eigen fouten en die van anderen.

Neutraliteit

Dit onderwijs legt de focus op neutraliteit als de belangrijkste voorwaarde voor de zuiverheid en echtheid van profetische woorden.

Voordat we beginnen over iemand te profeteren, moeten we een korte zelftest

doen om er zeker van te zijn, dat we werkelijk neutraal staan tegenover de persoon of de situatie, waar we over gaan profeteren.

Stel je voor dat we niet neutraal staan ten opzichte van iemand. Dan kan er een samenloop of besmetting ontstaan van de profetische boodschap met onze eigen emoties, gevoelens of mening. Wanneer die emoties, gevoelens of mening heel sterk zijn, kunnen we in het 'profetische woord' zelfs alleen deze emoties of mening tot uitdrukking brengen en ons er niet eens van bewust zijn.

Ik geef u dus 17 punten voor een korte zelftest om te voorkomen, dat u zichzelf of anderen beschadigt vanwege 'zielsmatige' profetie. Deze 17 punten zouden het profetische woord kunnen beïnvloeden of zelfs helemaal kunnen overnemen. Tenzij we hun beïnvloeding uitsluiten, voordat we gaan profeteren. Misschien schrikt u even van het aantal van 17. Het valt uiteindelijk wel mee. Ze kunnen samengevat worden onder de noemer 'neutraliteit'.

1 Emotionele bewogenheid met iemand die lijdt

Bewogenheid kan een heel goede emotie zijn. Soms wekt de Heer zelfs onze bewogenheid op om ons in een bepaalde richting te krijgen. Bewogenheid kan de drijfveer zijn voor heel veel liefdadigheid en hulpverlening. Maar in de profetische bediening kan bewogenheid onze gevoeligheid voor de werkelijke leiding van de Geest verstoren. Meestal gaat het zo; Je ontmoet iemand die lijdt. Het kan een dodelijke ziekte zijn of een diep emotioneel of lichamelijk lijden. Onmiddellijk wordt je bewogenheid opgewekt. Je wilt iets doen, je wilt helpen. Je wilt ook, dat God iets doet. En natuurlijk wil God iets doen. Maar Zijn idee en benadering van deze situatie of persoon kan een heel andere zijn, dan de onze.

Het is veel beter om helemaal niets over het lijden van iemand te weten, wanneer je gaat profeteren. Of, anders, het is beter om jezelf te distancieren van je bewogenheid, voordat je een profetisch woord uitspreekt.

Ik geef je twee voorbeelden over emotionele betrokkenheid en bewogenheid. Mijn vrouw stierf in Oktober 2007 als gevolg van colon (darm)-kanker. Een paar maanden later zat ik in de Healingroom ineens tegenover een vrouw met dezelfde ziekte. Haar toestand riep bij mij zoveel emoties en herinneringen op, dat ik besloot niet over haar te profeteren, maar mijzelf te laten vervangen door een van mijn teamleden. Als ik niets over haar conditie zou hebben geweten, dan had ik vanuit een volstrekt objectieve positie over haar kunnen profeteren, maar daarvoor was het nu te laat. Ze had me al verteld aan welke ziekte ze leed.

Vandaag ben ik wel over mijn gevoeligheid ten aanzien van kanker heen

gegroeid. Nu zou ik dus wel over zo iemand kunnen profeteren. Maar ik geef er meestal de voorkeur aan niets over iemands gezondheid te weten, voordat ik profeteer.

Dogmatische overtuiging ten aanzien van genezing

Er kan ook een sterke dogmatische overtuiging zijn ten aanzien van ziekte. Genezing van zieken is een onderdeel van het koninkrijk van God. In het OT en NT openbaart God zichzelf als een Genezer. Jezus weigerde nooit om iemand te genezen, die om die reden bij Hem kwam. Hij gebruikte nooit een 'excuus' als: "Het is goed voor je om ziek te blijven, want dat zal je karakter vormen". Hij gaf nooit onderwijs over de theologische verklaringen die wij soms bedenken, wanneer mensen ziek blijven. Hij genas allen, die bij hem kwamen.

En hoewel dit waar is, lijft het belangrijk om gevoelig te blijven voor de leiding van de Heilige Geest in specifieke situaties.

Ooit was ik in de Ukraiene. Onze chauffeur vroeg ons zijn moeder te bezoeken, die in de buurt woonde. We stemden toe. Toen we aankamen, was het huis gevuld met familieleden, die allemaal graag een profetisch woord wilden ontvangen. Maar we kwamen eigenlijk voor de moeder.. Zij was 80+. Ze was door de ouderdom verschrompeld tot de grootte van een kind en ze had een beetje last van Alzheimers.

Ik vroeg haar wat ze het liefste wilde. Zij antwoordde: "Ik verlang ernaar, dat Jezus me thuishaalt".

Op dat moment kwamen er allerlei gedachten in mijn hoofd op. Zouden we ons toch naar genezing uitstrekken? Moest ik proberen haar te overtuigen om geloof te hebben voor genezing? Ik realiseerde me, dat mijn theologische overtuiging mij hier niet verder kon helpen. Maar hoe zou ik in deze situatie openbaring kunnen ontvangen, terwijl ik zo vooringenomen was ten aanzien van genezing en geloof? Ik besepte, dat ik eigenlijk geen rechtstreeks woord kon ontvangen. Daarom vroeg ik de Heer om een gezicht.

Het kwam direct. Ik zag een prachtig eiland midden in een grote oceaan. Het was heel idyllisch met mooie palmen en een strand rondom. Een klein paradijsje. Maar zover als het oog reikte was er nergens een ander land of een ander eiland te zien. Het lag geheel geïsoleerd. Ik begreep het gezicht en zei de familieleden: "Dit geïsoleerde eiland betekent, dat zij de verbindingen met de buitenwereld bijna geheel is kwijt geraakt. Haar tijdgenoten, vroegere vrienden en vriendinnen, zijn allemaal gestorven. In dat opzicht is ze heel eenzaam. Vanwege de Alzheimers is haar verbinding met jullie ook grotendeel verloren gegaan. De communicatie gaat alleen nog over heel basale dingen, zoals eten, slapen en naar de WC gaan.. Ze kan niet meer over diepere dingen met jullie praten. Eigenlijk is ze temidden van jullie heel eenzaam. En ze wil naar huis, ze wil naar Jezus. Iedereen knikte. Dus bad ik voor haar: "Here

Jezus, ze wil graag naar huis. Ze wacht op U, totdat U haar komt halen". Voor mij was dit een vreemde ervaring. Te bidden dat iemand zal sterven. Maar ik realiseerde me, dat dit het enig juiste was om te doen in deze situatie.

2 Verontwaardiging over een onrecht

Stel je voor dat een van je vrienden ontslagen wordt met de beschuldiging, dat hij van zijn werkgever gestolen heeft. Je kent je vriend en je weet, dat het niet waar kan zijn, omdat je vriend een betrouwbaar christen is. Dus voel je een bepaalde verontwaardiging, een soort van boosheid opkomen. Je hart roept om gerechtigheid en rehabilitatie: "Mijn vriend moet in het gelijk gesteld worden. Er moet gerechtigheid geschieden. Zijn werkgever moet excuus aanbieden en hem weer indienst nemen; of hij zou een beter betaalde baan in plaats van de vorige moeten krijgen". Wanneer je in deze gemoedsinstelling zou profeteren, gaat je verontwaardiging een rol spelen in het heel delicate ontvangen van profetische openbaring. Misschien ga je zelfs je eigen verontwaardiging of je eigen mening uitspreken en misschien heb je zelfs het idee, dat God ook verontwaardigd is en het allemaal klopt.

Het overkwam mij, dat ik zonder enige voorkennis over iemand profeteerde, dat God hem alles zou teruggeven, dat hem was afgenomen. De man begon te huilen en te lachen tegelijk, deels van ontroering, deels van opluchting. Hij vertelde: "Iemand wilde mijn baan en bracht een valse beschuldiging tegen me in, dat ik van de werkgever zou hebben gestolen. Zij vonden wat gereedschappen in mijn auto en ik werd op staande voet ontslagen".

Omdat ik dit verhaal niet kende, wist ik, dat mijn profetische woord betrouwbaar was. Toen ik hem een jaar later weer ontmoette, kwam hij me bedanken: "Deze profetie heeft me geholpen om door deze 'vallei des doods' te gaan. Inmiddels is mijn onschuld bewezen, ik ben gerehabiliteerd en terug op mijn arbeidsplaats".

3 Enthousiasme

Zelfs tijdens de meest geweldige samenkomsten of bidstonden, waar de aanwezigheid van de Heer bijna tastbaar is, kunnen profetieën onzuiver zijn vanwege een soort over-enthousiasme.

Ik was erbij, dat over iemand werd geprofeteerd: "Je zult niet sterven, voordat Jezus terugkomt". Jaren later stierf de ontvanger van dit woord op hoge leeftijd. Maar de wederkomst heeft nog niet plaats gevonden.

Heel vaak werden opwekkingen aangekondigd, zelf met tijdsaanduidingen, maar het gebeurde gewoon niet.

Enthousiaste rondreizende profeten profeteren, dat het land of de stad die zij bezoeken, het startpunt zal zijn van een opwekking die zich zal verspreiden over de hele wereld, waarmee zij die bepaalde kerk, die bepaalde stad of dat land in het centrum plaatsen van het geestelijke universum. Enthousiasme over wat God aan het doen is, is goed, maar het is gevaarlijk om in die

gemoedstoestand te profeteren.

Lees maar eens, wat voor geweldige profetische woorden er aan het begin van een nieuw jaar worden verspeid en controleer achteraf, wat er in dat bewuste jaar nu werkelijk plaatsvond. Dan kom je al snel tot de conclusie dat er flink werd overdreven.

4 Vooroordeel (positief)

Veronderstel, dat een heel beroemde en gerespecteerde prediker uw gemeente bezoekt en dat u gevraagd wordt om deze betreffende persoon te zegenen en een profetische woord over hem uit te spreken. In feite voel je je overvraagd, omdat deze man zo gezalfd en zo beroemd is. Misschien vraag je jezelf af: "Wie ben ik om deze man te mogen zegenen of een woord over hem uit te spreken?"

Hoe positief zou dat woord wel moeten zijn? Mogelijk is het resultaat, dat er een heel vleidend en complimenteus woord uitgesproken. Daar heeft de betreffende man God natuurlijk niets aan.

Of stel je voor, dat je in de positie bent om je eigen zoon of dochter te dopen (volwassendoop) en daarna een profetische woord over hem of haar uit te spreken. Je bent op dat moment vervuld van bijdschap en trots en waarschijnlijk bevat, dat woord van God veel overdrijving.

5 Vooroordeel (negatief)

A man komt voor bediening. Hij is net zijn baan kwijtgeraakt. In feite weet je, dat hij al 9 keer zijn baan is kwijtgeraakt, steeds vanwege dezelfde reden; nl. dat hij regelmatig te laat op zijn werk komt. Veronderstel dat jijzelf een gedisciplineerd persoon bent. Jij komt altijd 10 minuten voor tijd op je werk. In feite verordeel en veracht je deze man in je hart, omdat zijn probleem zijn eigen schuld is, en hij kennelijk niets heeft geleerd van zijn vorige ontslag. Er is nu een grote kans dat jouw houding van minachting en afwijzing invloed heeft op de openbaring, die de Heilige Geest door jou aan deze man wil geven. Dergelijke situaties doen zich regelmatig voor in mijn bediening. Er kwam zo'n ongedisciplineerd iemand voor bediening. Van binnen voelde in de 'pastorale aandrang' om hem een corrigerend woord toe te voegen.. Op hetzelfde moment wist ik ook, dat ik binnen de bediening van genezing (Healingrooms) daartoe niet ben geroepen.

De Heer heeft mij geroepen om mensen te verbinden met het hart van de Vader. Ik bedoel dit: Het is de roeping een profeet om de emoties, passie en liefde van de Vader door te geven aan de mensen. Het uitdrukking geven aan het hart van de Vader omvat meestal innerlijke genezing, bemoediging en de openbaring van het plan van God met die persoon. Het gaat helemaal niet om mijn mening of mijn oordeel. Natuurlijk kan in bepaalde situaties Gods verdriet of een gepassioneerde waarschuwing onderdeel zijn van de profetische openbaring.

In die bewuste situatie nam ik even een 'time out' Ik verstopte me even op het

toilet om mijn hart opnieuw aan God te verbinden.

Toen ik begon met de bediening stelde ik me voor, dat onze bezoeker een totaal vreemde voor me was, over wie ik helemaal niets wist. Met deze nieuwe onbevooroordeelde houding opende ik mijn mond voor een profetisch woord. Ik was zelf verbaasd wat er uit mijn mond kwam: "Mijn zoon, Ik ben niet als jouw natuurlijke vader, die jou altijd bekritiseerde. Ik ben niet als je schoolmeester, die je altijd op je fouten wees., maar Ik ben jouw Vader, degene, die onvoorwaardelijk van je houdt". De man ik kwesste begon te huilen, en een proces van genezing was begonnen.

6 Voorkennis

Iemand vraagt om gebed of een profetisch woord, maar je bent al op de hoogte van zijn of haar problemen (geen werk, geen partner, geen huis, ongelovige kinderen). Gedurende het uitspreken van een profetisch woord ga je dan specifiek luisteren of je antwoorden op die speciale vragen kunt vinden. Stel je voor, dat de Heer je een beeld geeft. Maar omdat je de problemen van de persoon kent, is er een risico, dat je het beeld vanuit je voorkennis interpreteert. Ik geef een voorbeeld: Een vrouw is op zoek naar een huwelijkspartner. Tijdens de profetie zie je een beeld van haar, gekleed in een witte jurk. Je zou die beeld kunnen interpreteren als: "Ik zie je in een bruidsjurk, je gaat trouwen". Gods boodschap met dat beeld zou best een andere kunnen zijn; bijvoorbeeld: "Je bent gereinigd van alle zonde en aanklacht".

7 Beïnvloeding door het verhaal van de ontvanger

Ik probeer altijd te vermijden, dat de ontvanger ons zijn of haar levensverhaal of nood vertelt, voordat we hebben geprofeteerd. Want wanneer iemand zijn levensverhaal met ons deelt, worden we in een bepaalde stemming gebracht. Misschien legt een verdrietig verhaal zelfs een gevoel van uitzichtsloosheid op ons. Soms is het verhaal vol van zelfmedelijden of uitzichtsloosheid. Wanneer je zo'n verhaal aangehoord hebt, zou het kunnen, dat je de waarheid van God helemaal niet meer kunt zien.

Ik geef maar weer een voorbeeld. Ooit profeteerde ik over iemand, die ik helemaal niet kende. Het profetische woord klonk ongeveer zo: "Mijn geliefde zoon. Proclameer niet de negatieve dingen, die in je leven gebeurd zijn. Want wanneer je die als maar proclameert wordt dat als een ijzeren ketting en ijzeren bal aan je been. En dan kun je je helemaal niet meer voortbewegen en vooruitgang maken in het plan dat Ik met je heb. Ik wil dat je je op mij richt. Ik hou van je en heb oplossingen voor je".

Onmiddellijk na het profetische woord reageerde deze man geïrriteerd: "Maar je weet helemaal niet, wat er allemaal met me gebeurd is. Mijn vader werd gearresteerd en gevangen gezet en wij bleven in armoede achter. Ik onderbrak hem en zei: "Maar dit is precies waar de Heer over sprak. Hij zei, dat je die

negatieve ervaringen niet steeds moet proclameren". Hij keek me verontwaardigd aan. Hij stond er op zijn miserable situatie uit te leggen. "Maar je weet helemaal niet wat er gebeurd is. Onze buurman kwam en sloeg met met een stok". "Stop er mee" zei ik. "Je hebt gehoord, wat de Heer hierover zei: "Proclameer die negatieve dingen uit je verleden niet langer, omdat het je weerhoudt om vooruit te kijken en vooruitgang te boeken in het leven".

"Maar je weet helemaal niet wat er allemaal gebeurd is met me. Onze andere buurman kwam en ook hij sloeg met met een stok. En wel zo hard, dat ik vanaf die dag ben begonnen met stotteren".

Ik onderbrak hem opnieuw en herhaalde wat de Heer zojuist had gezegd. Maar hij bleef doorgaan en begon een volgende pijnlijke ervaring te vertellen. Ondertussen had ik hem al 5 keer gestopt.

Ik vroeg de Heer: "Wat moet ik met deze man? Wat moet ik doen?" Hij antwoordde mij: "Ik kan niets voor hem doen en jij ook niet."

Op een beleefde manier beëindigde ik de Healingrooms sessie. Hij had gekozen voor een houding van zelfmedelijden. Ik was achteraf blij, dat ik van te voren, voordat hij me iets had kunnen vertellen, over hem had geprofeteerd. Anders had hij mij misschien met zijn verdrietige verhaal kunnen beïnvloeden en zijn gevoelens van hopeloosheid en uitzichtsloosheid op me kunnen overdragen. Ik zou vervuld zijn geworden met medelijden en dat zou het luisteren naar de stem van God hebben kunnen verstoren.

8 Beïnvloeding door de uiterlijke verschijning van iemand

Ik bedoel hiermee, wat uiterlijk zichtbaar is aan iemand, zoals kleding, schoonheid, vreugde, bedroefdheid, tranen.

Ik maakte op dit terrein zelf een fout, terwijl we in een kerk aan het bedienen waren. Er stond een hele rij mensen te wachten op een profetisch woord.

Nadat ik al over een heel aantal had geprofeteerd, stond er ineens een vrouw tegenover me in tranen. Misschien zijn niet alle mannen daar gevoelig voor, maar ik wel. Ik kan daar niet goed tegen. De tranen liepen over haar wangen en ik kreeg de indruk, dat ze het heel moeilijk had.

Toen ik begon met het profetische woord, ging het over teleurstellingen en hoe de Heer haar zou helpen.

Toen ik mijn ogen weer opende, keek ze me met een blik vol vraagtekens aan. "Ik herken hier helemaal niets van" zei ze. "Ik ben niet teleurgesteld; ik heb helemaal geen verdriet". Nu was het mijn beurt om verrast te zijn. "Maar je bent helemaal in tranen? Dan moet er toch wel iets van verdriet zijn?"

"Ik heb een ooginfectie, die deze tranen veroorzaakt"

Ik was geschokt en natuurlijk ook beschaamd. Hoe kon dit mij overkomen? Ik probeer altijd een neutrale houding te hebben, voordat ik profeteer.

Onmiddellijk realiseerde ik me, dat haar tranen een diepe indruk op me

hadden gemaakt. Ik had deze indruk niet 'gewist' uit mijn gedachten, voordat ik ging profeteren.

Ooit was ik betrokken bij de bediening van een jong en slank meisje. Ze was heel lief en wilde haar zonden belijden betreffende een aantal occulte zaken, waarin ze was verwickeld geraakt. Ze beleed, dat ze een heks had gevraagd om haar de toekomst te voorspellen met behulp van Tarotkaarten. Terwijl ik naar haar verhaal luisterde, kreeg ik de indruk, dat ze was betrokken geweest in in Oosterse vechtsporten, met name Karate en Kung-fu, die een occulte achtergrond hebben. Ik keek opnieuw naar haar slanke figuur en haar onschuldige uitstraling en dacht: "Zij betrokken bij Karate en Kung-fu? Dat is gewoon ondenkbaar." Ik verwierp de zojuist ontvangen indruk vanwege haar uiterlijke verschijning.

Daarna vroeg ik haar of ze nog in andere occulte zaken betrokken was geweest. Ze antwoordde: "Ik deed aan Karate en Kung-fu". Zo gemakkelijk kan een uiterlijke verschijning ons op het verkeerde spoor zetten.

De uiterlijke verschijning van iemand kan ons ook op het verkeerde spoor zetten, wanneer het erom gaat, hoe we onze bediening gaan doen en welke volgorde we daarbij volgen.

Een vrouw van rond de 65 kwam in onze HealingRooms. Ze was zwaar reumatisch en strompelde met haar stok naar binnen. Ons eerste idee zou nu kunnen zijn om haar te bedienen gericht op haar pijn en haar rheuma. De lichamelijke nood is immers zo duidelijk zichtbaar. In mijn bediening is dat echter niet de juiste invalshoek. Ik citeer heel vaak de woorden van de Here Jezus in Joh.5:19vv: "Voorwaar, voorwaar, de Zoon kan niets doen uit zichzelf, tenzij Hij het de Vader ziet doen..." Dus probeer ik ook vanuit openbaring te handelen en niet vanuit de uiterlijke indruk.

De Heer inspireerde me om haar te vragen, of ze ooit een seksuele relatie met iemand had gehad, voordat ze in het huwelijk trad met haar echtgenoot. Ze reageerde heel geïrriteerd: "Dat gaat u niets aan". Maar ik hield vol en vroeg het nog een keer. Toen gaf ze toe, dat ze op jonge leeftijd een seksuele relatie had gehad met een vriendje. De relatie eindigde, toen ze ontdekte, dat haar vriendje ook met andere meisjes sliep. Ik vroeg haar, of ze deze vriend, die haar had verraden, ooit had vergeven. Dat had ze nooit gedaan. Nadat we haar in het gebed hadden geleid om haar ex vriendje te vergeven, werd ze onmiddellijk door een goddelijk ingrijpen genezen van haar reumatiek.

9 Het 'lezen' van een persoon en lichaamstaal

Wanneer we iemand ontmoeten, vormen we ons bijna automatisch een soort van beeld van die persoon. Dat heeft te maken met onze levenservaringen. Zij die werken in de medische of sociale sector, hebben meestal een speciaal 'talent' ontwikkeld om hun patient of bezoeker te 'lezen'. Maar tot op een bepaalde hoogte hebben we dat allemaal.

We zien de innerlijke (on)zekerheid gereflecteerd in de lichaamstaal en

lichaamshouding. Wij zien (het gebrek aan) zelfverzekerdheid en zelfrespect gereflecteerd in de kleding, haarstijl, houding en natuurlijk de ogen. We zien hoge gevoeligheid gereflecteerd in de gezichtstrekken en de vorm van de handen. Wanneer een echtpaar onze bedieningsruimte binnenkomt, hebben we maar een fractie van een seconde nodig om te zien, wie de 'sterkere' partner is. Dit noemen we 'lezen' (reading).

Sommige 'profeten' gebruiken dit 'lezen' als uitgangspunt voor een profetisch woord. Maar 'lezen' heeft niets te maken met de manier, waarop God naar een mens kijkt; hoe Hij het karakter van iemand beoordeelt en hoe Hij de toekomst van iemand ziet.

In profetie moeten we dus de informatie, die we uit het 'lezen' krijgen, uitsluiten om een zuiver woord van God te kunnen ontvangen. In sociale of medische beroepen kan dit 'lezen' bruikbaar zijn, maar in profetie is het verboden, omdat het ons afleidt van de zuivere openbaring van God. Dat is de reden, waarom ik me probeer te bevrijden van de indruk die iemand op me maakt. Daarom profeteer ik ook meestal met gesloten ogen.

10 Vriendschap, relaties, liefde en verliefdheid

In onze HealingRooms waarschuwen we tegen het profeteren over familieleden, goede vrienden, over iemand van wie we veel houden of op wie we (heimelijk) verliefd zijn (geweest).

Ik ben getuige geweest van zeer manipulatieve 'profetieën' op deze gebieden. Ik heb meegemaakt dat jonge mensen (misschien zonder kwade bedoelingen) elkaar het huwelijk 'in' profeteerden met destructieve gevolgen. 'Verliefd zijn' is een extreme vorm van vooroordeel. Wanneer je op iemand verliefd bent, is je profetische woord verre van objectief en komt meestal voort uit het eigen hart. Op een vergelijkbare manier is het riskant te profeteren over familieleden of hartsvrienden. Het medelijden of het verlangen, dat het die persoon goed zal gaan of dat hij of zij gelukkig zal worden, kan zo groot zijn, dat we eenvoudigweg geluk over die persoon profeteren.

Wanneer een familielid van een van onze teamleden onze HealingRooms bezoekt, hanteren we de algemene regel, dat het verwante teamlid vrijwillig het team verlaat en plaats maakt voor een ander teamlid, zodat de neutraliteit gegarandeerd blijft.

11 Profeteren over een opgegeven onderwerp

"Kunt u over mij profeteren of ik een visum voor de USA zal krijgen?"

In dit geval probeert onze bezoeker ons al op een bepaald spoor te zetten. Door je te vragen over een bepaald onderwerp te profeteren, probeert de hulpvrager jou te gebruiken als een soort orakel, een heks, een toekomstvoorspeller voor zijn of haar vragen. Men vraagt in dat geval niet naar Gods wil, maar naar de vervulling van eigen wensen.

Wanneer we echter profeteren, spreken wij vanuit Gods hart en behoren we alleen te spreken, wat God vrijwillig geeft. Het gaat om Zijn prioriteiten. In Gods ogen kan iets anders veel belangrijker zijn dan een visum of een verblijfsvergunning.

Soms vragen mensen ons te profeteren over geld, dat in een slechte business onderneming verloren is gegaan. Ooit wilde iemand me laten profeteren over een boete, die hij kreeg van de belastingdienst, omdat hij had gefraudeerd in zijn belastingaangifte. Hij wilde weten of God het geld aan hem zou teruggeven.

Soms vraagt een vrouw ons of een bepaalde man, op wie zij een oogje hebben, hun echtgenoot zal worden (trouwens ook mannen doen dat). Moeders vragen ons te profeteren, of hun opgroeiende kinderen zich zullen bekeren en behouden zullen worden. Echtgenoten willen soms een profetische openbaring of zij kunnen scheiden van hun levenspartner. Stap nooit in deze valkuilen.

Om deze reden verbied ik meestal dat mensen mij iets vertellen. Zodra ze beginnen met: "Kunt u profeteren of..." Dan snoer ik hun de mond. Natuurlijk is het mogelijk om met zo iemand achteraf een gesprek te hebben over het onderwerp, dat hun zo bezighoudt en we kunnen de Heer vragen ons daarin wijsheid te geven.

12 Te snel achter elkaar over te veel mensen profeteren

Het gebeurt mij regelmatig, dat er een verzoek is over veel mensen te profeteren. Er staat dan een lange rij van mensen te wachten. We profeteren over de een na de ander. Dan is het belangrijk, dat we korte pauzes inlassen tussen de individuele profetische woorden. Zo kan de openbaring over de vorige persoon wegvloeien en plaats maken voor een nieuwe openbaring. Doen we dit niet, dan kan het gebeuren, dat de openbaring voor de vorige persoon nog aanwezig is tijdens de volgende profetie. Tijdens het profeteren zouden beide openbaringen door elkaar kunnen gaan lopen. We ontdekken tot onze schrik, dat we dezelfde woorden, die we daarnet hebben uitgesproken, gaan herhalen. We hebben dus even een moment nodig om onszelf te 'reinigen', te ontledigen van de voorgaande openbaring, voordat we overgaan naar de volgende.

Omdat mensen weten, dat ik profeteer, overkomt het mij regelmatig, dat er zich aan het eind van een samenkomst een lange rij vormt van gelovigen die een profetisch woord willen ontvangen. Er is een grote nood aangaande Goddelijke leiding. Ooit profeteerde ik over meer dan 100 mensen in 3 uur. Het was een uitputtingsslag.

Op een bepaald moment, meestal na 5 of 6 profetische woorden, ervaar ik dat de openbaring minder gemakkelijk komt. Dan neem ik korte pauzes, haal diep adem, drink wat water, vertel een verhaaltje of maak een grap, voornamelijk om van de druk af te komen en mijzelf voor te bereiden voor nieuwe

openbaring.

13 persoonlijk belang

Dit is eigenlijk wel duidelijk. Wanneer je een persoonlijk belang hebt bij het leven of de bediening van een ander, kun je voor die ander geen betrouwbare profeet zijn. Wanneer je wilt, dat die persoon deel wordt van jouw gemeente of jouw bediening, dan kan dat gemakkelijke van invloed zijn op je profetische woorden.

Een van mijn medewerkers voelde zich geroepen om te gaan werken voor een andere organisatie. Ik vroeg de Heer: "Is dit Uw plan voor mijn medewerker?" Hij zei: "Ja". Ik vond het niet leuk, maar ik kon zijn "Ja" horen, omdat ik geleerd heb een neutrale positie in te nemen. Toen kon ik mijn medewerker ook met zijn vertrek zegenen.

Sinds het overlijden van mijn vrouw ontvingen heel wat mensen 'openbaringen' om mij te verbinden (te laten trouwen) met een ongehuwde kennis of familielid. Natuurlijk was er een persoonlijk belang om dat familielid of die vriendin gelukkig getrouwd te zien. Persoonlijk belang is op zich niet verkeerd, maar mag niet de inspiratie zijn van een profetisch woord.

Misschien moet ik in dit verband even ingaan op de veel voorkomende 'openbaringen' over het financiële gewin en de bijzondere zegen, die men zal ontvangen, wanneer men nu aan de profeet of zijn organisatie geld doneert. Op dit terrein (van belangenverstrengeling) zijn er tal van mistanden. Een kennis van mij stuurde mij een e-mail door, die zij net had ontvangen. Daarin kondigde een 'profeet' aan, dat zij was uitverkoren om één van zijn twaalf discipelen te worden. Ze moest iedere maand €25 overmaken en zou in ruil daarvoor iedere maand een persoonlijk 'profetisch' woord ontvangen. Hier is natuurlijk gewoon een bedrieger aan het werk.

14 Partijchap of mening

Het gebeurt regelmatig, dat de gave van profetie gebruikt wordt om een idee-fixe, een vaste mening, te bevestigen in situaties van conflict of partijchap. Soms hoorde ik tegengestelde profetische woorden in één samenkomst. De ene profeet waarschuwde de mensen om niet te gaan evangeliseren, voordat er een bepaald niveau van heiligheid was bereikt. Direct daar achteraan klonk een woord, dat "Wij allemaal zouden moeten gaan evangeliseren en nu de verlorenen zouden moeten gaan redden". Het was duidelijk, dat deze woorden de persoonlijke meningen reflecteerden van heel verschillend denkende gelovigen in de gemeente.

Meestal is dit niet het bewust vervalsen van profetische woorden. De sprekers zijn er helemaal van overtuigd, dat hun mening de juiste is en overeenkomt met Gods hart.

In een bepaalde gemeente klonken profetieën, die de voorganger beschuldigden van manipulatie. Daarna profeteerden de vrienden van de voorganger over een geest van rebellie en de geest van Izebel onder de gelovigen.

Ik hoorde manipulatieve 'profetische' woorden, waarmee men probeerde een bepaalde mening of leer door te drukken.

Wanneer je betrokken bent in een conflict, gebruik dan niet de gave van profetie, omdat je persoonlijke gevoelens en frustraties het woord kunnen beïnvloeden.

15 Overeenkomst

Het gaat nu even om een situatie, waarin er een duidelijk overeenkomst is tussen bepaalde aspecten van jouw persoonlijke leven en de problematiek van de ontvanger. Dus ga je ervan uit, dat de boodschap, die de Heer heeft voor de ontvanger wel ongeveer hetzelfde moet zijn, als wat de Heer ooit tot jou heeft gesproken en dat de oplossing, die God voor de ontvanger heeft, wel ongeveer hetzelfde zal moeten zijn, als de oplossing die Hij jou gaf. Het kan dus gebeuren, dat je tijdens het profetische woord elementen uit je eigen ervaring toevoegt.

Stel je voor, dat je zelf problemen hebt gehad met depressie en dat de Heer je toonde, hoe je de overwinning kon krijgen door positieve proclamaties. Stel je voor, dat je nu bediening doet voor iemand die ook depressief is. Het is dan heel verleidelijk, dat je in het profetische woord het uitspreken van positieve proclamaties toevoegt (hetgeen overigens best een goed idee zou kunnen zijn). Maar het is toch beter je persoonlijke advies uit te stellen, totdat je klaar bent met het profetische woord. Je zou dan na afloop kunnen zeggen: "Mij heeft het uitspreken van positieve proclamaties erg geholpen".

Het is trouwens niet de bedoeling om hierin heel krampachtig te zijn. Vaak gebruikt God onze eigen ervaringen om anderen te bemoedigen.

16 Oordelende houding (gebrek aan liefde)

Onder deze noemer heb ik het niet over vooroordeel tegenover de ontvanger, maar over de mentaliteit van de profeet. Vaak zijn we ons van onze eigen oordelende houding niet bewust. We kunnen zelfs denken, dat onze houding overeenkomt met het geschreven woord van God. Wanneer we zelf geen diepe ervaring hebben met de liefde van God en leven onder zelfbeschuldiging, kan dat van invloed zijn op het karakter van onze woorden. Sommigen nemen als voorbeeld de woorden van Jeremia uit het Oude Testament, die dood en verderf profeteerde over een onbekeerlijk volk.

Wij leven echter in het Nieuwe Testament

Iemand, die God de Vader vooral als Rechter ziet, zal in zijn of haar profetische woorden vaak een oordelende ondertoon toevoegen. Een deel van de boodschap kan juist zijn, maar de toon is oordelend en soms wordt er een oordeel of straf toegevoegd, wanneer men niet zou gehoorzamen.

Het is mijzelf nog niet overkomen, maar ik hoor in verschillende landen verhalen over profetische dreigementen en beschuldigingen. In sommige geloofsgemeenschappen is men dan ook heel bang voor de 'profeet'. Hun boodschappen klinken soms zo: "Ja, ik zag je zitten voor de TV; gisteravond om 23.30. Je keek naar een TV programma waar alleen zondaars naar kijken. En als je je niet bekeert, dan..."

Ooit vertelde een vrouw mij over de toestand van haar huwelijk en ze beklagde zich over het gevoelloze gedrag van haar echtgenoot. De profetische woorden, die God voor haar had, waren heel bemoedigend. Nadat ze was vertrokken, vertelde men mij, dat die bewuste echtgenoot nu aan de beurt was. Natuurlijk was ik nu bevooroordeeld en mijn pastorale ervaring zei me, dat ik hem ernstig moest waarschuwen, om te voorkomen, dat zijn huwelijk uit elkaar zou vallen. Ik heb gelukkig genoeg ervaring, zodat ik nooit vanuit en dergelijk vooroordeel zou profeteren.

Dus koos ik voor de 'blanko' houding om niets over hem te weten. Tot mijn verrassing bevatte het profetische woord heel veel waardering en positieve bemoediging en geen enkel kritisch woord. In feite had God over hen beiden veel positiefs te zeggen. Ergens overstijgt dit mijn logica (één van beiden moet toch fout zijn?). Maar Gods liefde overstijgt elk menselijk begrip.

17 Vrees (omdat het woord een waarschuwing bevat)

Normaliter ademen profetische woorden de liefde van de Vader, maar soms bevatten zij ook een duidelijk waarschuwing. In mijn ervaring zal God alleen krachtig waarschuwen of zelf een verborgen zonde openbaren, wanneer de ontvanger zich in levensgevaar bevindt. Dus af en toe profeteerde ik (zonder voorkennis) waarschuwende woorden over relaties met een niet-gelovige vriend of vriendin. Het voortzetten van een dergelijke relatie zou een blokkering zijn voor Gods bestemmingsplan met de ontvanger, of zelfs afval van het geloof ten gevolge kunnen hebben.

Ooit ontving ik een woord over een bepaalde vorm van verslaving. De Heer sprak: "Zoek hulp; nu, voordat het te laat is!" Later bleek dat het ging om een gokverslaving. De ontvanger nam geen enkele actie om zijn leven te veranderen. Omdat al het gezinsinkomen op ging aan het gokken, besloot te echtgenote korte tijd later tot een echtscheiding. Kort daarna pleegde de ontvanger zelfmoord.

Wanneer we een dergelijk woord ontvangen, kunnen we tijdens het uitspreken een bepaalde vrees ervaren, omdat niemand het leuk vindt een ander te beschuldigen. Stel voor dat we het mis hebben. Natuurlijk zullen we altijd vermijden om een dergelijk woord 'en public' uit te spreken.

Wij zijn altijd zelf verantwoordelijk voor de situatie, waarin we profetische woorden uitspreken. Wanneer we tijdens het uitspreken van een profetisch woord ontdekken, dat het om heel ernstige zaken gaat, kunnen we altijd het woord onderbreken en de ontvanger vragen: "Kan ik je even onder vier ogen spreken?" Iemand publiekelijk te schande te maken is meestal niet Gods bedoeling.

Normaliter hoeven we echter niet bang te zijn, dat de Heer ons vaak voor het blok zet om zulke ernstige vermanende woorden uit te spreken. Dat komt maar zelden voor.

In deze zeldzame situaties, kunnen we ook de uitingvorm veranderen. In plaats van te zeggen: "Jij brengt je geestelijk leven in gevaar" kunnen we op een vriendelijker manier, bijvoorbeeld in de vorm van een vraag, zeggen: "Ik heb de indruk, dat de Heer je ergens voor wil waarschuwen. Ben je bezig je eigen geestelijk leven in gevaar te brengen?" De ontvanger weet meestal heel goed, wat er in zijn of haar leven aan de hand is. Hij of zij is dan in staat om dit te ontkennen en net te doen of er niets aan de hand is, of schuld te belijden en hulp te accepteren. Wanneer wij een liefdevolle houding hebben, zal de ontvanger meestal open staan voor een schuldbelijdenis.

Een andere soort van vrees kan ons bevangen, wanneer de openbaring die we ontvangen voor onszelf beschamend of ongemakkelijk is. Eens, toen ik profeteerde over toekomstige teamleden voor een HealingRoom in Oost-Europa, toonde de Heer me een etalage met damesondergoed. Voor mij voelde dat heel ongemakkelijk. Ik ben een prediker van het Evangelie. Ik behoor niet te kijken naar damesondergoed. Zulke winkels bestaan voor mij niet.

Natuurlijk maak ik hier een grapje. Ik was 33 jaar lang getrouwd. Maar ik voelde me ongemakkelijk ten aanzien van de dame, die voor me stond en ten aanzien van alle medewerkers van het toekomstige HealingRooms team. Van binnen was er een kort gevecht. Wat zullen al deze mensen van mij denken, wanneer ik zeg: "Ik zie een winkel met damesondergoed".

Ik probeerde aan dit dilemma te ontkomen en begon een beetje verzachtend te spreken, omdat ik bang was. Ik zei: "Ik zie een winkel met dameskleding". Op hetzelfde moment voelde ik, dat de Heer niet blij was met mijn uitvlucht. Dus corrigeerde ik mijzelf en verduidelijkte: "Ik zie een winkel met damesondergoed". Mijn Roemeense vertaalster, Cristina, deed er in mijn ogen nog een schepje bovenop. Zij vertaalde: "Lingerie intima". Ik voelde, dat ik begon te blozen. De aanwezigen begonnen te lachen. Ik wist, waarom zij lachten. Ze lachten om mij. Ik had nog steeds niet de uitleg van dit gezicht, dus ging ik verder met profeteren. Het woord klonk ongeveer zo: "Mijn dochter, jij gaat werken in een winkel van damesondergoed. Dat zal jouw evangelisatie terrein zijn. Vrouwen zullen daar komen en het evangelie horen. Sommige klanten zullen zelfs alleen om die reden komen, zonder ook maar de intentie te hebben iets te kopen. Ze willen eenvoudig in jouw nabijheid zijn en de moederlijke zalving ondergaan, die op jouw leven rust".

Toen ik klaar was met het profetsiche woord, opende ik mijn ogen. Alle toehoorders stonden te lachen en keken mij glimlachend aan. Toen zei iemand: "Ik heb nog nooit een accurater profetie gehoord, dan deze. Onze zuster heeft vele jaren gewerkt in een winkel voor damesondergoed. Ze is daar een half jaar geleden weggegaan, omdat ze ergens anders een beter salaris kon krijgen. Uitgerekend gisteren belde de eigenaar van die winkel haar en vroeg haar dringend om terug te komen. Hij zei: "Alsjeblieft kom terug. Mijn winkel gaat dood zonder jou. Ik wil je een hoger salaris geven, als je maar terugkomt". Nu weet ze welke beslissing ze moet nemen".

Mijn vrees was dus ongegrond. In feite leverde deze beangstigende situatie een geweldige bevestiging voor mijn bediening op.

Ontmoedigd?

Misschien vindt je deze lijst van 17 punten een beetje ontmoedigend. "Als ik mijzelf op al deze punten moet onderzoeken, voordat ik kan profeteren, dan zal ik het nooit durven". Het is zeker niet mijn bedoeling om iemand te ontmoedigen. In feite komt dit hele hoofdstuk neer op één woord:

Neutraliteit

Je kunt je eigen ontwikkeling in de profetische bediening perfectioneren. Wanneer je leiding geeft aan een eigen ministry team in een plaatselijke gemeente of in een HealingRoom, kan deze lijst heel bruikbaar zijn om je medewerkers te bemoedigen, in de trant van: "Het is geweldig dat je profeteert, maar het zou goed zijn, wanneer je iedere keer een korte zelf-test zou doen op het gebied van neutraliteit".

De bovenstaande lijst kan ook behulpzaam zijn om achteraf profetische woorden te testen. Stel je voor, dat een profetisch woord verwarring veroorzaakt. Dan kun je onderzoeken of de profeet de bovenstaande condities vervult. Misschien was de profeet niet neutraal.

Na al deze 'wees voorzichtig' opmerkingen wil ik je echt bemoedigen om te streven naar de gaven van openbaring.

God wil dat we profeteren. Paulus draagt ons in 1 Cor.12:31 op: "Streeft dan naar de hoogste gaven". Nadat hij heeft uitgelegd, dat liefde en niet zelfverheffing onze motivatie moet zijn (1 Cor. 13) vervolgt hij in 1 Cor.14:1 "Jaagt de liefde na en streeft naar de gaven van de Geest, in het bijzonder naar profetie". Profetie en daarmee verbonden gaven van openbaring zijn zo krachtig en zo'n geweldige zegen zowel voor gelovigen als voor ongelovigen.

Onze eigen woorden, die voortkomen uit ons verstand, onze ervaringen en onze emoties, raken hoofdzakelijk het verstand van een ander. Maar profetische woorden raken direct het hart van de ontvanger; zowel bij gelovigen als bij ongelovigen. Profetische woorden leggen een verbinding

tussen de ontvanger en de Heer zelf.

Soms zeg ik mijn toehoorders: Iedereen die evangeliseert, heeft dezelfde ervaring. Je vertelt iemand, dat God van hem of haar houdt en dan reageert de ander geïrriteerd: "Als er een liefhebbende God is, waarom ziet de wereld er dan zo ellendig uit en waarom is alles zo onrechtvaardig?" We komen dan meestal in een zinloze discussie terecht. Maar wanneer een ongelovige in onze HealingRooms terecht komt en we beginnen onze bediening (zoals gewoonlijk) met drie profetische woorden, dan zullen negen van de tien bezoekers binnen 5 minuten hun leven aan Jezus geven.

In Boekerest wilde mijn gastvrouw deze woorden testen. Zij bracht haar ongelovige neefje naar een bedienings-sessie. Ik zei tegen de jongeman, dat ik niet gewoon voor hem zou bidden, maar God zou vragen tot hem te spreken. Hij keek me ongelovig aan, maar stemde in met onze bediening. En zo begon ik over hem te profeteren. Naar mijn indruk was het profetische woord niet eens zo heel bijzonder. Het ging over innerlijke wonden en over Gods liefde voor hem. Maar er was geen openbaring over heimelijke zonden of iets anders, dat schokkend was. Toen ik mijn ogen opende, keek hij me met open mond van verbazing aan. Ik vroeg hem: "Wat denk je? Komen deze woorden van mij of komen ze van God?" Hij reageerde onmiddellijk: "Ze moeten wel van God komen". Vijf minuten later leidde mijn vertaalster hem in het 'zondaarsgebed'.

De Heilige Geest gaat eenvoudig voorbij aan het rationele denken van de ontvanger en spreekt rechtstreeks tot het hart.

Toen ik nog maar pas begonnen was met profeteren, bezochten mijn vrouw en ik een belangrijke 'captain of industry'. Hij was een gelovige. Aan het einde van het bezoek, vroeg ik hem, of ik voor hem mocht bidden. Hij stemde toe en ik opende mijn mond voor een profetisch woord. De openbaring was heel kort en eenvoudig. Ik zei: "Mijn zoon, je zonden zijn vergeven". In feite was ik een beetje beschaamd en teleurgesteld over dit woord. Wij weten, dat onze zonden zijn vergeven. De bijbel is daar duidelijk over. We hebben geen profetisch woord nodig om dit feit nog eens te herhalen. Tot mijn verbazing begon deze belangrijke man te huilen. Nadat hij zich van zijn emoties was bekomen, zei hij: "Vele jaren geleden was ik mijn vrouw ontrouw. Ik had een relatie met een secretaresse. Toen mijn vrouw er achter kwam, sprong ze van het balkon van ons appartement om zelfmoord te plegen. Maar ze stierf niet. Alleen haar benen waren gebroken. Echter ook haar geest was gebroken. Haar benen genazen, maar ze herstelde nooit van haar gebroken geest. Sinds die tijd lijdt ze regelmatig aan depressies en ieder jaar wordt ze wel een of twee keer opgenomen in een psychiatrische kliniek. Ik weet, dat dit het gevolg is van mijn zonde. Ik was nooit in staat mijzelf te vergeven. Ik kon mijzelf niet vergeven, omdat ik voortdurend met de gevolgen van mijn zonde

geconfronteerd wordt. Maar vanavond heeft de Heer aan mijn hart bevestigd, dat ik werkelijk vergeving heb ontvangen en nu kan ik ook mijzelf vergeven”.

Ooit vroeg een moeder mij voor haar ongelovige zoon te bidden. Hij had een ongeluk gehad met zijn rug en leed voortdurend pijn. Toen ik de moeder om wat informatie vroeg, vertelde ze mij, dat haar zoon zich op zijn 18^e levensjaar had bekeerd. Hij had zich laten dopen, maar was ‘teruggevallen’. Hij bezocht in het weekend disco’s en vond daar uiteindelijk een ongelovig meisje met wie hij trouwde. God speelde geen rol in hun levens. Het huwelijk strandde na enige jaren. De vrouw verliet hem voor een ander. Toen kreeg de jongeman ook nog een ongeluk met zijn rug.

Toen hij de kamer binnenkwam, zei ik tegen hem: “Ik kan niet zomaar voor je bidden. Je hebt God verlaten en ik kan je niet zomaar bedienen voor genezing. Dus zal ik Hem eerst vragen, wat Hij van deze situatie vindt”. Ik sloot mijn ogen en de Heer toonde mij een galg. Ik wist bijna zeker, wat dat betekende en daarom vroeg ik hem: “Heb je ooit geprobeerd zelfmoord te plegen?” Hij kromp in elkaar. “Ik heb geprobeerd mijzelf op te hangen, maar de elektriciteits draad, waaraan ik me ophing, knapte. Nog steeds denk ik er regelmatig aan om een eind aan mijn leven te maken”. Deze openbaring was genoeg. Hij besepte ineens, dat de levende Heer in de kamer was. Binnen vijf minuten gaf hij zijn leven opnieuw aan de Heer en beloofde mij geen enkele samenkomst meer over te slaan. Toen ik hem daarna voor zijn rug bediende, was hij binnen een paar minuten genezen.

Een paar jaar geleden reisde ik met mijn team naar de Oekraïne. Bij mij waren Cristina, mijn Roemeense collega en Joanne Mensink, een zeer profetische vriendin uit Nederland. Terwijl we in de rij stonden om onze bagage af te geven, spraken we Engels met elkaar. Natuurlijk spraken we over de Heer en onze opdracht. Plotseling klonk achter ons een stem: “Zijn jullie zendingen of iets dergelijks?” Wij draaiden ons om en daar stond een Oekraïens echtpaar. “Ja, een soort van zendingen” antwoordde ik. Toen vroeg de man: “Wat gaan jullie dan doen in mijn land?” Ik probeerde uit te leggen, dat wij meewerkten om in Oekraïne Healingrooms op te zetten. Maar omdat ik dat niet in twee woorden kon uitleggen, vroeg ik hem eerst of hij gelovig was of niet. Dan zou ik weten, waar ik met mijn verhaal kon beginnen. “Bent u gelovig?” vroeg ik hem dus. Hij knikte van nee. “Nee, nee, ik ben niet gelovig, maar ik heb vrienden, die in een charismatische kerk zitten, dus weet ik het een en ander over wat zij geloven”.

Toen wist ik heel zeker, dat deze ontmoeting geen toeval was. Het was door de Heer georkestreerd. Ik nodigde hem en zijn vrouw uit voor een kop koffie, voordat we door de x-ray zouden gaan. Ze accepteerden de uitnodiging en we gingen met z’n allen aan een tafel zitten in de koffi corner. Mijn reisgenoten vermoedden al wat er zou gaan gebeuren. Na wat sociaal heen en weer gepraat, keek ik de man recht aan en zei: “Ik heb een woord van God voor

jou". Hij keek me aan alsof hij het in Keulen hoorde donderen. "Wat?" zei hij. Ik herhaalde: "Ik heb een woord van God voor u. Kan ik uw hand vast houden?" Hij reikte mij zijn hand. Ik sloot mijn ogen en begon te profeteren. Ik had van te voren geen idee, wat de Heer zou doen. Het woord was niet schokkend; een verklaring van Gods liefde voor hem en een paar kleine details over zijn leven.

Toen ik mijn ogen open deed, keek hij me verbijsterd aan. Zijn vrouw sprong op, als was ze in een soort van paniek. Ze riep: "Ik moet naar het toilet!" Dat was natuurlijk niet waar. Ze was gewoon bang, dat ik ook over haar zou profeteren en wilde wegwezen. De man keek naar me. Toen zei hij plotseling: "Ik heb een groot probleem. Ik ben verliefd op de vrouw van mijn beste vriend en zij is verliefd op mij. Ik weet, dat het fout is!" Op dat moment sprongen mijn twee vrouwelijke medewerkers ook op en zeiden: "Wij moeten ook naar het toilet". Dat was ook niet waar. Zij realiseerden zich gewoon, dat het beter zou zijn, dat wij als twee mannen onder elkaar zouden spreken over zijn seksuele uitpattingen. Hij zou zich waarschijnlijk in de aanwezigheid van twee dames onveilig voelen en niet alles durven belijden. Zij gingen dus ook helemaal niet naar het toilet. Ik zag hen beiden op 30 m. afstand in tongen bidden.

De man begon zijn zonden te belijden en vertrouwde mij een aantal zeer vreemde ervaringen toe. Soms ervoer hij de 'aanwezigheid' van zijn heimelijke geliefde in zijn slaapkamer of ergens anders in het huis, terwijl ze er natuurlijk niet fysiek aanwezig was. Hij wilde een einde maken aan deze zondige relatie en wilde ook, dat deze occulte 'aanwezigheid' zou ophouden. In de 20 minuten die volgden, bad ik voor hem, terwijl mijn medewerkers op enige afstand mijn bediening in gebed ondersteunden.

Ik had hem nooit gevraagd om zijn zonden aan mij te belijden. Maar tijdens het profetische woord had hij een ontmoeting met de levende God en hij wist, dat hij opruiming in zijn leven moest houden.

Ik kan u nog veel meer verhalen vertellen over de manieren, waarop mensen geraakt werden door profetische woorden.

Wanneer je streeft naar de gaven van openbaring, begeer je iets zeer kostbaars. Wanneer je deze gaven activeert en gaat beoefenen, kom je terecht in een leven vol wonderen. Net als ik zul je meemaken, hoe ongelovigen zich bekeren en hoe gelovigen aanrakingen van Gods liefde en bevestiging ervaren, zicht op hun bestemming ontvangen en tegelijkertijd worden aangeraakt door Gods kracht voor (innerlijke) genezing.

Het gebeurt me soms, dat terwijl ik over een gelovige profeteer, ik ervaar, dat ik gaven van genezing moet overdragen ('wakker maken' is eigenlijk een betere uitdrukking). Vijf minuten later zie ik dan diezelfde gelovige zieken bedienen met genezing als resultaat.

Onlangs, ergens op een conferentie, kwam een jongedame op me af. "Herkent u mij?" vroeg ze. Ik herinnerde me haar niet, omdat ik over zovelen profeteer.

Ze friste mijn herinneringen even op en vertelde, wat haar een jaar tevoren was overkomen. “U moedigde me aan om in tongen te gaan spreken en toen profeteerde u over mijn mijn bestemming. En nu gaat alles in vervulling. Sinds de dag, dat u over mij profeteerde, heb ik 6 mensen tot Jezus geleid en begon met mijn eigen huisgroep. Nu ben ik me aan het voorbereiden voor een leven als zendeling. Ik wil u graag bedanken. Mag ik u een knuffel geven?” Natuurlijk was het Gods liefde die haar aanraakte. Maar de Heer heeft ‘partners’ nodig, die zich aan Hem verbinden door de gaven van de Heilige Geest en Zijn liefde overbrengen en doorgeven.

De vormgeving van profetische woorden

Ik wil graag iets zeggen over de stijl en vorm van onze woorden, wanneer we profeteren. Ik zeg altijd: “De inspiratie van profetische woorden is Goddelijk, de uitingsvorm is menselijk”.

Sommige profetische mensen gebruiken veel herhalingen, sommigen hebben veel woorden nodig om weinig te zeggen. Anderen gebruiken niet meer woorden dan strict noodzakelijk. Omdat we allemaal dagelijks de Bijbel lezen en omringd zijn door mensen, die dat ook gewend zijn, is er vaak een tendens om profetische woorden te verpakken in de stijl van onze Bijbelvertaling. Sommige oudere profeten groeiden nog op met een oudere vertaling van de Bijbel, zoals de Statenvertaling (1636) of de Engelse King James vertaling, die werkelijk archaïsch klinken. Het hanteren van een dergelijk ouderwets taalgebruik in een profetisch woord kan wel heel vroom lijken, maar het is contraproductief, omdat moderne mensen, een dergelijk taalgebruik niet verstaan.

Ik geloof niet, dat een profeet een dergelijk taalgebruik bewust zou moeten hanteren om indruk te maken op zijn toehoorders of om een extra ‘geestelijke’ dimensie aan zijn profetische woorden toe te voegen.

Wanneer we profeteren, zouden we de geïnspireerde gedachten zo moeten vormgeven, dat ze voor de ontvanger gemakkelijk te begrijpen zijn. Ons taalgebruik zou ook beschaafd en beleefd moeten zijn.

We kunnen ons taalgebruik ook aanpassen aan de omgeving, waarin we profeteren. Ik bedoel dit; wanneer we profeteren over teenagers, kan ons taalgebruik anders zijn, dan wanneer we over ouderen of over een zeer ‘beschaafd’ publiek profeteren.

Hiermee samenhangend moeten we nadenken over de toon van onze woorden. Binnen bepaalde ‘profetische culturen’ vindt men, dat het profetische woord indruk moet maken. Het moet vooral luid (soms zelfs dwingend of dreigend van toon) zijn, met veel nadruk en een voortdurende herhaling van “zo spreekt de Heer” of zelfs “Zo spreekt de Here der Heerscharen, de Almachtige, en Hij verandert niet”. Dit wordt gedaan om om de autoriteit van het profetische woord kracht bij te zetten en meer indruk te maken.

Ik wil daar niet over oordelen, maar mijns inziens past een dergelijke toon niet bij de intimiteit, waarmee God met Zijn kinderen wil communiceren en bij de vriendelijkheid en tederheid van Zijn Wezen.

Ik zou willen aanbevelen: Gebruik gewone uitdrukkingen, die gemakkelijk te begrijpen zijn. Denk aan degene over wie u profeteert. Leg niet te veel nadruk op uw woorden, tenzij de Heer werkelijk wil, dat u grote nadruk legt op een deel van de boodschap. Meestal voel je die 'last', wanneer je aan het profeteren bent.

De presentatie van een profetisch woord

Zoals u al heb opgemerkt, gebruik ik een vrij duidelijke bevestigende introductie, wanneer ik aan een profetisch woord begin. Deze proclamatie gaat meestal zo: "Dit is het woord van de Heer, voor jou..mijn zoon/mijn dochter..." Sommige mensen voelen zich geïrriteerd of zelfs bedreigd, wanneer ze met een dergelijke formulering worden geconfronteerd. Ze hebben het idee, dat ik daarmee mijzelf en mijn woorden tot een absolute goddelijke waarheid verhef, waartegen geen verweer of tegenspraak mogelijk is.

Ik gebruik deze openingszin als een stap van geloof. Ik breng mijzelf daarmee in de positie van geloof. Ik heb normaliter geen inspiratie of openbaring, voordat ik mijzelf in deze positie van geloof gebracht heb. Op dat moment, terwijl ik al aan het spreken ben, komt de openbaring.

Ik ben iemand, die zich gemakkelijk laat corrigeren. Ik besef, dat ik het mis kan hebben en dat mijn woorden getoetst moeten worden. Ik heb mijn profetische gave verbeterd en gezuiverd door fouten te maken en correctie te accepteren. Omdat men mij als zodanig kent, maakt bijna niemand bezwaar tegen de introductie: "Dit is het woord van de Heer voor jou".

Wanneer het profetische woord richtinggevend is, d.w.z. het spreekt over een specifieke bestemming in de toekomst, en de ontvanger er negatief op reageert, dan zeg ik een voudig: "Bid er maar voor. Wanneer de Heilige Geest dit woord aan jouw hart niet bevestigt, laat het dan gewoon los. Mijn profetische woord is niet jouw 'gevangenis'. Je hoeft je niet schuldig te voelen, wanneer je een andere richting in je leven kiest. Mijn profetische woord kan en mag niet de persoonlijke leiding door de Heilige Geest vervangen".

Afhankelijk van profeten

Soms komt iemand naar me toe en vraagt me: "Gordon, heb je een profetisch woord voor mij?" Natuurlijk is er altijd wel een profetische openbaring. Bij de Heilige Geest zijn altijd wel bemoedigingen. Dus kan ik een profetisch woord uitspreken.

Veronderstel, dat diezelfde persoon een week later komt met hetzelfde verzoek: "Gordon heb je een profetische woord voor me?" Natuurlijk geeft de Heer me iets voor die persoon en ik wil het best doorgeven.

Maar als die persoon een week later nog een keer komt met hetzelfde verzoek,

zal ik weigeren. Ik antwoord dan: "Luister, ik mag dit niet doen. Ik ben niet jouw christus. Ik mag de openbaring, die de Geest jou zelf wil geven, niet vervangen. Ik mag niet de middelaar tussen jou en God worden. Je mag niet afhankelijk van mij worden. Dan maak ik mijzelf onmisbaar voor jou. En dat is fout".

Wanneer ik zou toestaan, dat iemand voor langere tijd afhankelijk van mij zou worden, wat betreft goddelijke openbaring en leiding, zou dat een zonde voor mij zijn.

Dus hoewel het mijn ego zou kunnen strelen, dat mensen naar mij opkijken als een profeet, weiger ik, dat iemand een gevangene wordt van mijn (profetische) woorden en ik sta niet toe, dat iemand van mij afhankelijk wordt, als het gaat om openbaring.

Het gebeurt nogal eens, dat jonge gelovigen gevangen worden van 'profetische' woorden, die klinken als "Je moet dit of dat doen en wanneer je niet gehoorzaamt, zal God Zijn zegen over je leven inhouden". Daarom hebben veel christelijke leiders bezwaar tegen het gebruik van een sterke introductie zin, zoals "Zo spreekt de Heer".

Jonge mensen kwamen terecht in een soort kramp en werden bang om hun natuurlijke aandrang of wens voor een professionele carrière te volgen, omdat een bepaalde profeet hun had gezegd, dat ze voorganger moesten worden. Ik heb al eerder gesproken over een veelvoorkomende issue, dat jongemannen of -vrouwen een potentiële partner benaderen met een 'sterk' profetisch woord, zoals: "De Heer heeft tot me gesproken, dat jij met mij moet trouwen". De totaal overrompelde ontvangers waren bang om God ongehoorzaam te zijn en trouwden met deze 'profetische' persoon. Meestal eindigden dergelijke relaties in een echtscheiding.

Ik ontken niet, dat we openbaring kunnen ontvangen over onze toekomstige levenspartner, maar het is fout een dergelijke openbaring op een manipulatieve manier te gebruiken. De vrijheid van die mogelijke partner moet altijd gerespecteerd worden. Wanneer we het idee hebben, dat God ons een toekomstige levenspartner aanwijst, kunnen we die persoon op een respectvolle manier benaderen. Bijvoorbeeld: "Ik vind je heel aardig en ik heb het idee, dat de Heer ons samen wil brengen. Slaat een dergelijke gedachte bij jou aan?" In dat geval laten we de ander vrij om ons te zeggen, dat deze gevoelens wel of niet wederzijds zijn, of dat hij of zij de tijd wil nemen ervoor te bidden.

De bezwaren tegen een sterke introductiezin komen voort uit het feit, dat sommige profeten iets dergelijks ("Zo spreekt de Heer") gebruiken om zichzelf te beschermen tegen iedere vorm van kritiek en iedere vorm van toetsing.

Ze openen het profetische woord met "Zo spreekt de Heer" en als iemand

commentaar heeft, reageren ze met “Wie ben jij om dit ‘woord van de Heer’ te bekritisieren. Ik ben een profeet van de de Allerhoogste God. Ik spreek de woorden Gods. Dus heb niet de moed om er tegenin te gaan”. Met een dergelijke houding plaatsen ze zichzelf boven anderen en boven iedere vorm van kritiek.

Een andere bezwaar vindt zijn oorsprong in het feit, dat veel christelijke leiders zo onbekend en onervaren zijn met profetische woorden en er zo onwennig tegenover staan, dat ze gewoon zelf bang zijn om een woord te toetsen, dat met grote pretenties wordt gepresenteerd. Sommigen zijn gewoon bang om een mening te hebben over een profetische openbaring. Wie durft er rechter te zijn over een profetisch woord? Veronderstel dat je een profetisch woord als ‘vals’ of ‘onjuist’ bestempelt en je hebt het uiteindelijk mis? Dan beschadigt dat je geloofwaardigheid als geestelijk leider.

Profetische woorden hebben ten doel om mensen te zegenen. Wanneer een bepaalde presentatie van een profetisch woord aanstoot veroorzaakt, is het niet langer een zegen.

Dus wanneer je je bevindt in een omgeving waar een dergelijke bevestigende introductiezin niet wordt gewaardeerd, gebruikt dan een andere, die minder aanstoot geeft aan de ontvanger en aan de getuigen.

Je zou bijvoorbeeld kunnen zeggen: “Ik heb het idee, dat de Heilige Geest zegt....Ik geloof, dat dit gezicht het volgende betekent...”

Wanneer je pas begint met het gebruiken van de profetische gaven, geef dan anderen niet de reden om je als aanmatigend te bestempelen, omdat je introductiezin hun aanstoot geeft. Matig dan je toon een beetje. Profetie is er om anderen te zegenen en te bemoedigen en niet om jezelf te profileren.

Waarom gebruik ik nog steeds de sterke introductiezin (“Zo spreekt de Heer..”)? Omdat dit in de Bijbel de normale manier is om een profetisch woord aan te kondigen. Nergens begint een profetische woord met: “Ik geloof, dat de Heer zegt”.

In de Bijbel worden profetische woorden geïntroduceerd als: “De Heilige Geest zegt” of “Dit is het woord van de Heer” of iets anders van bevestigende strekking.

Nu gaat het er niet om om ‘gelijk’ te hebben of de ‘juiste’ schriftuurlijke bevestiging, maar het gaat om het doel van de profetische woorden. Het moet een zegen zijn. Wanneer de introductiezin aanstootgevend is, verander die dan. Het gaat erom, dat de inhoud van van het woord aanslaat en aanvaard wordt en het gaat niet om een bepaalde presentatie.

We kunnen ook zelf nog niet helemaal duidelijkheid hebben over een profetische openbaring. Wanneer het woord begint met een gezicht (een enkel

beeld, een opeenvolging van beelden of een filmpje) is de interpretatie niet altijd direct duidelijk. We zijn dan nog in het proces om de juiste betekenis te ontvangen. Het is helemaal geen schande om te zeggen: "Ik zie een gezicht, maar ik weet nog niet zeker, wat het betekent. Ik heb de indruk, dat het gaat over...". Terwijl we luisteren naar de Heilige Geest, of terwijl we verder profeteren, kan de betekenis van het gezicht duidelijker worden. Het is geen schande, wanneer de ontvanger bemerkt, dat we nog aan het worstelen zijn om de juiste uitleg te ontvangen. Op zo'n moment zijn we wat voorzichtiger en gebruiken geen sterke woorden. Totdat we zekerheid en duidelijkheid hebben over de betekenis van het gezicht, zeggen we: "Ik geloof dat het betekent... Ik denk, dat de Heer wil illustreren.... Dit soort gezicht beschrijft meestal bepaalde omstandigheden in het leven; maar ik moet de exacte betekenis nog ontdekken".

Natuurlijk speelt ook het karakter en de zalving van de profeet een rol. Wanneer een vriendelijk persoon met een liefhebbende vaderlijke zalving of uitstraling en een vriendelijke stem, een profetisch woord opent met de uitdrukking "Zo spreekt de Heer", zal dat als regel gemakkelijker worden geaccepteerd, dan wanneer een autoritair persoon met een scherpe toon en luide stem, of een jonge iemand met een aanmatigende houding, diezelfde introductiezin gebruikt.

Ik adviseer dus om die openingszin te gebruiken, die voor het gehoor aanvaardbaar is.

Sommige profeten spreken vanuit het hart van de Heer zonder enige openingszin. Ze beginnen gewoon over iemand te spreken of voor iemand te bidden en zonder overgang zijn ze ineens aan het profeteren. De ontvanger realiseert zich ineens, dat er niet langer sprake is van een gebed, maar dat de profeet aan het profeteren is. In dat geval is er dus geen openingszin of introductie. Niemand heeft tegen deze handelwijze bezwaar. Het was profetie, maar het werd niet als zodanig gepresenteerd.

Dit gebeurt trouwens met elke profeet. Je bent midden in een gesprek en ineens besef je, dat je niet meer zelf aan het woord bent, maar dat de Heilige Geest de controle over je woorden heeft overgenomen en dat je in feite aan het profeteren bent. Daarbij zit je soms naar jezelf te luisteren en vraag je jezelf af: "Waar komt deze wijsheid vandaan?"

Hoofdstuk 3

Het ontvangen van openbaring voor jezelf

Het ontvangen van openbaring van de Heilige Geest voor jezelf, is vanzelfsprekend iets moeilijker dan het ontvangen voor anderen. De reden is, dat het moeilijker is om ten aanzien van jezelf een neutrale, afstandelijke

houding te bewaren en ook objectief te staan tegenover de omstandigheden, waarin je verkeert.

Waarschijnlijk heb je dezelfde ervaring als ik, dat spontane openbaringen voor jezelf niet zo vaak voorkomen. Soms, breekt de Heer ineens in in je leven, wanneer Hij je op een ander spoor wil brengen. Dat gebeurde mij een aantal keren.

Hij sprak tot mij in 1979 om mijn vooringenomen idee om als een soort zendeling naar India te gaan, op te geven. Hij zei mij om terug te gaan naar de universiteit en theologie te studeren. Ik had toen werkelijk de ervaring, dat ik terugkeerde in de centrale wil van God voor mijn leven.

Heel vaak laten we ons leiden door omstandigheden en 'geopende deuren', gelovend, dat alle omstandigheden door God zijn voorbereid. Soms is dat inderdaad zo, maar heel vaak bezorgen deze 'open deuren' en omstandigheden ons diepe teleurstellingen en frustraties. We raken dan in verwarring. Hadden we het verkeerd? Waarom is die open deur ineens gesloten? We dachten nog wel dat het de leiding van God was.

Heel vaak nemen we belangrijke beslissingen gebaseerd op basis van ervaringen van pijn en teleurstelling en raken daarmee uit de wil van God.

Misschien ontvangen we af en toe een profetisch woord via een ander, dat ons helpt om onze visie trouw te blijven en onze einddoel niet uit het oog te verliezen. Soms is er ineens een bijbelvers, dat er als het ware 'uit springt' en weten we op dat moment, dat de Heer tot ons spreekt.

Soms ervaren we een impuls van de Heilige Geest om direct een bepaalde actie te ondernemen. Vaak spreekt ons verstand deze impuls tegen. Wanneer we dan niet onmiddellijk reageren, omdat we het een beetje eng of ongebruikelijk vinden, raken we nog meer in verwarring.

Over het algemeen hebben kinderen van God grote problemen met het horen van de stem van God. Overal waar ik kom, bemerk ik veel vragen en verwarring onder mijn mede-gelovigen aangaande de wil en het plan van God voor hun leven.

Daarom rennen ook veel gelovigen achter profeten aan, die hun enige leiding kunnen geven. Sommigen worden zelfs helemaal afhankelijk van profetische woorden.

Ik zie volwassen gelovigen gebruik maken van 'bijbelroulette' als de manier om Gods leiding te vinden in bepaalde situaties. En ik deed het zelf ook. (Bijbel-roulette betekent, dat je op een willekeurige plaats de Bijbel openslaat om te zien, waar je oog op valt, of soms ook, dat je met je vinger een willekeurig vers aanwijst, in de hoop een antwoord te vinden.)

Soms is God bereid om op die manier onze gebeden en vragen te beantwoorden, maar dit mag niet onze enige methode worden om goddelijke leiding te vinden. Iedereen die dit doet of gedaan heeft, weet uit ervaring, dat

we dikwijls geen antwoord kregen en vaak zelfs meer in verwarring raakten.

Verwarring is niet de wil van God. God is een communicator bij uitstek. Wanneer we kijken naar Jezus, realiseren we ons, dat hij een permanente communicatie met de Vader onderhield.

In Joh.5:19 geeft Jezus het geheim van Zijn bediening prijs: *Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de Zoon kan niets doen van zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen. Want wat deze doet, dat doet ook de Zoon evenzo. Want de Vader heeft de Zoon lief en toont Hem al wat Hijzelf doet. En Hij zal Hem grotere werken tonen dan deze, opdat gij u verwondert. Want gelijk de Vader de doden opwekt en doet leven, zo doet ook de Zoon leven wie Hij (de Vader) wil. Verder in vs.30 Ik kan van Mijzelf niets doen; gelijk Ik hoor, oordeel ik, en mijn oordeel is rechtvaardig, want ik zoek niet mijn wil, doch de wil van Hem die mij gezonden heeft.*

Jezus was in een voortdurende communicatie met de Vader over wat hij zou doen en hoe hij zou spreken. Het is Gods bedoeling, dat wij net als Jezus met de Vader zouden gaan communiceren. Jezus introduceert dan ook de Heilige Geest (Joh.14, 15, 16) als de 'Trooster'.

Stel je eens voor, hoe je getroost zou willen worden, wanneer je alleen achtergelaten bent. Een trooster spreekt tot je hart en slaat een arm om je heen. In de bovengenoemde hoofdstukken van het Johannes-evangelie ligt de nadruk niet op de wonderen die de Geest bewerkt, maar in de eerste plaats op de communicatieve aspecten van de Heilige Geest. Hij helpt ons om Jezus' woorden te herinneren. Hij spreekt tot ons over de toekomst. Hij neemt uit de Vader en geeft het ons. Hij laat ons de aanwezigheid van de Vader en de Zoon ervaren, als waren zij in ons (hoewel de Vader en de Zoon in werkelijkheid in de 'hemel' zijn).

Het is zeker het verlangen en de wil van God, dat wij dagelijks, op vele momenten, of zelfs in een soort van permanent gesprek met Hem communiceren. Misschien is het wat lastig om ons voortdurend bewust te zijn van een permanente communicatie, maar we kunnen het leren door het te proberen. Het is zeker niet de wil van God, dat wij in verwarring leven en ongewis zijn over Zijn wil voor ons leven en zelfs voor de huidige situatie.

Hij wil echt onze Vader zijn en wil voortdurend met Zijn kinderen communiceren. Hij deed dat met Adam en Eva, toen ze nog in het paradijs waren en het moet heel schokkend en verdrietig voor God zijn geweest, toen deze open, sprankelende, Vader-kind relatie werd verstoord door de zonde en later werd vervangen door religie.

In de Bijbel ontmoeten we mensen, die 'wandelden' met God, zoals Enoch, Noach, Abraham en anderen. Wat betekent dat? 'Wandelen met God' of 'wandelen voor zijn aangezicht'?

Het betekent: Zo leven, dat je je bewust bent van Zijn liefdevolle aanwezigheid, transparant en in communicatie met Hem. Jezus gaf dit als advies aan de Samaritaanse vrouw bij de put (Joh.4:23) *“Wie de Vader aanbidden, moeten Hem aanbidden in Geest en in waarheid, want de Vader zoekt zulke aanbidders”*.

Jezus spreekt hier over de leiding en werking van de Heilige Geest in de aanbedding van God en een eerlijke transparantie, openheid, naar hem toe. In Joh.17:3 bidt Jezus: *“Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de eeuwige waarachtige God en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt”*. Dat is niet hetzelfde als God kennen door het lezen van de Bijbel. Hier gaat het om een intieme kennis, die alleen kan worden verkregen door communicatie.

We bereiken dat niet, wanneer wij alleen aan het woord zijn (bidden). Wij behoren open te staan voor Gods reacties en antwoorden.

Maar wil God wel voortdurend of dagelijks tot ons spreken? David schrijft hierover in Ps.139:17, 18 *“Hoe kostbaar zijn mij uw gedachten, o God. Hoe overweldigend is haar getal. Wilde ik ze tellen, ik kan er niet bij”*.

David was geen religieus persoon in de moderne betekenis van het woord. Hij imiteerde geen slogans van anderen. Hij was de eerste (in de Bijbel) die zijn emoties in de omgang met God op deze manier verwoordde. Wanneer hij stelt, dat Gods gedachten over hem in aantal de zandkorrels bij de zee overtreffen, kon hij dat alleen maar opschrijven, omdat hij het avontuur was aangegaan om deze gedachten te leren kennen. Hij werd er eenvoudigweg door overweldigd.

En inderdaad, God heeft veel te zeggen. Hij wil zijn liefde voor ons tot uitdrukking brengen – niet alleen door Bijbelverzen naar ons verstand - maar rechtstreeks in ons hart door middel van openbaring. Hij heeft altijd iets tot ons te zeggen. Hij verlangt naar communicatie met ons door de Heilige Geest.

In de Bijbel ontmoeten wij mensen, die de stem van God hoorden en die ook herkenden. Zij stelden zich meestal niet de vraag, of het wel Gods stem was, die zij hoorden. En natuurlijk zullen ze het af en toe moeilijk gehad hebben met het gehoorzamen aan die stem.

Ik denk op dit moment even aan Abraham. Op een gegeven moment sprak God tot hem om zijn zoon Isaäk te nemen en hem te offeren op de berg Moriah. Stel jezelf even voor om in zijn schoenen te staan; deze vreselijke opdracht te horen en de volgende morgen wakker te worden. Misschien zou je opgelucht zijn en zeggen: *“Gelukkig, het was maar een droom, een nachtmerrie. Het betekent verder niets. God zou zoiets nooit vragen”*.

Het punt is, dat Abraham de stem van God herkende en dat hij er geen twijfel over had, dat God tot hem had gesproken. Zijn grootste probleem was, dat de opdracht volkomen onredelijk leek, omdat Isaäk de zoon van de belofte was. Hoe kon God nu vragen hem te offeren? Voor de geboorte van Isaäk had Abraham de Heer gevraagd Zijn beloften aan Ismaël over te dragen, maar de Heer had geweigerd en tegen hem gezegd: *“Nee, de zoon, die uit Sarai*

geboren zal worden, hij zal de erfgenaam van de beloften zijn". Abraham had 25 jaar gewacht op de geboorte van Isaïc. Hoe kon God nu vragen om hem te doden en te offeren?

Ik wil duidelijk maken, dat Abraham niet twijfelde, dat het God was, die tot hem sprak. Hij kende de stem van de Heer veel te goed. Daaraan twijfelde hij niet. Hij worstelde met de zwaarte van de opdracht.

Nu terug naar ons probleem. Wij zijn zo onbekend met de stem van God, dat als Hij iets vraagt, wij om allerlei bevestigingen gaan vragen, net als Gideon. Wij willen eerst de zekerheid hebben, dat God spreekt, voordat we gehoorzamen. En dan is het vaak al te laat.

Hoe kunnen we deze intimiteit met God krijgen?
Hoe kunnen we wandelen met God?
Hoe kunnen we Zijn stem verstaan?

Ik moet hier eerst een belangrijke verklaring afleggen: "God is geen antwoord-apparaat". Hij is een communicator. Hij is niet bereid bereid om op al onze vragen antwoord te geven, wanneer wij dat willen. Hij is niet onze dienaar; wij zijn zijn dienaren!

Soms doe ik, wanneer ik onderwijs geef, voor de grap een experiment. Ik zeg: "We gaan nu een collecte houden voor het werk van de Heer. Vraag de Heilige Geest nu hoeveel je zou moeten geven". Dan neem ik mijn hoed en schud er een beetje mee, alsof ik werkelijk van plan ben om een collecte te houden. In werkelijkheid ga ik dat echter helemaal niet doen.

Dan zeg ik tegen mijn leerlingen: "Ik ben er zeker van, dat de meesten van jullie zojuist de Heilige Geest op 'uit' hebben gezet, omdat je helemaal niet wilde weten, wat Hij zou willen, dat jullie zouden geven in de collecte. Je had jezelf allang een idee gevormd over de grootte van dat bedrag, overeenkomend met het budget, dat je te besteden hebt. De meesten van jullie vertrouwen de Heilige Geest helemaal niet, wanneer het gaat om te geven. Het zou namelijk best kunnen, dat het bedrag, dat Hij noemt, groter is, dan dat wat je zelf van plan was om te geven. En daarom wil je Zijn stem even niet horen".

Op dat moment begint mijn gehoor meestal te lachen, omdat ze begrijpen, waarom het gaat. Meestal willen wij onafhankelijk zijn en onze eigen beslissingen nemen. Alleen, wanneer we er niet meer zelf uitkomen, dan gaan we God om leiding vragen. En vervolgens vinden we het moeilijk om Zijn stem te horen.

Er zijn twee redenen, waarom het moeilijk is om Zijn leiding te verstaan of Zijn stem te horen, wanneer wij Zijn leiding nodig hebben.

Ten eerste zijn we vaak intens bezig geweest om onze eigen oplossing te vinden. We hebben iedere mogelijkheid onderzocht en de voor- en nadelen overwogen. Uiteindelijk konden we niet beslissen, omdat iedere mogelijkheid nieuwe nadelen of onzekerheden met zich meebracht. Zo hebben we onszelf in een staat van stress, verwarring en misschien zelfs uitzichtsloosheid gebracht. Op dat moment zijn er zoveel ideeën in onze gedachten, zoveel 'ruis', dat we de zachte fluistering, de intuïtieve impuls van de Heilige Geest niet meer kunnen horen. Er zijn teveel andere stemmen. En zelfs wanneer we de stem van de Heilige Geest zouden kunnen onderscheiden, dan hebben we inmiddels de mogelijke nadelen of gevolgen berekend. We zijn dan niet meer in staat de vrede te ervaren, die Zijn stem normaliter met zich mee brengt.

Ten tweede kan het zijn, dat de Heer helemaal niet bereid is het antwoord te geven op onze vragen. Hij heeft soms totaal andere prioriteiten. Hij roept ons op tot een intieme relatie met Hemzelf. Daarom kan het zijn, dat Hij helemaal geen antwoord of leiding wil geven ten aanzien van onze prioriteit, onze nood. Natuurlijk is Hij bereid ons in alles te leiden, maar dat is dan onder Zijn condities.

Ik ontdekte, dat er twee belangrijke voorwaarden (vooraf) zijn om Zijn stem op een regelmatige basis te horen. Deze voorwaarden zijn in de eerste plaats 'overgave' en in de tweede plaats 'Zijn agenda'.

Soms zing ik voor mij toehoorders het alom bekende lied 'I surrender all'. Het gaat zo: "I surrender all, I surrender all. Unto thee my precious Saviour, I surrender all". Iedereen zingt mee, of neuriet de melodie. Daarna zeg ik: "Dit lied is een leugen!" Wanneer we eerlijk zijn, klinkt het eerder zo: "I surrender all, but I want to be in control".

Natuurlijk, wanneer we dit lied in een samenkomst zingen, stemmen we er emotioneel mee in en we denken, dat we echt alles hebben overgegeven. Maar wanneer we op de proef worden gesteld en de diepte van onze overgave wordt getest, missen we vaak de moed om te gehoorzamen.

Overgave houdt in, dat God "nee" kan zeggen tegen onze wensen. Overgave betekent, dat wij bereid zijn te gehoorzamen, zelfs als Gods opdracht onredelijk schijnt te zijn. Overgave betekent, dat we bereid zijn te gehoorzamen, zelfs wanneer dat inhoudt, dat wij de controle over ons leven verliezen.

Geloof me; God zal ons beproeven en uitdagen op elk gebied van ons leven, waar wij proberen de controle te behouden. Wanneer wij wandelen met God, zal Hij ons vragen ons 'recht op onafhankelijkheid', ons 'zelfbeschikkingsrecht' op te geven.

We moeten beginnen als dienaren. Nadat we geslaagd zijn voor de test van gehoorzaamheid, zal Hij ons behandelen als Zijn partners. Zonder gehoorzaamheid komen we niet in die positie. De ervaring 'koninklijk' te zijn komt na de toetsing van onze gehoorzaamheid.

Na het sterven van mijn vrouw voelde ik me eenzaam. Op een goed moment gaf ik een cursus in de Oekraïene en werd geassisteerd door een heel bijzondere vertaalster. Ze was in mijn ogen heel aantrekkelijk. Al snel kwam ik er achter, dat ze nog ongehuwd was en verlangde naar een levenspartner. Ze was een perfecte vertaalster, maar veel belangrijker; we waren op één golflengte. Ze was in staat mijn grappen over te brengen en imiteerde mijn gezichtsuitdrukking. Ik voelde me heel erg bij haar op mijn gemak. Ik ontdekte snel, dat we ons op hetzelfde geestelijk niveau bevonden en dezelfde prioriteiten in het leven hadden. Gedurende de pauze schonk ze koffie voor me in en we communiceerden heel kameraadschappelijk. Zeker was hier een bepaalde chemie, een duidelijke aantrekkingskracht. Ik vond haar heel sympathiek en zou zo verliefd op haar kunnen worden. In dit geval besprak ik het direct met de Heer en vroeg Hem: "Wat denkt U ervan?" Hij antwoordde: "Nee, deze is het niet. Wees er niet mee bezig". Daarmee was de kwestie van de baan. Ik stopte ermee om bepaalde verwachtingen te hebben en verwijderde het hele idee uit mijn voorstellingsvermogen. We werkten een paar dagen samen. Er ontstond een soort van vriendschap en waardering, maar ik stond mijzelf niet toe me emotioneel aan haar te verbinden.

Ik was niet altijd zo wijs. Een andere keer had ik opnieuw een leuke vertaalster. Ze was heel attractief en had mooie ogen. Op een bepaald moment deelde ze haar hart en vertelde me hoezeer ze verlangde naar een huwelijk. We werkten maar kort samen, maar ik begon me voor te stellen, hoe het zou zijn om met haar getrouwd te zijn. Een paar dagen koesterde ik de gedachte om voor de rest van mijn leven bij haar te zijn. Natuurlijk realiseerde ik me, dat mijn handelwijze niet OK was. Ik bespreek altijd alles met de Heer, maar deze fantasie hield ik privé. Was ik bang, dat Hij het opnieuw van me zou afpakken? Pas na 5 dagen nam ik de moed om het aan de Heer te vragen. Ik was nog steeds in staat Zijn stem te horen. Het was een duidelijk "nee". Maar het deed me zeer. Ik had emotioneel geïnvesteerd in het idee om een relatie met haar te hebben. Dus nu was Gods antwoord veel pijnlijker voor mij. Maar het had nog veel erger kunnen zijn. Stel je voor, dat ik met mijn fantasie nog een aantal dagen was doorgegaan. Stel je voor, dat zij me een beetje had aangemoedigd. Stel je voor, dat we elkaar zouden hebben gekust. Stel je voor, dat mij hart al het bekende refrein aan het zingen was: "Yes Lord, yes Lord, yes, yes Lord". Zou ik dan nog in staat zijn geweest zijn "nee" te horen. Ik denk het niet.

Waarschijnlijk zou ik alleen het “ja” van mijn eigen hart gehoord hebben, omdat ik alleen nog maar een “ja” wilde horen. Misschien zou ik ook niets gehoord of ontvangen hebben. Dan zou ik waarschijnlijk op zoek gegaan zijn naar een ‘goddelijke’ bevestiging van mijn eigen wil en plannen. Misschien zou ik op zoek zijn gegaan naar Bijbelverzen, die mijn verlangen bevestigden. Misschien zouden ook tijdens het Bijbellezende bepaalde verzen ‘eruit zijn gesprongen’.

Zelf wanneer je de Bijbel leest kan er sprake zijn van een soort ‘selectieve waarneming’. We worden aangesproken door die Bijbelverzen, die overeenkomen met onze wensen en emoties, en we nemen die andere verzen, die onze wensen tegenspreken, nauwelijks waar.

Dit heet selectieve waarneming (selective reading). Het is ook mogelijk, dat we Bijbelverzen zo interpreteren, dat het overeenkomt met onze emotionele toestand. Dat is in mijn leven gebeurd en ik zie, dat het ook in de levens van anderen gebeurt.

Dus wanneer we echt de stem van God willen horen, zullen we uit dat verlangen moeten komen, om dat te horen, wat we willen horen. Ze moeten ons niet fixeren op iets, dat we nu willen hebben. We moeten ons losmaken uit deze stressvolle situatie en breid zijn om te luisteren naar ‘wat Hij ook maar wil zeggen’. Dat kan betekenen, dat Hij helemaal niet ingaat op het onderwerp, waar wij zo wanhopig over zijn. Het betekent ook, dat Hij vrij is om “ja” te zeggen, of “nee” of “wacht”.

Ik geef maar een voorbeeld uit de (profetische) bediening. Het gebeurt nu en dan, nadat ik over iemand heb geprofeteerd, dat deze persoon reageert met: “Dit is helemaal niet, wat ik wilde horen”.

Soms vraag ik dan: “Wat wilde je graag horen?” Het antwoord zou kunnen zijn: “Ik wil weten of ik arts zou kunnen worden” of “Ik wil weten of ik een visum voor de USA krijg” of “Ik wil weten of mijn bedrijf winst gaat maken”. In deze gevallen wilden de personen in kwestie helemaal niet horen, wat God te zeggen heeft. Ze wilden alleen maar weten of een persoonlijk verlangen in vervulling zou kunnen gaan. Misschien is God op dat moment in iets heel anders geïnteresseerd, bijvoorbeeld in een diepere persoonlijke relatie met Hem. Op een later moment zou de Heer misschien bereid zijn over de toekomst of bestemming van die persoon te spreken.

Dus als je Gods stem wil horen, richt je dan niet op het krijgen van ‘jouw’ antwoord, maar richt je op wat Hij zou willen zeggen. Wanneer je langere tijd heb geoefend in het luisteren naar Zijn stem, dan kun je Hem vragen: “Wat denkt U hierover?” Dan is Hij vast bereid daar Zijn mening over te geven. Maar zijn antwoord zou best kunnen zijn: “Wacht, heb geduld. Ik zal het je later uitleggen. Vertrouw mij maar gewoon”.

Dit ‘wat Hij ook maar wil zeggen’ is de positie van overgave. Overgave houdt

ook gehoorzaamheid in. Op een bepaald moment zal de Heer niet meer tot je willen spreken, wanneer je voortdurend alleen maar ongehoorzaam bent aan wat Hij zegt, of wanneer je al hebt besloten om ongehoorzaam te zijn, wanneer hij iets zegt, dat je niet bevalt.

Ik herinner me een passage in Jer. 42, waar de leiders van het overblijfsel van Juda de profeet benaderen en hem vragen of ze zullen vluchten naar Egypte of in het land Juda zullen blijven. Jeremia weet (van Godswege), dat deze leiders al hebben besloten om naar Egypte te gaan. Ze willen alleen maar dat de 'grote profeet Jeremia' bevestigt, wat zij al reeds besloten hebben om te doen.

Jeremia profeteert over hen: "Als jullie in het land blijven, zal God genadig over jullie zijn, omdat Hij bewogen is over jullie lot. Maar wanneer jullie vluchten naar Egypte, zullen jullie allemaal omkomen".

Dan beschuldigen de leiders Jeremia, dat hij een valse profeet is en onder de invloed staat van Baruch (Jeremia's secretaris). Ze luisteren niet naar het woord van God, maar vertrekken naar Egypte, waar ze waarschijnlijk zijn omgekomen. Dit is een van de duidelijkste voorbeelden in de Bijbel van mensen, die allen hun eigen mening of voornemen bevestigd willen zien. Natuurlijk voelden ze zich onzeker (het was tenslotte oorlog). Dus wilden ze graag een goddelijke goedkeuring voor hun eigen plan.

Meestal zijn gelovigen niet zó bedorven in hun denken, maar toch hebben we vaak een eigen agenda. Het kan zelfs een religieuze agenda zijn.

Even terug naar het punt van ongehoorzaamheid. Wanneer we ongehoorzaam zijn op één terrein van ons leven, is God meestal nog bereid tot ons te spreken over de andere gebieden van ons leven of onze bediening. Maar er zijn grenzen.

In de bijbel zien we bijvoorbeeld de consequenties van voortdurende ongehoorzaamheid in het leven van koning Saul (1 Sam.28). Op de avond van de beslissende veldslag tegen de Filistijnen krijgt hij geen enkel antwoord van God meer, ook niet door middel van dromen of door de bemiddeling van profeten. God wil eenvoudig niet meer tot hem spreken. Het is duidelijk, dat zijn ongehoorzaamheid aan Gods spreken bij andere gelegenheden, zijn gewelddadige achtervolging van David en de moordpartij op de priesters van Nob, ieder spreken van God blokkeert. Zelfs de profeten kunnen niets meer voor hem ontvangen.

Uit pure wanhoop neemt koning Saul dan zijn toevlucht tot toverij en heidense toekomstvoorspelling. Ooit was Saul zelf onder de profeten, eens profeteerde hij met hen. Nu probeert hij 'openbaring' te manipuleren door middel van spiritisme met als gevolg, dat hij en zijn zoon Jonathan voortijdig sterven.

Wanneer de Heer ons een bepaalde leiding geeft en wij weigeren te gehoorzamen, resulteert dat meestal in een bepaalde verwarring. De Heer zal

ons zeker meerdere gelegenheden geven om te gehoorzamen. Maar als we voortdurend ongehoorzaam zijn, zullen we op den duur de verbinding met Hem verliezen.

Ik heb gelovigen ontmoet, die helemaal verward waren (tot op het punt van psychosis), die geen enkel idee meer hadden van Gods leiding, omdat ze gewoon bewust ongehoorzaam waren of gewoon nooit naar Gods leiding vroegen.

Ik heb gelovigen ontmoet, die de gaven van van de Heilige Geest loochenen, omdat ze ongehoorzaam waren en als gevolg daarvan volledig gefrustreerd raakten. Vervolgens gaven ze de gaven van de Geest de schuld van hun verwarring.

Ik heb gelovigen ontmoet, die hun toevlucht namen tot 'Bijbel-roulette', waarbij ze de Bijbel gebruiken net zoals een ongelovige Tarotkaarten zou gebruiken. Wanneer iemand voortdurend probeert antwoorden te krijgen, door op willekeurige plaatsen de Bijbel open te slaan, lijkt dat verdacht veel op het gebruik van een kaartspel. Ik moet toegeven, dat ik mijzelf ook daaraan heb schuldig gemaakt, omdat ik niet wist, hoe de openbaring van Geest te ontvangen.

Laten we dus terugkeren naar 'overgave' en laat God God zijn. Laat Hem zeggen wat Hij wil zeggen. Zo zullen wij de juiste motivatie en houding hebben om te ontvangen.

Gods agenda

Wanneer ik terugkijk, moet ik tot de conclusie komen, dat mijn manier om met de Heer om te gaan in ieder geval heel serieus was. Voordat ik aan mijn dagelijkse bezigheden begon, zou ik altijd eerst een aantal hoofdstukken uit het Oude Testament lezen, dan een paar ergens uit het midden van de Bijbel en ten slotte één of meerdere hoofdstukken uit het Nieuwe Testament. Altijd stond ik er open voor, dat de Heer door een of meerdere van deze willekeurige Bijbelgedeelten tot mij zou spreken.

Daarna bad ik voor een paar vrienden en zendelingen en tenslotte zou ik tegen de Heer zeggen: "Vandaag staat er dit of dat in mijn agenda om te doen. Zegen de dingen die op mijn agenda staan". Ik wist, dat zonder mijn 'stille tijd' er niet veel zegen zou zijn, op wat ik ging ondernemen.

Daarna startte ik met mijn activiteiten. Deze activiteiten als reizend prediker en Bijbelleraar waren uiteraard niet slecht en de Heer was dan ook best bereid die tot een bepaalde hoogte te zegenen.

Het zwakke punt in mijn leven was, dat de meeste van mijn activiteiten onder mijn eigen controle stonden. Ik bepaalde grotendeels wat er gedaan moest worden en hoe het gedaan moest worden.

Mijn manier om leiding te ontvangen lag voor een deel in het zoeken naar 'gelegenheden en open deuren'. Dat betekent, dat mijn leven vooral reactief was. Ik reageerde op omstandigheden en open deuren en beschouwde dat als Goddelijke leiding. Omdat de omstandigheden op ieder moment kunnen veranderen en achter 'open deuren' soms valkuilen zijn, leverde deze manier om leiding te ontvangen veel stress en vaak verwarring op.

Nu zie ik in, dat ik de Heer volledig kan vertrouwen in het organiseren van mijn leven. Ik vraag naar Gods wil, wanneer er zich zo'n 'open deur' voordoet. "Bent U het, die deze deur voor mij opent, of is het toeval, of misschien de wil van mensen?"

Dan vraag ik Hem ook naar Zijn timing. Ik bedoel dit; wanneer ik wordt uitgenodigd om in de toekomst iets te doen, vraag ik: "Zit U hier achter? En is dit in uw timing".

Ik geef u een voorbeeld van het 'niet-synchroniseren' met Gods agenda. Er is een gemeente met 400 leden. Het gebouw, waarin zij samenkomen kan ongeveer 500 mensen herbergen. Op een goede zondag kondigt de voorganger aan, dat hij geloof heeft, dat tegen het einde van het jaar het aantal gelovigen verdubbeld zal zijn. "Ik heb geloof, dat tegen het einde van het jaar ons ledenaantal gegroeid zal zijn tot 800".

Sommige gemeenteleden beginnen nu te applaudiseren. Zij voelen zich aangesproken en bemoedigd door het geloof van hun voorganger. Hij is zeker een man met visie. Vervolgens zegt hij: "Dat betekent, dat onze huidige accommodatie onvoldoende is. We hebben een ander gebouw nodig. Omdat we ook voor de toekomst groei verwachten, hebben we een gebouw nodig met minstens 1000 zitplaatsen. Zo'n gebouw is in onze stad niet beschikbaar. Dus zullen we het zelf moeten bouwen".

Op dat moment worden een paar mensen wat nerveus. Sommigen roepen enthousiast "Amen", maar anderen zijn opmerkelijk stil. Zij hebben een idee over de kosten van een gebouw, dat 1000 mensen kan bevatten. Iedere familie zal heel veel geld moeten investeren en de meesten zullen moeten afzien van hun vakantieplannen voor de komende jaren.

De week erna worden de plannen gepresenteerd. De kosten voor een nieuw gebouw zijn hoger dan verwacht, maar de voorganger is ervan overtuigd, dat God zal voorzien. Natuurlijk zal iedere familie behoorlijk moeten bijdragen. Iedereen zal op een of andere manier moeten bezuinigen op persoonlijke uitgaven.

Vanaf dat moment verandert het onderwijs in de gemeente. Er wordt veel nadruk gelegd op het investeren in het koninkrijk van God en de geestelijke wet van zaaien en oogsten.

De eerste collecten en vrijwillige bijdragen zijn teleurstellend. Nu gaat de toon van de prediking veranderen. Het klinkt eerder manipulatief: "Zij die spaarzaam zaaien, zullen spaarzaam oogsten".

Wanneer vervolgens de druk op de gelovigen om meer te geven steeds groter wordt, beginnen de eerste gelovigen de gemeente te verlaten. Tegen het eind van het jaar zijn er van de 400 leden nog maar 200 over. Van groei was helemaal geen sprake. De voorganger is zwaar gefrustreerd. Zijn droom is vervlogen. De overgebleven gemeenteleden hebben hun vertrouwen in hem verloren. Het zal jaren duren, voordat het vertrouwen is hersteld.

Nu zijn er een paar vragen. Wilde de Heer, dat deze gemeente zou groeien? Vast wel. Zouden zij dan op een goed moment een groter gebouw nodig hebben? Op een bepaald moment zeker.

We zouden kunnen veronderstellen, dat de voorganger reageerde vanuit 'wishful thinking' in plaats vanuit 'geloof' of visie. Maar in iedere geval kwam het hele bouwproject veel te vroeg. Wanneer we in Gods 'timing' zijn, voorziet Hij op een bepaalde manier, zonder dat daarbij manipulatie of druk nodig is. Hetzelfde kan ook in ons eigen leven gebeuren. Wanneer de Heer ons iets laat zien, proberen we dat soms onmiddellijk te realiseren. Over het algemeen leidt dat tot bittere teleurstellingen. Soms geven we zelfs onze visie op. Natuurlijk wilde de Heer ons naar onze bestemming leiden. We zullen daar komen, langs een proces van luisteren, gehoorzaamheid, (innerlijke) voorbereiding en het volgen van Zijn aanwijzingen.

Laten we eens even kijken naar het verhaal van Jozua en de verovering van Jericho. Het volk Israël had het beleg geslagen rondom de stad Jericho. Niemand kon er nog in of eruit. Natuurlijk wist Jozua, dat een dergelijke belegering heel veel tijd kost. Misschien kon het wel twee jaar duren, voordat alle voedsel voorraden in de stad uitgeput waren. Dan zouden ze zich wel moeten overgeven. Maar dat duurt Jozua te lang. Er zijn meer dan 100 steden in Kanaän, die veroverd moeten worden. Dat zou dan 200 jaar duren.

Op een goed moment verschijnt de Engel des Heren aan Jozua (Joz.5:13). Hij verschijnt als een gewapend man met een getrokken zwaard. Hij beantwoordt Jozua's vraag nauwelijks: "Ben jij vóór ons of tegen ons?" Hij zegt alleen "Nee". Dat is heel verwarrend. Hij schijnt bij geen enkele partij te horen. Dan zegt hij ineens: "Ik ben gekomen als generaal van het leger van de Heer....doe je schoenen uit".

De atmosfeer verandert direct. Deze engel van de Heer eist overgave en gehoorzaamheid. Hij onderhandelt niet met Jozua over een of andere strategie. Hij zegt alleen maar wat Jozua moet doen. Hij commandeert, hij neemt de controle. Jozua kan alleen maar gehoorzamen.

Gods strategie is nogal vreemd. Het hele volk (inclusief vrouwen en kinderen, moet in een lange processie om de stad wandelen, iedere dag 1 keer, zes dagen lang. En ze mogen geen enkel geluid maken. Alleen de trompetten van de priesters moeten een signaal geven; een soort van luchtalarm.

Heb je ooit geprobeerd vrouwen en kleine kinderen stil te houden tijdens een wandeling van één of twee uur? Waarschijnlijk lukt dat nauwelijks. Stel je voor, dat Jozua gedacht had: "Dit is gewoon te moeilijk. Ik krijg ze niet echt stil. Ik krijg ze misschien zover, dat ze dat één keer doen, gedurende de eerste dag. Zes dagen is gewoon te moeilijk voor ze. Ik zal dus direct na die eerste wandeling de opdracht geven om te juichen en te proclameren, dat God de Overwinnaar is. God kan Zijn wonder (om de muren te laten instorten) net zo goed na één dag doen".

Natuurlijk zou er dan niets gebeurd zijn. De muren van Jericho zouden niet ingestort zijn. Het gevolg zou zijn: Verwarring, teleurstelling en ongeloof. Het zou een ontijdige proclamatie zijn geweest en zeker niet synchroon met de werken van God.

Ik wil u heus niet nerveus maken en onzeker. "Als ik niet precies doe wat Hij zegt, dan zal alles mislukken". Over het algemeen is de Heer niet zo precies en laat Hij ons ruimte om te experimenteren en te ontdekken. Maar als puntje bij paaltje komt, gaat het toch om gehoorzaamheid en synchroon handelen met hem.

Ooit was ik op een zendingsreis in het buitenland. Ik had 200 Euro bij me. We ontmoetten een paar zendelingen en de Heer sprak tot mij om hun de 200 Euro te geven. Ik protesteerde: "Maar Heer, dit is alles wat ik nog heb en ik moet nog twee weken verder". Natuurlijk wist de Heer dat wel. Ik vertrouwde Hem gewoon niet en geloofde de leugen, dat God mij mijn geld wilde afpakken. Ik gehoorzaamde dus niet. Nadat zij (de zendelingen) vertrokken waren, voelde ik me heel ongelukkig. God wilde mij mijn geld niet afpakken. Hij had alleen op dat moment mijn partnerschap nodig. En ik had geweigerd, omdat ik Hem niet vertrouwde.

Natuurlijk wist Hij, dat ik precies 200 Euro had. Wanneer ik meer had gehad, zou Hij me misschien meer gevraagd hebben.

Ik wilde op dat moment niet geloven, dat gehoorzaamheid aan Gods spreken altijd in mijn voordeel zou uitpakken (vroeger of later). En natuurlijk miste ik nu ook de mogelijkheid, dat God voor mij een financieel wonder zou kunnen doen, wanneer ik op een van de volgende dagen geld nodig zou hebben.

Na deze weigering om te gehoorzamen voelde me natuurlijk schuldig en besloot om zodra ik thuiskwam van mijn reis, geld aan hen over te maken. Maar het was niet hetzelfde. Ik was niet bereid geweest met God mee te bewegen, toen Hij deze zendelingen in hun nood van dat moment wilde

zegenen. De gift, die ik twee weken later aan hen overmaakte, had niet die synchronisatie met de timing van God en het bracht me geen voldoening.

Om een echte communicatie met God te onderhouden, moeten we ons overgeven en bereid zijn mee te bewegen in Zijn agenda. Soms houdt dat 'instant' gehoorzaamheid in, wanneer Hij zegt: "Nu".

Om een bevredigende communicatie met de Heer te ontwikkelen, moeten we ook tijd investeren. Jezus zelf maakte waarschijnlijk gebruik van een 'binnenkamer', een opslagruimte (Matt.6:6) als plaats voor communicatie met Zijn Vader, omdat niemand Hem daar kon storen. Buiten waren meestal de scharen van mensen, die Hem bleven lastigvallen en Hem nauwelijks met rust lieten. Onmiddellijk naar de doop in de Jordaan stuurde de Heilige Geest hem de woestijn in om in de stilte bij God te zijn. Soms trok Hij zich terug op een eenzame plaats (Luc.5:16) of bracht Hij de nacht ergens alleen in de bergen door (Matt.14:23).

Natuurlijk zijn we allemaal verschillend van aard en zijn ook onze omstandigheden verschillend. Wanneer je een vredig huis hebt, kan je woonkamer of anders je slaapkamer een goede plaats zijn. Voor mij is de rust van de natuur de beste omgeving. Sommigen ervaren de aanwezigheid van God het best gedurende worship muziek. Voor mij is het zingen van de vogels voldoende. Stilte is zelfs beter. In ieder geval hebben we vrede in ons hart nodig.

Hoe meer je investeert in intimiteit met de Vader, des te gemakkelijker zal de communicatie met Hem gaan. Na even ontdek je, dat je Hem overal, ieder moment kunt ontmoeten. Na even is die intimiteit net zo gemakkelijk te vinden als het spreken in tongen. Je kunt het doen tijdens de autorit of tijdens het schoonmaken van je huis.

Ikzelf moet me er wel echt op richten en ervoor zorgen, dat ik niet afgeleid wordt. Want dat zal zeker gebeuren. De duivel zal zeker proberen onze communicatie met de Vader te verstoren met onverwachte telefoontjes, storende geluiden, vechtende kinderen en door onze gedachten af te leiden. Dus probeer je op een bepaalde manier af te zonderen.

Hoofdstuk 4

De praktijk van het luisteren naar de stem van God

Hoofdstuk 3 geeft ons de noodzakelijk voorwaarden voor het horen van de stem van God (zodat we niet onze eigen wensen of ideeën zullen herhalen). Nu komen we aan bij de praktische uitwerking.

Het horen van de stem van God is niet iets rationeels. Openbaring is nooit het resultaat van een rationeel denkproces of van het maken van vergelijkingen en berekeningen. De beschrijvingen van hoe openbaring ontvangen wordt, verwijzen altijd naar een intuïtief proces. In Num.12:6 of Hand.2:17 gaat het om dromen en gezichten.

Soms is het net een hoorbare stem, vaak voelt het als een plotselinge gedachte, een indruk of een soort van impuls.

Mark en Patti Virkler schreven een paar zeer praktische boeken over het ontvangen van openbaring: 'How to hear the voice of God' en 'Dialogue with God'. Ik kan deze boeken zonder meer aanbevelen. Ze leggen uit, hoe onze hersenen verdeeld zijn in twee helften. In de linker helft zitten onze rationaliteit en de dingen die we hebben geleerd. In de rechter hersenhelft woont onze verbeelding en intuïtie.

In de meeste culturen wordt voornamelijk de linker helft ontwikkeld en getraind (in ons schoolsysteem en onze opleidingen), terwijl de rechterhelft onontwikkeld blijft.

Volgens de boeken van de Virkler's wonen de gaven van de Heilige Geest in onze rechter hersenhelft. Vele mensen uit het Westen zijn nauwelijks in staat om een verbinding te leggen met die intuïtieve kant van onze hersenen. Ik behoorde vroeger zeker tot die groep. Ik voelde me meestal ongeïnspireerd.

Bepaalde mensen hoeven hun ogen maar te sluiten om 'gezichten' te zien en kleine filmpjes (geïnspireerd door de Heilige Geest), terwijl anderen uren zitten te wachten in de hoop, dat ze iets visueel zullen ontvangen, waarbij ze alleen maar gefrustreerd raken, omdat ze helemaal niets 'zien'. Ik behoorde lange tijd tot die laatste categorie; maar nu niet meer.

Net als bij het profeteren over anderen kunnen onszelf de toegang forceren tot dat gebied van onze intuïtie, waar de Heilige Geest spreekt. Dit kunnen we doen door stappen van geloof.

Om diegenen gerust te stellen, die vrezen, dat ik de mensen aanmoedig om te gaan fantaseren, wil ik beginnen te zeggen, dat ik een grondige kennis van het woord van God en een fundering van ons geloof in het woord van God beschouw als de basis voor een gezond geestelijk leven. Ik beschouw het regelmatige lezen en bestuderen van de Bijbel als heel belangrijk voor het ontvangen van algemene leiding. Ik beschouw het 'onder het woord zijn' (het wekelijks luisteren naar de prediking en het behoren tot een gemeenschap van gelovigen (gemeente) als onmisbaar voor geestelijke groei.

Ik moedig dus niemand aan tot een experimentele levensstijl, zonder dat wij onze 'openbaringen' toetsten aan het woord van God en zonder toetsing door

medegelovigen.

Maar wanneer het gaat om specifieke openbaring (roept God mij naar Vietnam?), dan kan de Bijbel mij niet veel verder helpen, omdat dat land in de Bijbel niet voorkomt. Daarom hebben we dus persoonlijke openbaring en profetische woorden nodig om ons verder te helpen.

Hoe kunnen we verbinding leggen met de openbaring die in de Heilige Geest is opgeslagen? Hoe krijgen we toegang tot deze intuïtieve soort van openbaring?

Rationele mensen zullen dat intuïtieve deel van de hersenen 'aan' moeten zetten, door de andere kant 'uit' te zetten. Velen van ons hebben dat tot een bepaalde hoogte geleerd, toen we in tongen gingen spreken.

Dus moeten we een 'stap in geloof' zetten, in de zekerheid, dat we die openbaring van de Geest al op een bepaalde manier in ons hebben. Vervolgens gaan we op grond van dat geloof handelen.

Er zijn verschillende manieren om dat te doen.

1 Ontvang een gezicht

Een indirecte, maar wel de gemakkelijkste, manier is om een gezicht te vragen. Wanneer je nog nooit een gezicht (een plaatje, een voorstelling in je gedachten) hebt gezien, geloof dan, dat er zo'n gezicht in jou is (in de Heilige Geest) en spreek dan tegen jezelf: "Nu toont de Heer me een gezicht en ik zie..." Het eerste wat nu in je gedachten opkomt, is wat de Heer aan je wil openbaren (niet het tweede). Ga er niet over na denken. Wanneer het gezicht je niet bevalt, of je onbegrijpelijk voorkomt, aanvaardt het gewoon. Er is geen reden, waarom de Heilige Geest je niet direct het goede gezicht zou willen geven. Wanneer je net heel intens naar iets hebt zitten kijken (Je hebt bijvoorbeeld net een spannende film gezien), dan kan iets van wat je net hebt gezien bij je terugkomen. Dat kan gebeuren, omdat het nog te sterk in je geheugen aanwezig was. Wanneer dat gebeurt, probeer het dan later gewoon opnieuw.

Een poos terug had ik in Finland een hele middag naar paddenstoelen gezocht. Ik was heel gefocust bezig geweest om Eekhoorntjesbrood te vinden. De kleur van deze lederbruine paddenstoelen steekt nauwelijks af tussen de gevallen boombladeren. Direct na thuiskomst van deze zoektocht, vielen een paar bezoekers binnen, die me vroegen of ik over hen kon profeteren. Ik sloot mijn ogen en zag ...een paddenstoel. Ik begon te lachen, omdat ik me realiseerde, dat ik urenlang naar dergelijk paddenstoelen op zoek was geweest. Ik moest deze beelden dus eerst wissen en begon daarna opnieuw met het ontvangen van beelden van de Heilige Geest.

Toch kan de Heer wel van zoiets gebruik maken. In Hand.10:10 is Petrus hongerig en had hij juist gevraagd iets voor hem te eten te maken. Misschien kwam de lucht van versgebakken uien en vlees wel omhoog stijgen terwijl hij zich op het dak van het huis bevond. Op dat moment ziet hij in een gezicht een groot laken met daarin allerlei eetbare (maar voor Joden onreine) dieren. Maar om te voorkomen, dat je je 'eigen' gezicht ziet, negeer het, wanneer het iets is, dat net grote indruk op je heeft gemaakt.

Gewoonlijk zal er ineens een beeld zijn (pop-up). Het kan een direct duidelijk beeld zijn, maar het kan ook gebeuren, dat langzaam iets opdoemt. Eerst is het onduidelijk en vaag en langzaam wordt het scherper. Het kan een enkel beeld zijn, een soort van filmpje (bv. iemand die op een weg wandelt) of een opeenvolging van beelden.

Soms kan het beeld vergezeld gaan van een emotie (blijdschap, verdriet, gevaar, schrik). Soms kan er een soort van 'zintuiglijke ervaring' bij zijn, een geur of een soort van geluid of stem, zoals "Pas op".

Nu heb je de eerste indruk van de openbaring ontvangen. Soms is de betekenis van het beeld direct duidelijk, omdat het beeld voor zichzelf spreekt. Soms plaats het beeld ons voor een raadsel. Wat betekent het?

Om de betekenis van het beeld te ontraadselen en de boodschap te begrijpen, die de Heer voor je heeft, kun je beginnen kleine vragen te stellen. Ik geef een voorbeeld. Stel je ziet een 'auto'. Nu kun je de Heer vragen: "Is dit beeld symbolisch bedoeld, of gaat het om een echte auto?". Vervolgens kun je vragen: "Wat is de relatie tussen mij en dit beeld?" "Ben ik deze auto of gaat het om een situatie in mijn leven?" Terwijl we zulke vragen stellen zullen we het antwoord gewoon 'weten', omdat de Heilige Geest ons een bevestiging of ontkenning geeft, door ons een gevoel van vrede en blijdschap te geven of juist een gevoel van onvrede.

Misschien blijven er na het stellen van vragen toch nog wat onduidelikheden over. In dat geval moeten we onze toevlucht nemen tot een ander niveau van openbaring, dat wel wat moeilijker is, maar wel directer en duidelijker antwoorden geeft. Het gaat dan om profeteren over jezelf.

Eerst geef ik nog even een eenvoudig, maar tegelijk humoristische voorbeeld van openbaring door middel van een gezicht. Ik wandel graag in het bos, maak de Heer groot in nieuwe tongen en begin dan over mijzelf te profeteren. Soms vraag ik de Heer over concrete kwesties, die aan de orde zijn, zoals mijn relaties met mede-gelovigen of mede-werkers. Soms vraag ik de Heer ook om mij te verrassen met iets. En zo vroeg ik een tijd terug, zonder aanleiding, de Heer om mij iets te tonen. Ineens 'zag' ik een ballon met een briefje eraan. In mijn kindertijd waren er wel wedstrijden, waarbij wij ballonnen oplieten met een gefrankeerde envelop aan een touwtje eronder. Het ging er om welke ballon het verst kwam. Ik zag dus een dergelijke ballon met een brief eronder

vliegen in Oostelijke richting. Ik had geen idee wat het betekende. Dus vroeg ik: "Wie of wat is deze ballon?" De Heer antwoordde: "Dat ben jij". Ik was verbaasd. Ik ben deze ballon? Daarom vroeg ik: "Waar ga ik dan heen?" En de Heer antwoordde mij: "Je gaat naar Siberië". Ik was totaal verbaasd. Naar Siberië? Ik geloof nu, dat ik ooit nog in dat ver verwijderde deel van Rusland zal komen om mensen te bemoedigen, te trainen en bediening van genezing te doen. Maar wie kenschetst mijn verbazing, toen ik de volgende morgen in mijn mail een berichtje vond met de boodschap: "Wij wonen op Sachalin (de uiterste punt van Siberië, noordelijk van Japan) en hebben zojuist een live-stream gezien van uw onderwijs over profetie opgenomen in Kiev. Nu zijn we bezig toe te passen, wat u ons hebt onderwezen".

2 Profeteren over jezelf

Wanneer je hebt geprofeteerd over anderen, kun je het ook over jezelf. Wees er echter zeker van, dat je niet probeert God te manipuleren om jouw vragen en wensen te beantwoorden. Denk eraan; het gaat om echte overgave aan Zijn wil en om Zijn agenda. Dat is de reden, waarom velen je zullen afraden om over jezelf te profeteren. Maar het kan als je de bovengenoemde voorwaarden hebt vervuld.

Je kunt beginnen met over jezelf te proclameren: "Dit is het woord van de Heer voor mij: Mijn zoon (dochter); Ik ...(God, in de eerste persoon)..... " En na dit gezegd te hebben, spreek je gewoon verder, totdat de stroom van inspiratie ophoudt.

Denk eraan, probeer niet God te manipuleren iets te zeggen, wat je graag wilt weten. In dat geval zou je mogelijk 'water uit je eigen bronwel' kunnen putten. Je zou je eigen verlangens kunnen uitspreken.

Je zult deze manier van openbaring zeker nodig hebben, wanneer de openbaring via de eerste methode (een gezicht) je onvoldoende duidelijkheid heeft gegeven. In dat geval zal 'profeteren over jezelf' je meestal wel tot de juiste conclusie brengen.

Ik raad je aan, dat je notities maakt van wat je over jezelf hebt geprofeteerd. Dan kun je je notities altijd laten toetsen door iemand, die meer ervaren is in de gaven van de Geest en meer onderscheid heeft.

3 Schrijf een brief aan jezelf

Een andere manier om van God te ontvangen is een brief aan jezelf te schrijven. In dit geval is God de afzender en jij bent de ontvanger. Je kunt de brief dus als volgt beginnen:

Afzender: Je Vader;

Ontvanger: Ik

Dan begint de brief als volgt: "Mijn zoon (dochter), Ik (God in de eerste persoon)....."

Denk eraan; het is geen rationeel proces. Probeer je niet voor te stellen, wat God misschien tegen je zou willen zeggen.. Begin gewoon te schrijven, zolang als de inspiratie voortduurt.

Ik ben het eens met Mark en Patti Virkler, dat het goed is de aantekeningen, die je maakt, af en toe te laten toetsen door iemand, die meer ervaren is in het horen van de stem van God. Die persoon zal onmiddellijk aanvoelen en onderscheiden, of het God is, die tot je sprak.

Soms, wanneer we nog lijden onder een geest van zelfverwerping en zelfbeschuldiging, zal die geest van verwerping en beschuldiging nog proberen te spreken. Een evenwichtige profeet zal dat onmiddellijk onderscheiden en corrigeren.

Wat voor dingen zal de Heer tegen ons zeggen? Natuurlijk wil ik, dat jouw openbaring authentiek is en geen kopie van wat ik ontvang. Wat mij vanaf het eerste moment trof, was dat de openbaring van Gods hart veel positiever was, dan ik me had voorgesteld.

Ik verwachtte, dat Gods woorden voor mij vooral waarschuwend , vermanend en beschuldigend zouden zijn. Ik ontdekte, dat Zijn woorden voor 95% bevestigend en uitingen van liefde waren. Misschien 3% van Zijn woorden waren richtinggevend en slechts 2% waarschuwend. En nee, ik vergis me niet.

Toen ik voor de eerste keer probeerde over mijzelf te profeteren, zat ik in de auto op weg naar een spreekbeurt. Ik dacht: "Hier kan niemand anders mij horen en ik kan het wel proberen". Ik zei: "Dit is het woord van de Heer voor mij, Gordon... Mijn zoon, Ik ben zo trots op je omdat je zo trouw en betrouwbaar bent". Toen ik dit over mijzelf had uitgesproken, was ik nogal verrast. Ik ben een betrouwbaar iemand, maar niet in die mate, dat God trots op mij zou kunnen zijn (dacht ik). Ik antwoordde: "Heer, dit kan niet van U zijn. Dit is iets teveel van het goede. Meestal ben ik betrouwbaar, maar niet in die mate, dat U trots op mij zou kunnen zijn". Dus verwierp ik dit woord en kwam tot de conclusie, dat profeteren over mijzelf toch niet de juiste oplossing was om openbaring te ontvangen. Zo positief kon de Heer niet zijn over mij. Ik kwam aan in Meppel, waar ik zou spreken. Na de aanbidding vierde de gemeente de maaltijd van de Heer. De leider, die het Heilig Avondmaal inleidde, vertelde ons, dat er achterin de kerk een ministry-team aanwezig was. Ze stonden klaar om te bidden voor iedereen, die daar behoefte aan had, nog voordat het Heilig Avondmaal werd uitgereikt.

Ik dacht: "Waarom ik niet? Het lijkt me een goed idee om gebed te ontvangen". Ik stond dus op en ging naar achteren. Daar stond een echtpaar. Ze vroegen mij: "Pastor Gordon, hebt u bediening nodig? Hebt u een nood?" Ik antwoordde: "Nee, ik heb geen speciale nood of probleem, maar ik wil

graag, dat er iemand voor me bid". De vrouw legde haar hand op mijn schouder en begon voor mij te bidden: "Vader, U bent zo trots op deze man, omdat hij zo trouw en betrouwbaar is". Ik brak uit in tranen, omdat zij dezelfde woorden had gebruikt, die ik een uur eerder over mijzelf had uitgesproken. Dat kon geen toeval zijn! Ik realiseerde me ineens: Zo denkt God dus over mij!

Vergelijkbare dingen gebeurden mij in de volgende weken. Zes keer werden profetische woorden, die ik over mijzelf had uitgesproken herhaald door andere mensen, die over mij profeteerden. Toen was ik er helemaal van overtuigd, dat de Heer op deze manier tot mij spreken wilde. In de daaropvolgende jaren ontwikkelde ik een diepe communicatie met de Heer door over mijzelf te profeteren. Het werd een levensstijl. Het veranderde mijn leven dramatisch. Ik ben een communicator (met God) geworden.

Hoofdstuk 5

Beperkingen op het gebied van persoonlijke openbaringen

Gods prioriteit

Ik heb al duidelijk gemaakt, dat we de Heer niet kunnen dwingen over een bepaalde zaak te spreken of een bepaald antwoord te geven. Dit is een van de grootste problemen bij openbaring: Wij hebben een probleem of vraag en we hebben nu een antwoord nodig. Het lijkt wel als of we juist dat antwoord niet krijgen. Wanneer God spreekt, spreekt Hij over Zijn prioriteit en niet over de onze.

Op een goede dag maakte ik een wandeling in het bos van mijn woonplaats Zeewolde. Ik probeer dat iedere dag te doen, maar wanneer ik op reis ben, vind ik daar vaak de tijd en de gelegenheid niet voor. Ik was juist teruggekeerd van een lange zendingsreis en kort daarna zou ik opnieuw vertrekken. Ik had intense behoefte aan gemeenschap met de Heer, maar ik had ook een paar urgente vragen. Ik probeerde antwoorden te krijgen. Ik zei: "Dit is het woord van God over mijn probleem...Mijn zoon...." Maar in plaats van een antwoord op mijn vragen begon de Heer te spreken over ontspanning en het genieten van Zijn aanwezigheid gedurende mijn wandeling. Hij wilde gewoon 'prime time' met mij. Hij was niet van zins om mijn vragen te beantwoorden. En om eerlijk te zijn genoot ik van Zijn aanwezigheid, en dat was ook wat ik werkelijk nodig had. Hij nam de last van mij af en ook de noodzaak om op dat moment allerlei beslissingen te nemen.

Wanneer de vrije wil van anderen in het spel is
Sommige mensen hebben het idee, dat God almachtig is en Hij alle dingen

weet en controleert. Het in twijfel trekken van deze leer, kan sommige mensen schokken of in paniek doen raken. Dus, laten we hier eens even bij stil staan.

Kent God de toekomst? Voorziet Hij alles? Ja en soms nee! God weet heel veel, maar soms heeft Hij te maken met ons gedrag. God reageert op het wispelturige gedrag van mensen. En mensen hebben een vrije wil. Er zijn bepaalde christelijke leerstellingen, die ontkennen, dat de mens een vrije wil heeft. Maar deze leerstellingen staan ter discussie. In het Nederlandse Calvinisme is de leer van de predestinatie heel belangrijk. Deze leer stelt, dat de eeuwige redding of eeuwige veroordeling van een mens al aan het begin van de tijd door God is bepaald; dus zelfs al voor dat we werden geboren. In de Heidelberger Catechismus, een van de belangrijkste leerstukken van het Calvinisme, wordt gesteld, dat alles wat ons overkomt (gezondheid en ziekte; overvloed en armoede; hongersnood ; leven en dood) door God is bepaald. Zijn alwetendheid is onbeperkt. Zonder Hem kan niets en niemand zich bewegen.

Deze leer heeft enorme gevolgtrekkingen. Ik hoef maar te denken aan de Holocaust, abortussen, seksueel misbruik etc. Gebeurt dit alles met Gods toestemming? De predestinatie leer was de oorzaak van diepe meningsverschillen tussen gelovigen. Het dreef John Wesley en George Whitefield uit elkaar tijdens de opwekkingen rond 1730.

Dit boekje is niet de plaats voor een dergelijke discussie. Ik kan ook niet binnendringen in de geheimenissen van God. In dit hoofdstuk ga ik uit van de vrije wil van mensen.

Het overkwam me dat een oudste mij uitnodigde om in het volgende jaar in zijn gemeente te spreken. Ik vroeg het de Heer en kreeg de positieve indruk, dat Hij wilde, dat ik zou gaan. Ik reserveerde dus die bepaalde datum.

Gedurende dat jaar werd de bewuste oudste door een paar gemeenteleden bekritiseerd. Hij trok het zich zo aan, dat hij teleurgesteld de gemeente verliet. Deze beslissing om weg te gaan was hoogstwaarschijnlijk onjuist.

De afspraak, die ik met hem gemaakt had om te komen spreken, werd nu gecancelled. Iemand anders had zijn positie overgenomen en maakte zijn eigen selectie van gastsprekers. Betekent dit nu, dat ik het verkeerd had, toen ik Gods bevestiging ontving? Waarschijnlijk niet! Zelfs God kon niet voorzien, dat deze oudste zo gefrustreerd zou raken, dat hij zijn bediening verliet. Dit betekent, dat een openbaring niet altijd uitkomt, wanneer het gaat om een langere tijdspanne en het de (positieve) reacties van anderen veronderstelt.

Heel vaak zien we mensen God vragen om een levenspartner. Daar is niets verkeerd mee. Het wordt alleen wat problematisch, wanneer ze God om openbaring vragen of een bepaalde persoon hun levenspartner zal worden. Meestal ontvangt men dan geen directe openbaring; dus gaat men op zoek naar tekens en bevestigingen. Bijvoorbeeld: "Als ik vandaag drie zwanen zie, zal die ander mijn man of vrouw worden". Wanneer er die bewuste dag

werkelijk drie zwanen gezien worden, neemt men dit als een positief teken. De volgende stap is dan om die ander te benaderen en hem of haar te zeggen: "De Heer heeft me duidelijk gemaakt, dat jij mijn levenspartner zult zijn". Misschien weigert die ander botweg. Het gevolg is een grote verwarring. De hoofdoorzaak voor de verwarring is, dat we geprobeerd hebben een antwoord van God te forceren. De tweede oorzaak van de verwarring is, dat de ander een vrije wil heeft om "ja" of "nee" te zeggen. Ik ontmoette een ongehuwd iemand, die een relatie kreeg. Beide partners ontvingen allerlei bevestigingen, dat deze relatie ook de wil van God was. Daarom begonnen ze met de voorbereidingen voor hun huwelijk. De trouwjurk werd besteld, de uitnodigingskaarten werden naar de gasten verstuurd etc. Maar op een goed moment werd de man nerveus. Hij kwam zelf uit een gebroken gezin en mitte misschien zelfvertrouwen. Hij cancelde alle voorbereidingen en beëindigde de relatie. De andere achtergelaten partner maakt nu de Heer verwijten, omdat deze beëindiging zoveel pijn heeft veroorzaakt. Zij beklaagt zich: "Waarom heeft de Heer ons zoveel bevestigingen gegeven als Hij wist, dat het op niets zou uitlopen? Waarom heeft Hij niet voorkomen, dat mijn partner mij verliet?" De vooronderstelling is hier dus, dat God alles onder controle heeft. De realiteit is, dat de Heer heel positief stond tegenover deze verbintenis. Hij wilde die wel bevestigen. maar deze verbintenis betreft ook de vrije wil van beide partners. Degene, die de relatie verbrak, was misschien niet bereid de eigen vrijheid op te geven, voelde zich onzeker of was bang om zoveel verantwoordelijkheid te dragen.

Je eigen vrije wil speelt natuurlijk ook een rol. Misschien spreekt de Heer wel tot jou, dat Hij je wil gebruiken in een bediening van genezing. Maar wanneer je niet in die bediening investeert, zal het nooit gebeuren. De reden kan zijn, dat je bang bent en daarom kiest om in je comfortzone te blijven.

Ooit profeteerde ik over een groep van mensen. Onder hen was een klein meisje. Toen ik begon over haar te profeteren, voelde ik dat de Heer een bijzondere boodschap voor haar had. Ze zou een broertje krijgen. Haar moeder zat naast haar en ik begreep wel, dat de conceptie van een volgend kind de verantwoordelijkheid van de ouders was. Dus fluisterde ik in het oor van de moeder, wat ik ontvangen had. Ik vroeg haar of zij bereid was om nog een kind te ontvangen. Ze vertelde mij, dat ze met haar enige dochter een moeilijke zwangerschap had gehad en niet van plan was nog een keer een dergelijk lijden te doorstaan. Ik reageerde dat één moeilijke zwangerschap niet perse inhoudt, dat de tweede net zo moeilijk zou zijn. Zij stond echter totaal niet open voor het idee nog eens zwanger te raken en nog een kind te hebben. Ik was blij, dat ik het dochtertje niet verteld had, wat God me had laten zien. Zeker wilde de Heer

dit gezin zegenen met een volgend kind, een zoon, maar de moeder had eenvoudig het geloof niet, dat de volgende zwangerschap draaglijk zou zijn.

Soms willen mensen dat ik profeteer of hun ongelovige echtgenoot uiteindelijk tot Jezus zal komen. Misschien zal de Heer af en toe een dergelijk openbaring geven, omdat Hij de processen in het hart van een mens kent en de uitkomst daarvan al weet.

Maar ook deze kwestie (of iemand al dan niet tot geloof zal komen) sluit de vrije wil van de persoon niet uit. Kan God een garantie te geven voor de bekering van een familielid? Sommigen halen die garantie uit Joz.24:15 "Ik en mijn huis zullen de Here dienen". Men grijpt deze tekst als een persoonlijke belofte aan. Ik constateerde echter, dat deze niet altijd in vervulling gaat.

Openbaring over details en specifieke data in de toekomst

Wanneer het gaat om openbaring voor jezelf, probeer dan geen gedetailleerde openbaring te ontvangen over de verre toekomst, wanneer de vrije wil en medewerking van anderen een rol daarin speelt. Af en toe zal de Heer een dergelijke openbaring geven, omdat Hij de harten van die anderen kent en weet, dat zij overeenkomstig Zijn wil zullen handelen.

Hetzelfde geldt voor data. Zelfs wanneer de Heer van plan is iets te doen, kan de (on)gehoorzaamheid van zijn andere dienstknechten een uitstel betekenen van wat Hij van plan is. En dan moeten wij ook langer wachten.

Ik ben mij ervan bewust, dat ik op bepaalde momenten in mijn leven ongehoorzaam was en daardoor onderdelen van Gods plan voor mijn eigen leven misliep. Dat had natuurlijk ook gevolgen voor anderen. Ik neem aan, dat de Heer in bepaalde situaties andere medewerkers moest vinden om de taak te volbrengen, die ik achterwege liet.

Reinhardt Bonnke zei ooit eens, dat de Heer tot hem had gesproken over de evangelistische bediening die hij heeft uitgeoefend in Nigeria en andere landen van Sub-Saharan Africa. In zijn campagnes kwamen soms meer dan een miljoen mensen bij elkaar.

De Heer sprak tot hem, dat Hij eerst iemand anders op het oog had voor deze taak. Maar die persoon had geweigerd. Toen sprak de Heer tot nog iemand anders om Sub-Saharan Africa te evangeliseren, maar ook deze persoon was niet bereid om bepaalde aardse zekerheden op te geven.

En pas toen, als een soort 'derde keus' vroeg de Heer aan Reinhardt Bonnke om Hem in Africa te volgen. Hij gehoorzaamde en werd daarmee misschien wel de meest succesvolle evangelist in de geschiedenis.

Gods plannen omvatten meestal een samenwerking, een partnerschap, met mensen. Vaak moet de Heer dan ook Zijn plannen aanpassen, omdat mensen niet voldoende medewerking verlenen. Dus wanneer we voor Hem werken en

we vragen Hem om openbaring over de verre toekomst of over gebeurtenissen die de medewerking van anderen vereisen, dan kunnen we voor vergelijkbare problemen komen te staan als de Heer. God laat ons iets zien, maar door de tijd moeten Zijn plannen worden bijgesteld of kan het tijdschema veranderen.

Ik wil nog een keer benadrukken, dat wanneer het gaat om openbaring te ontvangen voor jezelf, dan bepaalt God de openbarings-agenda. Hij bepaalt wat Hij nu aan je wil zeggen. We kunnen voortdurend om Gods wil vragen, met de bedoeling om Hem te gehoorzamen, maar we moeten niet proberen Hem te manipuleren om zekerheden te krijgen over de verre toekomst. Meestal vraag ik de Heer om tot mij te spreken over de boodschap voor de volgende samenkomst. Soms vertelt Hij me, waar het over moet gaan, of zegt me alleen, dat ik de mensen moet bemoedigen. Soms zegt Hij me: "Je zult het op het juiste moment weten". Meestal betekent dit, dat ik inspiratie ontvang, wanneer ik op het podium sta.

Ik vraag dus, hoe ik Hem kan gehoorzamen; of ik vraag Hem, wat Hij denkt over een bepaalde situatie. Ik probeer geen informatie bij Hem los te peuteren (zoals: "wanneer ga ik eindelijk eens hertrouwen?"). Ik ben bereid om "Ik zal het je later duidelijk maken" als antwoord te accepteren.

Hoofdstuk 6

Ons profetische mandaat

Mogelijkheden en beperkingen

Paulus moedigt ons sterk aan te streven naar de gaven van de Heilige Geest en dan speciaal de gave van profetie (1 Cor.14:1-3). Hij illustreert daar het belang van deze gave. *'Maar wie profeteert, spreekt voor de mensen stichtend, vermanend en bemoedigend'*

Dit is heel wezenlijk voor de gave van Profetie; de bemoediging van medegelovigen. Iedere gelovige heeft een verplichting om zijn medebroeders en -zusters te bemoedigen. Dit is dan ook ons basis-mandaat.

In de vele jaren van mijn profetische bediening heb ik veel vreugdetranen gezien als gevolg van profetische woorden. Ik heb doorbraken gezien in situaties van depressiviteit. Ik zag hoe mensen weer hoop kregen. Ik heb innerlijke genezingen, en ook fysieke genezingen gezien als gevolg van profetische woorden.

Een andere functie van de gave van profetie geeft Paulus aan in 1 Cor 14: 24-25 *'Maar als allen profeteren en er komt een ongelovige of toeheerder binnen, dan wordt hij door allen weerlegd, wordt hij door allen doorgrond, het verborgene van zijn hart komt aan het licht en hij zal zich ter aarde werpen, God aanbidden en belijden, dat God inderdaad in uw midden is'*

Ik heb het vaak zien gebeuren, dat mensen zich bekeerden en hun leven aan Jezus gaven, nadat profetische woorden hun harten diep hadden aangeraakt. Het is dus wel duidelijk, dat we aangemoedigd worden om over elkaar (gelovigen) en over ongelovigen te profeteren. Maar de profetische gave mag niet gebruikt worden om macht te krijgen over anderen.

Aanmatigende autoriteit

Aan de ene kant worden we dus aangemoedigd om in de profetische gave te groeien, maar dat moet niet leiden tot aanmatigend gedrag. Binnen de gemeente en ook in de wereld hebben we allemaal een bepaalde positie en ook een bepaald mandaat. Natuurlijk kunnen we zeggen, dat in Christus we de heersers zijn van de toekomstige wereld. Maar we moeten toch voorzichtig zijn.

Ik heb jonge gelovigen ontmoet, die hun profetische gaven aan het ontwikkelen waren. Zij hadden helemaal niet door, dat hun profetisch mandaat of hun autoriteit beperkingen had en begonnen te profeteren over allerlei soorten van mensen en situaties, zoals over het leiderschap van hun gemeente. Het gevolg was, dat hun woorden werden afgewezen. Natuurlijk probeerden ze hun profetische bediening te verdedigen ("Pas op, God spreekt door mij"), maar dat maakte de afwijzing alleen maar groter. Met als gevolg, dat zij zelf ook werden afgewezen en soms zelfs uit hun gemeente werden gezet. Sommige van hen eindigden als geïsoleerde profeten, niet langer welkom in de kerk; anderen eindigden als gefrustreerde ongelovigen.

Wanneer ik uitgenodigd wordt om in een plaatselijke gemeente te prediken, dan weet ik, dat men mijn profetische bediening op prijs stelt. Men verwacht van mij, dat ik over iedere gelovige, die voor een bemoediging komt, profeteer. Maar ik weerhoud mijzelf om over de hele gemeente of over de leiders te profeteren. Ik heb daar eenvoudig het mandaat niet voor.

Ik ben een uitgenodigde gastspreker. Niemand gaf mij autoriteit over die gemeente. Ik ben daar niet uitgenodigd als opziener of als een soort apostel. Dus moet ik me niet bemoeien, met de gemeentepolitiek of profeteren over de leiders.

Dat verandert natuurlijk helemaal, wanneer de leiders mij vragen om over hen en over hun gemeente te profeteren. Dan kan en wil ik dat wel doen. Door het mij te vragen, geven ze mij het mandaat en de autoriteit om over hen te profeteren. Dat is echter hun keuze. Ik eigen me deze autoriteit niet zelf toe.

Het gebeurt regelmatig, dat jonge (of oude) profeten beginnen te profeteren over gemeenten, over gemeenteliders, over volken en landen. De gevolgen kunnen het desastreus zijn. Niet in het minst voor henzelf.

Soms wordt er richtinggeven of zelfs kritisch geprofeteerd over de leiding van de gemeente, met als gevolg, dat er rebellie ontstaat. Sommige gemeenteleden,

die al een kritische houding hadden tegenover het leiderschap beschouwen zo'n kritische profetie als een bevestiging om te rebelleren tegen hun leiderschap ("zie je wel; God staat aan onze kant").

Ook gebeurt het, dat profeten, jong en oud, opwekkingen of rampen aankondigen over landen en volken, die vervolgens helemaal niet gebeuren. Het hele punt is, dat God hun nooit autoriteit gegeven had over die landen en volken. Dus misten hun woorden autoriteit. Op dat moment komt de inspiratie ook niet van God, maar uit hun eigen voorstellingsvermogen of enthousiasme.

De profeet Jeremia ontving een speciale roeping en een speciaal mandaat van God. We lezen dit in Jer.1:5

Voordat Ik je vormde in de moederschoot had ik je al uitgekozen.

Voordat je de moederschoot verliet, had Ik je al aan Mij gewijd, je tot een profeet voor de volken gemaakt.

En verder in Jer.1:10

Nu op deze dag, geef Ik je gezag over alle koninkrijken en volken, om ze uit te rukken en te verwoesten, om ze te vernietigen en af te breken, op te bouwen en te planten.

Dit was een speciaal mandaat, dat niet automatisch aan elke profeet gegeven wordt.

Het leven van Jeremia bewees, dat zijn mandaat niet aanmatigend was. Zijn woorden werden vervuld. En hij betaalde aan hoge prijs daarvoor in de vorm van vervolgingen, gevangenschap en moordaanslagen.

Om te beginnen had hij al bij geboorte een bepaalde autoriteit. Hij behoorde tot een gerespecteerd priesterlijk geslacht uit de priesterstad Anatot. Ten tweede werd hij geraadpleegd door de koningen en de leiders van Juda. Zij erkenden zijn autoriteit.

Aan het eind wilden deze leiders niet luisteren naar zijn profetische waarschuwingen, maar ze wilde toch steeds weten, wat God aan hem had geopenbaard.

Niet iedere gelovige is geroepen om een leider van de gemeente te zijn. Niet iedere profeet is geroepen om over gemeenteliders te profeteren. Niet iedere profeet is geroepen om over landen en volken te profeteren.

Dus om te profeteren over gemeenten, gemeenteliders, naties en volken, heb je een speciaal mandaat nodig. Dit mandaat kan je door God gegeven worden in een persoonlijke openbaring. Maar dan zou ik nog steeds voorzichtig zijn. Een mandaat moet ook door anderen erkend worden.

Ik denk hierbij even aan de twee mannen die door Samuel tot koning werden gezalfd, eerst Saul en later David. Beiden werden tot koning gezalfd, maar zij

traden niet als zodanig op (ze regeerden dus niet), voordat zij formeel door het volk werden erkend.

Ik ben altijd wat achterdochtig, wanneer een onbekend iemand profetische woorden spreekt, die bepalend zijn voor gezagsdragers, zoals nationale leiders, gemeente leiders, en verder landen en volken.

Maar wanneer een erkende leider, een persoon met een erkende autoriteit, over grote dingen profeteert, dan ben ik heel geïnteresseerd.

David Wilkerson publiceerde een boek met de titel 'Het Visioen', in de tijd, dat hij de leider was van de wereldwijde organisatie 'Teen Challenge'. Duizenden medewerkers waren bij dit werk betrokken, tienduizenden verslaafden waren betrokken in rehabilitatie programma's. Hij was erkend als een invloedrijk man. Dus toen hij een openbaring ontving over toekomstige ontwikkelingen in de christelijke wereld, nam ik dat heel serieus.

Over het algemeen zou ik willen adviseren: Onderwerp je aan het gezag van de gemeenteliders. Wees bereid hun correcties te ondergaan. Op een goede dag zullen ze je erkennen en een mandaat geven.

Tegelijkertijd wil ik ook iets zeggen tegen de leiders van de gemeente. De mensen die God gebruikt in een profetische bediening zijn vaak heel gevoelig en sommigen hebben zelfs een verwerpingsproblematiek. Toen ik zelf voorganger was, wilde ik graag een bepaalde mate van controle hebben over wat er in mijn gemeente gebeurde. Ik ervoer de bijdrage van de lokale profeten meestal als positief en ondersteunend. Op een bepaald moment had een bepaald gemeentelid een profetische droom over 'mijn' gemeente. Maar in die openbaring kwam ik helemaal niet voor (en ik was de voorganger). Ik reageerde door deze profetische boodschap helemaal af te wijzen, omdat mij de boodschap niet beviel. Toen miste ik de wijsheid om vriendelijk te zijn en werkelijk met dat gemeentelid te communiceren.

Waar zijn de 'vaders', die ervaren zijn in de gave van profetie, die ook bereid en in staat zijn om in liefde te corrigeren, en die ook weten waar ze het over hebben?

Hoofdstuk 7

Profetische 'waarzeggerij'

In de voorgaande hoofdstukken heb ik al aangegeven, dat God geen antwoordapparaat is. Hij wil een relatie. We kunnen Hem niet manipuleren of dwingen om onze vragen te beantwoorden.

Vaak hebben we echt antwoorden nodig, en wanneer die niet spontaan komen,

proberen we allerlei methoden om toch openbaring te krijgen. Om eerlijk te zijn, ik deed dat zelf, en waarschijnlijk deed of doet u dit ook. De meest gebruikte methode om een antwoord van God te krijgen, is het woord van God op een willekeurige plaats open te slaan en te zien of er een Bijbelvers is, dat op ons probleem betrekking heeft.

Soms is God best bereid om langs deze methode tot ons te spreken. Hij is genadig en kent onze beperkingen in het verstaan van zijn stem. Maar dit mag nooit onze belangrijkste bron van openbaring zijn.

Op sommige kritische momenten in mijn leven opende ik de Bijbel en sprak God tot mij door een Bijbelvers. Maar (eerlijk) veel vaker opende ik de Bijbel en ontving niets. Ik probeerde het dan opnieuw en draaide bijbel achter mijn rug een aantal keren om, zodat ik niet meer zou weten wat voor en achter of onder en boven was, wanneer ik de Bijbel opensloeg. Ik opende de Bijbel en zette met gesloten ogen mijn vinger op een bepaald vers. Daarna opende ik mijn ogen om te zien wat er stond.

Dat werkte niet. Meestal had het betreffende vers niets te zeggen over mij vraag. Soms was er meer dan één uitleg mogelijk. Dit kan en mag dus niet de manier worden om op regelmatige wijze openbaring te ontvangen.

Ik ontmoette eens een man, die diep in de problemen zat. Toen hij onze ministryruimte betrad, vroeg hij me: "Broeder, kunt u de Bijbel op een willekeurige plaats openslaan, en dan een vers met versnummer 7 op die bladzijde voorlezen? Dat zal dan het Bijbelvers voor vandaag zijn".

Ik was verbaasd. Tijdens het erop volgende gesprek bleek, dat hij dit iedere dag deed en op deze manier antwoorden probeerde te krijgen. Het resultaat was een totale verwarring, zelf tot op het punt, dat hij God verwijten ging maken, omdat 'Hij hem overduidelijk onjuiste en elkaar tegensprekende openbaringen gaf'.

Op een bepaald moment in het gesprek zei ik hem: "Wat jij doet, is waarzeggerij en toverij".

Met respect.. de Bijbel is van papier en bevat heel veel woorden en zinnen. In feite verschilt jouw methode niet met het trekken van kaarten uit een kaartspel en daar betekenis aan toekennen. Jij probeert 'bovennatuurlijke informatie af te dwingen'.

Urim en Tummim

Iemand anders maakte gebruik van een soort van Urim en Tummim (Ex.28:30). Hij maakte twee twee voorwerpen met dezelfde vorm en grootte, maar met een verschillende kleur. Hij bewaarde ze in een zakje en steeds wanneer hij een antwoord nodig had, stak hij zijn hand in het zakje. Wanneer het zwarte voorwerp te voorschijn kwam, betekende dat 'nee'. Wanneer het rode te voorschijn kwam, was het 'ja'.

Op deze manier was hij in staat om om antwoorden te forceren voor zijn vragen. Hij meende zelfs, dat hij daarmee een bijbelse richtlijn volgde. Het behoeft geen verklaring, dat hij zichzelf in moeilijkheden bracht. De ene dag kreeg hij een 'ja' en de volgende dag een 'nee' op dezelfde vraag.

Een verdediging voor het gebruik van deze methode (het werpen van het lot met behulp van twee gelijkvormige voorwerpen) is dat het regelmatig in het oude testament door de hogepriester werd toegepast (Ex.28:15-30). En zelfs de apostelen deden zoiets (voordat ze gedoopt waren in de Heilige Geest). Hand. 1:26 'En zij wierpen het lot, en het lot viel op Matthias; dus Hij werd toegevoegd aan de elf apostelen'.

Wat ik tegen een algemeen gebruik van deze methode heb, is dat het God 'dwingt' om te spreken, terwijl Hij misschien helemaal niet over die kwestie wil spreken.

De Moravische broeders (Hernhut) gebruikten een soort van 'lot' in de 18^e eeuw. Wanneer een zendeling of zendingsgezin klaar was om uitgezonden te worden naar het buitenland, werd na een periode van vasten het lot geworpen. Hun methode had drie voorwerpen of drie briefjes. Het eerste betekende 'ja', een ander betekende 'nee' en het derde betekende 'wacht'. Deze methode werd niet op dagelijkse problemen toegepast, maar alleen om Gods wil en goedkeuring te ontvangen voor het uitzenden van een zendeling. In ieder geval was één van de opties 'wacht'. Daarmee werd de Heer niet gemanipuleerd om nu 'ja' of 'nee' te zeggen.

Bevestigingen

Nog een andere manier om openbaring te krijgen is het vragen om bevestigingen. Degegen, die deze methode toepassen, beroepen zich op Gideon, die twee keer om een bevestiging vroeg, voordat hij ten strijde trok (Ri.6:36-40). De eerste keer antwoordde de Heer hem duidelijk genoeg, maar Gideon wilde een tweede bevestiging.

Twee bevestigingen, dan ook twee tests

Ik vind het verhaal best wel humoristisch. Gideon vroeg twee keer om een bevestiging en vervolgens werd hij twee keer getest of beproefd. Nadat Gideon zijn leger had verzameld, zei de Heer hem twee keer, dat hij te veel soldaten had. Na de eerste test verdwenen 20.000 van de 30.000 soldaten. Na de tweede test bleven er slechts 300 over. Ik heb de indruk, dat het steeds maar vragen om bevestigingen de reden kan zijn van extra beproevingen van ons geloof.

Ik zeg niet, dat het altijd fout is om bevestigingen te vragen. Dat verschilt per situatie. Soms vraagt Gods inspiratie om een onmiddellijke actie. In dat geval zou het vragen om bevestigingen de oorzaak zijn, dat we het 'nu' moment van de actie missen en gewoon te laat zijn.

Wanneer de Heer ons iets heel belangrijks wil openbaren, zoals een roeping tot fulltime bediening, dan bevestigt Hij onze roeping meerdere keren, zonder dat wij er ook maar om vragen. Hij wil echt niet, dat we onzekerheid hebben over iets belangrijks als onze roeping. Wanneer wij communicatie met Hem tot een levensstijl maken, zal Hij ons voortdurend bevestigen. Dan hebben we nauwelijks andere, van buitenaf komende, bevestigingen meer nodig.

Hoofdstuk 8

Verschillende profetische gaven

Wanneer Paulus schrijft over de gaven van de Heilige Geest, vermeldt hij verschillende gaven, die wij zouden benoemen als 'gaven van openbaring'. Zo spreekt hij over profetie, het woord van kennis, het woord van wijsheid, vertolking van tongen, onderscheiding van geesten (of 'onderscheiding van geestelijke gaven'). Ik denk, dat hij geprobeerd heeft verschillende aspecten, of verschillende dimensies van de openbaringsgaven te onderscheiden. Vaak lopen die verschillende aspecten van de openbaringsgaven door elkaar heen en kunnen ze nauwelijks van elkaar onderscheiden worden. Persoonlijk denk ik, dat er nog veel meer kanten zitten aan de gaven van openbaring. Sommigen daarvan vinden we in het Oude- of Nieuwe Testament, sommige kunnen helemaal 'nieuw' voor ons zijn. In de Bijbel lezen we over profetische woorden, profetische liederen, profetische (vaak symbolische) handelingen, vertolking van tongen, dromen en gezichten.

Sommige aspecten van de openbaringsgaven kunnen we niet direct terugherleiden tot de Bijbel.

Ik wil u een paar voorbeelden geven van gaven, die we meestal rekenen tot 'het woord van kennis'. Of Paulus dit bedoeld heeft, vraag ik me af, maar in ieder geval spreekt de Geest op die manier.

Gedurende een samenkomst ervaar ik plotseling een fysieke aanraking, bijvoorbeeld een steek van pijn in mijn knie. Ik weet, dat ik geen problemen heb met mijn knieën, dus is het waarschijnlijk een aanwijzing van de Heer, dat er iemand in de zaal is, die lijdt aan een beschadiging of verwonding aan de knie. Wanneer ik dan mensen met knieproblemen vraag naar voren te komen, zien we verreweg de meesten genezen worden.

Dit zogenaamde 'woord van kennis' kan ook in de vorm van een gezicht geopenbaard worden. Ik zie bijvoorbeeld aangetaste nieren, dus weet ik dat er iemand met nier-problemen aanwezig is. Het 'woord van kennis' kan ook geopenbaard worden als een gedachten impuls. Ineens 'weet' ik, dat er iemand

is met een spraakprobleem. Dus maak ik daaruit op, dat de Heer iemand met een spraakprobleem wil genezen.

In profetie openbaart Gods in feite Zijn hart en Zijn wil. De manier, waarop Hij naar mensen kijkt is radicaal verschillend van de manier, waarop wij naar elkaar kijken.

Het openbaren van Zijn hart kan gebeuren door woorden (traditioneel noemen we dit profetie), door profetische handelingen of door aanraking, zoals bekrachtiging door het opleggen van handen (1 Tim.4:14; 2 Tim.1:16). We noemen dit vaak 'impartatie'.

Soms gebruikt God fysieke of emotionele gevoelens (bij de profeet) om Zijn boodschap duidelijk te maken. Een aantal keren liet de Heer mij huilen om Zijn emoties te uiten.

In feite is er tijdens een bediening een heel spectrum van openbaringsgaven aan het werk. Op zo'n moment is het niet zinvol onderscheid te maken tussen de ene en de andere gave. God openbaart eenvoudig Zijn hart door alles wat de profeet op dat moment ondergaat en ontvangt.

Het gaat allemaal om communicatie met God

De meeste auteurs proberen de vele manieren, waarop God zichzelf bekend maakt, te identificeren met de paar categorieën van 1 Cor.12. Op die manier krijgt iedere vorm van openbaring een 'schriftuurlijke basis'. In feite noemt Paulus slechts een paar gaven. Hij is helemaal niet van plan om een allesomvattende lijst te geven, want dat is helemaal het thema niet van I Cor.12 en 14. Hij wil alleen de onbalans in het gebruik van de gave van het spreken in tongen gedurende de samenkomsten in Corinte reguleren.

Paulus spreekt over 'het woord van kennis', 'het woord van wijsheid', 'profetie', 'onderscheid (of toetsing) van geesten' (of geestelijke uitingen) en 'vertolking van tongentaal'. Ik beschouw deze gaven als openbaringsgaven, omdat zij het hart van God (de Vader, de Zoon en de Heilige Geest) aan ons bewustzijn openbaren.

Er zijn allerlei boeken, die uitleg geven over dit onderscheid. Dus laat ik ze slecht snel de revue passeren.

De naam 'het woord van kennis' houdt in, dat God iets openbaart wat Hij kent of weet. Nu wil Hij, dat wij het ook weten. Ik ben goed thuis in het Griekse Nieuwe Testament, dus beseft ik ten volle dat 'kennis' niet slechts informatie of begrijpen inhoudt, maar altijd ook 'intiem kennen in een relatie' omvat. Het gaat dus ook altijd om een liefdesrelatie, die wij ontwikkelen in het 'leren kennen van Zijn hart'. Dus houdt 'kennis' ook in, dat wij Zijn hart kennen en Zijn liefde voor ons en voor anderen.

De uitdrukking 'het woord van kennis' wordt algemeen gebruikt door gelovigen, die betrokken zijn in de bediening van genezing. Zij 'weten', dat God een bepaalde zieke of ziekte zal genezen. Zij kunnen die openbaring ontvangen in de vorm van een plotseling 'weten' of zelfs als een fysieke sensatie. Zo kan ik 'weten' of zelfs een pijn voelen en daaruit concluderen, dat God iemand met precies dat probleem wil genezen.

Ik denk niet dat Paulus precies dat bedoelde, toen hij deze uitdrukking formuleerde, maar ik begrijp heel best dat degenen die in de bediening van genezing functioneren, hun ervaringen willen onderbrengen in deze schriftuurlijke uitdrukking 'het woord van kennis'.

Het 'woord van wijsheid'

De naam 'het woord van wijsheid' houdt in, dat God praktische wijsheid openbaart om met een bepaalde situatie om te gaan. Een van de beste voorbeelden van 'het woord van wijsheid' vinden we in Hand.15:28 waar de apostelen geconfronteerd worden met een probleem, dat de in vroege kerk bijna tot een splitsing leidde. In hoeverre moet een gelovige met een heidense achtergrond verplicht worden zich te houden aan de joodse spijswetten en de wet op de besnijdenis. De apostelen vergaderden hierover en kwamen tot een gemeenschappelijk besluit, dat door alle leiders werd geaccepteerd. *“Want het heeft de Heilige Geest en ons goed gedacht. U verder geen last op te leggen dan dit noodzakelijke...”*

Dan volgt een beschrijving van hoe de gelovigen uit de heidenen zich zouden moeten gedragen om een manier van samenleven in één gemeente voor joden en heidenen mogelijk te maken.

Voortdurend hebben we als gemeente en als gelovig individu openbaring nodig, hoe we praktisch moeten omgaan met de veranderende problemen van onze tijd en cultuur. Het 'woord van wijsheid' is niet hetzelfde als een bevredigende rationele oplossing bedenken voor onze problemen. Het gaat om openbaring. Openbaring is niet het gevolg van een rationeel proces. Het gaat om het plotseling ontvangen van een bovennatuurlijke wijsheid.

Profetie

De gave van profetie houdt in, dat iemand spreekt namens God, als de mond van God.

In Ex.4:16 klaagt Mozes, dat hij niet welsprekend is en zelfs moeite heeft met spreken. Dan vertelt God hem, om zijn broer Aäron te instrueren, en zijn woorden in Aärons mond te leggen.

De tekst gaat verder: *Hij zal in jouw plaats tot het volk spreken, en het zal zijn alsof hij jouw mond is, en alsof jij voor hem God zou zijn.*

De inspiratie van een profetisch woord kan bij ons komen, voordat wij het uitspreken; het kan komen terwijl we het uitspreken; en het kan zelfs

onbewust plaatsvinden, in die zin, dat we ons niet eens realiseren, dat we aan het profeteren zijn.

Profetie kan het gevolg zijn van een vooraf gegeven openbaring. Dus eerst komt de openbaring in de vorm van een droom, een gezicht of een geïnspireerde gedachte. Later brengen wij deze openbaring tot uitdrukking in woorden of zelfs in een lied. Wij noemen deze verbale expressievormen 'profetie'.

Profetie kan ook de directe uitdrukking zijn van een stroom geïnspireerde gedachten. Dit vereist meestal een stap van geloof. Meestal ontvang ik profetische woorden op deze manier; dus zonder vooraf te weten, wat komen gaat.

Profetie kan ook het gevolg zijn van van geïnspireerde gedachten, zonder dat we ons dat bewust zijn. Dit kan gebeuren terwijl we voor iemand aan het bidden zijn, een spontaan gesprek met iemand hebben, of tijdens het prediken in de gemeente (of tijdens evangelisatie). Op zo'n moment heb je het idee, dat je naar jezelf zit te luisteren en soms vraag je jezelf af: "Hoe kom ik aan deze woorden?"

In Joh.12:49 doet de hogepriester Kajafas een uitspraak: *"Het is beter voor u, dat één man sterft voor het volk, dan dat het hele volk omkomt"*. Kajafas was zich zeker niet bewust van de goddelijke waarheid in zijn woorden. Johannes vervolgt dan: *"Hij zei dit niet uit zichzelf, maar als hogepriester van dat jaar, profeteerde hij, dat Jezus zou sterven voor het joodse volk, en niet alleen voor dat volk, maar ook voor de verstrooide kinderen van God, om hen tesamen te brengen en tot één volk te maken"*.

Onderscheiding (beoordeling) van geesten (of van geestesgaven)

De gave van het 'onderscheiden van geesten' wordt vaak gezien als een gave om de aanwezigheid van boze geesten aan te voelen. Zeker erken ik deze gevoeligheid als een gave van de Heilige Geest, maar het is de vraag of Paulus dit bedoelde. Hij vermeldt deze gave direct na de gave van profetie, met de bedoeling dat profetische woorden behoren getoetst te worden. Het Griekse werkwoord (kritein, krino) waarvan 'onderscheiding' is afgeleid, wordt opnieuw gebruikt in 1 Cor.14:29, daar spreekt Paulus over profetische woorden en vervolgt: *"En de overigen moeten beoordelen/onderscheiden, wat gezegd is"*.

Vertolking van tongentaal

Vertolking van tongentaal is een belangrijke openbaringsgave.

In Rom.8:26 spreekt Paulus over het gebed van de Heilige Geest, die 'onuitsprekelijke verzuchtingen' gebruikt. Het gaat dus om uitingen, die niet in gewone menselijke woorden kunnen worden uitgedrukt. Wanneer wij de gave van het spreken in tongen gebruiken, uiten wij de gedachten van de Heilige Geest. Wanneer wij in tongen spreken, kan de Geest door ons stemgeluid heen

voorbereiding voor ons doen. Hij spreekt 'verborgenheden', dingen die ons menselijk verstand te boven gaan. Hij communiceert ten behoeve van ons met de Vader en de Zoon.

De gave van de 'vertolking van tongen' is bedoeld om te vatten, wat de Geest spreekt. Soms is het alleen maar aanbidding, soms is het liefde, soms communiceert de Geest boodschappen over en weer. 'Vertolking' is niet een 'woord voor woord' vertaling van deze taal, maar een soort van 'aanvoelen of 'weten', wat de Geest te zeggen heeft. Het komt dan heel dichtbij profetie. Sommigen zijn zeer gevoelig voor het spreken van de Geest en ontvangen heel gemakkelijk de betekenis ervan. Anderen interpreteren, wat de Geest spreekt door middel van een 'woord van geloof'. Ik bedoel, dat we dan proclameren: "Dit is de vertolking van de tongentaal..." We spreken dan in geloof en de Heilige Geest zal ons inspireren, terwijl we spreken.

M.i probeert Paulus ons geen systematische of alomvattende lijst te geven van de gaven en bedieningen van de Geest. Hij geeft ons gewoon een idee van het geheel, voordat hij correcties aanbrengt in het gebruik van de gave van het spreken in tongen in de gemeentelijke samenkomst.

Er zijn zoveel gaven van de Geest!

Sommige mensen zouden bepaalde gaven liever definiëren als 'bedieningen'. Ik vind het prima, wanneer we proberen definities van de verschillende gaven te geven, of onderscheid te maken tussen gaven en bedieningen. Wij als mensen hebben deze onderscheidingen nodig om onze kennis te kunnen ordenen en ze voor ons denken toegankelijk te maken. God staat daar echter ver boven.

Denk maar eens even aan 'profetische liederen'. Soms horen we direct geïnspireerde liederen in de samenkomst, waardoor God spreekt tot individuen of tot de hele gemeente. Sommige van onze meest beroemde liederen vonden hun oorsprong in geïnspireerde boodschappen gedurende dromen, of als resultaat van 'profetisch gezang'.

Denk eens aan de zalving van sommige evangelisten. Hoe zijn zij in staat de harten van mensen aan te raken met heel simpele boodschappen? Wat ik ook probeer; welsprekend of eenvoudig; mijn woorden hebben die impact niet.

Denk eens aan de verschillende gaven in aanbidding. Ik heb gezien, dat mensen genazen onder de zalving van bepaalde aanbiddingsleiders. Het woord 'genezing' werd niet eens genoemd; het gebeurde gewoon.

Denk aan de speciale gaven op het gebied van bediening aan kinderen.

Denk aan die gaven van compassie, die bovennatuurlijk van karakter zijn.

Bijvoorbeeld het werk van moeder Thereza onder de terminaal zieken van Bombay.

Het gebied van de openbaringsgaven is enorm. Ik ben er zeker van, dat we nog lang niet aan het eind van onze ontdekkingsreis zijn gekomen.

Ik ben nog steeds aan het groeien in mijn profetische gaven. Anderen zijn zeker veel gevoeliger en hebben meer natuurlijke aanleg in de richting van deze gaven. Ik had een natuurlijke aanleg voor empirische wetenschappen. Gedurende mijn opleiding, eerst op het gymnasium, later in de geologie, werd de analytische kant van mijn hersenen ontwikkeld.

In mijn onderwijs is dit echter van voordeel. Stelt u zich eens voor, dat ik u zou vertellen over fantastische dromen of visioenen van de derde hemel. Op dat moment zou ik u verliezen, omdat u al bij voorbaat jaloers zou kunnen worden. U zou kunnen zeggen: "Gebeurde dat nu maar eens met mij. Ik heb nooit zulke ervaringen met de bovennatuurlijke wereld". Op dat moment zou mijn onderwijs irrelevant voor u worden. U kunt er niet meer bij.

De waarheid is echter, dat ik moest vechten voor alles wat ik ooit ontving. Niets kwam mij aangewaaid. Ik moest mijn vrees overwinnen en stappen van geloof zetten, met het volle risico om te falen. Voor mij kwam profetie niet spontaan.

Ik begon te profeteren door stappen van geloof te zetten; door eenvoudigweg in het geloof te gaan staan, dat openbaring beschikbaar was. Ik moest zeggen: "Dit is het woord van God.." zonder enige voorafgaande openbaring te hebben ontvangen. En ik doe het nog steeds zo. Het resultaat was, dat veel mensen tot Jezus kwamen, omdat zij God ontmoetten in die woorden. Veel meer werden getroost en ontvingen allerlei soorten van innerlijke genezing.

In mijn leven kwamen gezichten niet spontaan. Op een bepaald moment moest ik een stap in geloof zetten en uitspreken: "Nu toont de Heer me een gezicht, en ik zie..", zonder dat ik ook nog maar iets gezien had. En op dat moment kwam er iets in mijn verbeelding op, dat betekenis voor me had.

Dus als ik het kan, kunt u het zeker! Misschien houdt uw vrees u tegen. Dat gebeurde mij ook bijna. Maar mijn verlangen was groter dan mijn vrees en ik streed tegen mijn angsten en begon ze te overwinnen.

Wanneer ik vandaag over mijn broeders en zusters profeteer, ben ik veel minder nerveus. In het begin was het stressvol. Ik vroeg mijzelf af: "Wat als... Stel dat ik zou proberen over iemand te profeteren en er zou helemaal geen boodschap komen? Wat als... ik zou profeteren en de woorden zouden uit mijn eigen gedachte of fantasie voortkomen?" Al die gedachten speelden een rol. Maar ik nam het risico en u kunt die stap ook zetten.

Ik heb geen mandaat om over grote gebeurtenissen in de wereldgeschiedenis en het einde der tijden te profeteren. Om heel eerlijk te zijn, heb ik het wel eens

geprobeerd (niet publiekelijk maar gewoon voor mijzelf) om te kijken of ik de stem van God over politieke gebeurtenissen zou kunnen horen. Dit privee experiment bracht geen openbaring (in feite kwam er alleen maar nonsens uit). Dus voorlopig probeer ik dit niet meer. Misschien zal de Heer in de toekomst mijn mandaat uitbreiden en wordt het nog eens anders.

Ik wil niemand beschuldigen – want ik heb helemaal het recht niet om te oordelen – maar ik heb sommige profeten uitspraken horen doen over toekomstige gebeurtenissen, die werkelijk niet uitkwamen. Ik heb opgewonden profetische interpretaties gehoord over hedendaagse politiek, die in de praktijk helemaal anders uitwerkten. Ik heb dus geen reden om me te wagen aan aanmatigende voorspellingen, totdat de Heer me daarvoor het mandaat geeft. Dan ga ik het opnieuw doen.

Hoofdstuk 9

Over gezichten en hun uitleg

Een gezicht is een gedachtenbeeld of een -filmpje, dat van God komt. Zoals het woord 'gezicht' of 'beeld' al aangeeft is er een beeldend element. In een gezicht wordt iets afgebeeld, dat we herkennen uit de zichtbare wereld. We zien een vogel, een trein, een boot, een landschap, een persoon. Wanneer het een filmpje betreft, zien we bovendien een bepaalde actie, zoals een trein die weggrijdt, een persoon die voedsel uitdeelt, of iemand die anderen de weg wijst.

Gedurende het zien van een gezicht kunnen we soms geluiden horen, zoals een stem, het zingen van vogels, het geschal van trompetten of het gekletter van wapens. Soms wordt het gezicht begeleid met een geur, een smaak of zelfs een temperatuur.

Behalve zintuiglijke aspecten kan een gezicht ook emoties met zich meebrengen, zoals vreugde, eenzaamheid, gevaar en verdriet, soms zelfs zo intens, dat wij ervan moeten huilen.

Deze emoties zijn ook onderdeel van het gezicht en we moeten die dus niet over te hoofd zien of negeren. Ze kunnen heel belangrijk zijn bij de uitleg, of het gezicht meer herkenbaar maken voor de ontvanger.

Soms is het gemakkelijker om openbaring te ontvangen door middel van een gezicht, omdat het geen directe uitleg of betekenis heeft. Dit het grote verschil met een profetisch woord, dat een directe betekenis heeft.

Daarom zijn gezichten op zichzelf minder gevoelig voor onze eigen partijdigheid. Het probleem ontstaat nu pas bij de uitleg.

Soms spreekt een gezicht voor zichzelf. We zien bevoorbeeld, dat iemand een boek aan het schrijven is. Dit betekent waarschijnlijk, dat de ontvanger een boek zal gaan schrijven.

Heel vaak is de betekenis van het gezicht helemaal niet zo duidelijk. Probeer

dan geen rationele uitleg van het gezicht te bedenken. Een gezicht vindt zijn oorsprong in de bovennatuurlijke wereld en moet met behulp van de Heilige Geest geïnterpreteerd worden, niet met ons rationeel denken.

Het is goed om te weten, dat een gezicht meestal een symbolische voorstelling is van een geestelijke waarheid. Bijvoorbeeld; je ziet een ezel met een zware last op de rug. De uitleg kan zijn, dat de ontvanger te veel verantwoordelijkheden en lasten op zich heeft genomen, waaraan hij of zij nu bijna onderdoor gaat.

Een gezicht kan echter ook een echte (niet symbolische) voorstelling zijn van een natuurlijke waarheid. Ooit zag ik in een gezicht een ouderwetse omafiets. Ik had geen idee, wat dit betekende. Toen ik vertelde, wat ik zag, begon de ontvanger te lachen. Hij zei: "Ik weet best wat dat betekent. Ik ben 40 jaar lang fietsenmaker geweest".

Stel eenvoudige vragen

Wanneer je voor iemand een gezicht hebt ontvangen en je weet niet precies wat het betekent, kun je de Heer eenvoudige vragen stellen. De eerste vraag zou kunnen zijn: "Heeft dit gezicht een symbolische betekenis of gaat het om een natuurlijke werkelijkheid?" Meestal zul je dan het antwoord direct 'weten' of voelen, omdat de Heilige Geest je vrede geeft bij een van beide mogelijkheden. Een volgende vraag zou kunnen gaan over de bedoeling van de boodschap: "Bevat dit gezicht een neutrale beschrijving van een situatie, of bevat het een bemoediging of waarschuwing?"

Ooit zag ik een persoon, die probeerde met een hengel één vis te vangen. De boodschap luidde: "Met een hengel kun je slechts een vis tegelijkertijd vangen (de beschrijving van een kleine evangelistische bediening). Maar de Heer wil, dat je een net gebruikt om veel meer vis te vangen (God heeft een manier voor je om veel meer mensen te bereiken)".

Dan kun je ook proberen om de verschillende voorwerpen in het gezicht te identificeren.

Ooit zag ik een meisje, al spelend met een zwart gekleurde bal. Op een bepaalde moment rolde de bal weg buiten het bereik van het kind. Ik zag het kind huilen, vanwege het verlies van haar bal. De vrouw over wie ik profeteerde begon op dat moment de huilen. Ik wist niet waarom, maar voor haar was het gezicht direct duidelijk. Ze vertelde mij: "Ik heb veel verdriet, omdat mijn man kort geleden is overleden". De bal representeerde haar echtgenoot. De zwarte kleur sprak over zijn dood. Het verdriet van het meisje over de verloren bal, sprak over haar rouw en gevoelens van verlies.

Vervolgens kun je de Heer vragen: "Representeert een bepaald voorwerp in het gezicht een probleem of een persoon?" En als het dan een persoon voorstelt; "Is het dan de ontvanger die ik nu bedien, of is het iemand uit zijn of haar omgeving?"

De details van een gezicht kunnen heel belangrijk zijn, of slechts de decoratie. Het is dus altijd beter om die details ook te delen. Ze kunnen belangrijk zijn of juist niet. Ik heb ervaringen met beide.

Ooit zag ik de ontvanger van een profetisch woord, bezig met het doen van counseling zittend achter een bureau. Het bureaublad was gemaakt van lichtgekleurd berkenhout. De ontvanger reageerde: "Ik heb een aanbod gekregen om een baan aan te nemen als counselor. En dit is precies de kleur van mijn bureau op de nieuwe werkplek. Dus nu weet ik helemaal zeker dat ik deze baan moet accepteren".

Één van mijn teamleden zag in een gezicht hoe een huis instortte. Hij gaf vervolgens een gedetailleerde beschrijving van hoe dat huis eruit zag. De ontvanger was diep onder de indruk. Hij antwoordde, dat de beschrijving van het huis niet klopte, maar dat inderdaad een paar jaar terug zijn huis was ingestort en hij en zijn vrouw ter nauwernood de ramp hadden overleefd. We kunnen ook vragen of het gezicht spreekt over een bepaalde tijd. Is het tijdloos of gaat het over het verleden, het heden of over de (verre) toekomst? Soms geeft de Heer ons een gezicht over het verleden om aan de ontvanger te laten zien: "Ik ken je". Het kan natuurlijk ook zijn, dat Hij een pijn uit het verleden wil genezen, of een houding uit het verleden wil corrigeren. Hij kan een beeld geven over het heden, bijvoorbeeld om Zijn perspectief op onze situatie te laten zien.

Hij kan iets laten zien over de toekomst, omdat Hij ons een idee wil geven van onze bestemming.

We moeten er echter rekening mee houden, dat God een andere opvatting van 'tijd' heeft dan wij. Hij kan zeggen, dat iets 'spoedig' gaat gebeuren, maar dan kunnen er nog heel wat jaren aan voorafgaan.

Door het stellen van deze simpele vragen, komen we meestal dicht bij de betekenis en de boodschap van het gezicht. Maar toch kunnen er nog heel wat onduidelijke elementen zijn overgebleven. Zelfs wanneer we de ontvanger vertellen, wat we hebben gezien, dan kan het zijn, dat hij of zij nog steeds geen blijk van herkenning heeft.

Het is natuurlijk niet goed om de ontvanger achterlaten met een half ontsluitend geheim. We hebben het immers om 'openbaring'. God wil iets openbaren, duidelijk maken. Het is niet de bedoeling, dat we blijven steken in raadsels, vragen en geheimen.

Persoonlijk geloof ik, dat als de Heer ons de helft van de openbaring in een gezicht geeft, Hij ook zeker bereid is de rest te openbaren. Als we nog steeds geen duidelijkheid hebben gekregen door kleine vragen te stellen, dan moeten we vaak een stap in geloof zetten.

Profeteren om een gezicht uit te leggen

We kunnen dus voordat we de bedoelde informatie in ons denken hebben

ontvangen, handelen (geloven) alsof die informatie beschikbaar is. We kunnen dus een statement maken als: “Dit is Gods boodschap voor jou, mijn zoon/dochter..” of “Dit is het woord van God voor jou, mijn zoon/mijn dochter...” We gaan vervolgens gewoon door met spreken onder de leiding van de Heilige Geest. We blijven spreken, totdat de openbaring ophoudt. Bijna altijd wordt dan gedurende het profetische woord ook de volledige betekenis van het eerder ontvangen gezicht duidelijk. Slechts heel zelden kwam ik er niet helemaal uit en moest toegeven, dat hoewel er allerlei openbaring was, toch een deel van het gezicht onuitgelegd bleef. In dat geval zal de Heer zeker tot de ontvanger spreken en verduidelijken, wat wij nog niet konden ontvangen.

Hoofdstuk 10

Profetische woorden en handelingen
Royale tegenover karige inspiratie
Het doordringen van duisternis

In het vorige hoofdstuk waren we aangekomen bij profeteren vanuit geloof om onduidelijkheden in gezichten te verklaren. Ik denk, dat iedereen, die profetisch wil zijn, komt te staan voor stappen van geloof. Natuurlijk zijn er sommige zieners, die het merendeel van hun openbaringen spontaan ontvangen, zonder dat ze er iets voor behoefden te doen of ervoor moesten vechten. Het was er gewoon. Ik behoor niet tot die soort van spontane ontvangers. Af en toe heb ik een spontane impuls van de Heilige Geest, wanneer Hij me duidelijk maakt, dat ik nu onmiddellijk iets moet doen, of wanneer Hij me in een belangrijk avontuur wil leiden.

Dan spreekt Hij soms onverwachts, zonder dat ik ergens om vroeg. Bijvoorbeeld: “Houd die persoon tegen en profeteer over hem/haar”. Of: “Geef deze persoon nu al het geld, dat je bij je hebt”.

Voor mij en vele anderen met mij, begint de gave van profetie met het verlangen anderen te zegenen met de woorden van de Heilige Geest, die in mij woont. Deze 'woorden van God' zijn beschikbaar om met anderen te delen, die dat nodig hebben. De Heer heeft genoeg te zeggen, tegen iedereen. Het is mijn taak om mijn mond te openen in het geloof, dat de Geest me zal inspireren. Voordat ik verder ga met te spreken over de rijkdom van Gods communicatie met mensen, wil ik iets delen over het gemak, waarmee die openbaring voor iemand kunnen ontvangen, of soms ook de moeite, die we daarmee kunnen hebben. Dat is verschillend van ontvanger tot ontvanger.

Natuurlijk kan ook het niveau van openbaring bij mij verschillend zijn van moment tot moment. Na een tijd van aanbidding komen die woorden gemakkelijker, dan wanneer ik net uit een winkelcentrum kom.

Wanneer ik gevraagd wordt om over een hele rij mensen te profeteren, gaat het aan het begin gemakkelijker dan bij de laatsten, omdat ik moe wordt. Het kost me veel energie om gefocust te blijven en me steeds te blijven ledigen van de vorige openbaring om de nieuwe te ontvangen. Misschien is het bedienen van zulke lange rijen van mensen helemaal geen goed idee voor mij. Maar ik doe het nog steeds, omdat de nood bij de mensen om iets van God te ontvangen zó groot is.

Maar er is ook een groot verschil tussen de ontvangers

Jong versus oud

Over het algemeen ontvangen jonge mensen meer- en grotere beloften voor hun bestemming dan ouderen, omdat hun toekomst nog helemaal open ligt. Ze kunnen nog steeds de juiste beslissingen nemen aangaande een levenspartner, opleiding en het aanleren van talen. Oudere mensen hebben over het algemeen al heel wat verkeerde keuzes gemaakt en daarbij hun mogelijkheden tot ontplooiing beperkt.

Ik bedoel dit: Wanneer je een tiener bent, en de Heer tegen je zegt, dat Hij je ziet als een medische zendeling in Afrika, dan heb je nog alle mogelijkheden om een medische studie te volgen.

Maar wanneer je je tienerjaren afsluit met onverstandige liefdes-affaires en verantwoordelijk bent voor een buiten het huwelijk geboren kind, dan zijn je mogelijkheden veel beperkter. Nog steeds zal de Heer beloften voor je hebben, maar de Heer weet, net als jij, dat er nu beperkingen zijn, die jezelf hebt veroorzaakt.

Ik wil ondertussen de ouderen onder ons niet ontmoedigen. Er zijn nog steeds beloften voor u, en u kunt nog steeds in een deel van uw bestemming wandelen, als u tenminste moed hebt. U mag de leugen niet geloven, dat u te oud bent en nu uw persioen mag gaan genieten aan een zonnige kust. In onze Healingrooms werken mensen mee in de bedieningen van genezing tot op 92 jarige leeftijd.

Geloof versus ongeloof

Doordat ik over duizenden mensen heb geprofeteerd, heb ik een groot verschil opgemerkt tussen die gelovigen, die een positieve verwachting van God hebben en die welke toegeven aan zelfmedelijden of een negatieve geloofsverwachting hebben.

Ik wil niet oordelend zijn (zeker niet ten aanzien van hen die wanhopig zijn in tijden van hongersnood of ziekte), maar ik ontmoet genoeg mensen met een

bedelaarshouding of een van passiviteit.

Vanwege hun verleden en opvoeding, hebben zij geen initiatief en wachten passief af of anderen iets voor hen gaan doen. Ze zien zichzelf als slachtoffers van hun omstandigheden. Ten aanzien van God hebben ze dezelfde houding: "Geef mij!". Wanneer je niet uit die houding komt, zal je toekomst er door ingeperkt worden.

Door onze profetische woorden reageert God ook op het geloof van de ontvanger. Dus wanneer je voor iemand weinig ontvangt, maak je daar dan geen zorgen over. Misschien is die andere persoon niet zo ontvankelijk of heeft zichzelf overgegeven aan zelfmedelijden.

Zegen en vloek

Ik moet hier heel voorzichtig zijn, omdat je hier geen algemene waarheid aan kunt ontleen. Op de ontvangers van onze profetische woorden rusten verschillende niveaus van zegen en of vloek. Het geloof van de ouders en voorouders, en zeker hun voortdurende gebed, kan een positieve invloed hebben op het leven en dus ook op de profetische woorden, die we voor iemand ontvangen. Sommige gelovigen dragen eenvoudig de zegeningen van hun gelovige voorouders. Het gebed van ouders of grootouders is van invloed. Zo kunnen de beloften, die de Heer door profetische woorden aan iemand geeft, groter worden. We zien dit in het leven van Timoteus (2 Tim.1:5), die de zegeningen van zijn moeder en grootmoeder droeg. Gelukkig zien we ook, dat God in Zijn genade vaak geweldige beloften heeft voor gelovigen die uit een familie van wetteloze voorouders stammen.

Beloften en condities

Soms voorziet God de positieve keuzes, die iemand bereid is te maken. Dan opent Hij (in het profetische woord) een groter perspectief in de bestemming van die persoon.

Profetieën over een (grote) bestemming zijn echter altijd voorwaardelijk. Ik bedoel daarmee, dat de ontvanger in de wil van God moet wandelen om die bestemming te bereiken. Voor Abraham begon de weg naar die grote bestemming in Haran, op het moment dat hij inderdaad zijn vertrouwde omgeving en zijn familie verliet om naar Israël te reizen. Wanneer hij (net als zijn vader Terach) in Haran was gebleven, zouden we nooit van hem gehoord hebben. Dit geldt voor iedere gelovige.

Soms voelen we tijdens het uitspreken van het profetische woord, dat we die voorwaarden moeten uitspreken, zoals bijvoorbeeld: "Wanneer je Mij volgt en gehoorzaamt, dan zal ik je als een zendeling naar... sturen". We krijgen op dat moment reeds het gevoel, dat die toekomst in gevaar is en de persoon in kwestie op het punt staat hele grote fouten te maken, of dat hij of zij helemaal

niet zo geïnteresseerd is in Gods plan met zijn of haar leven.

Alen hebben een verschillende roeping

Gelovigen hebben heel verschillende niveaus van verantwoordelijkheid en zalving. Omdat ik al zo lang over zoveel verschillende mensen geprofeteerd heb, herken ik die verschillende roepingen en die verschillende verantwoordelijkheden. Soms weet ik gewoon, dat ik iets speciaals moet doen, bijvoorbeeld een symbolische handeling, om die roeping of zalving naar voren te brengen, wakker te maken en aan te moedigen.

Omdat ik zelf geroepen ben als een trainer in de Healingrooms beweging, hebben deze handelingen meestal te maken met een speciale roeping en zalving voor een genezingsbediening. Het is echter niet mijn keuze of beslissing om zo'n symbolische handeling te verrichten. Het gebeurt gewoon af en toe, wanneer de Heer dat duidelijk maakt.

Ineens weet ik, dat ik beide handen van de ontvanger stevig moet vastpakken en dat ik ze in de positie van 'ontvangen' moet brengen (open handen). Ik heb dan het idee, dat ik bijna in die handen moet knijpen. Op dat moment komt de zalving voor genezing over mij en die persoon. Soms is het zo krachtig, dat het me bijna fysiek pijn doet. Ik spreek dan woorden van 'leven' en 'bekrachtiging' over de ontvanger. En voor de één is dat ook weer sterker dan voor de ander. Soms heb ik helemaal niet het idee, dat ik die zalving moet overdragen. Dat betekent niet, dat de persoon in kwestie geen roeping voor een bediening van genezing heeft. Ik geloof zelfs dat alle gelovigen tot het uiterste moeten proberen zo veel mogelijk de gaven van de Geest te exploreren (onderzoeken en proberen).

Moeite om openbaring te ontvangen

Soms, gedurende het profeteren, lijkt de openbaring nauwelijks te komen. Ik blijf steken in: "Mijn zoon of dochter, Ik hou van je". En daar stopt de openbaring. Ik heb het gevoel in een donkere kamer te staan met overal gordijnen om me heen.

Tegelijkertijd weet ik, dat ik moet vechten en meer geloof moet investeren om die openbaring toch ergens vandaan te krijgen. Soms ervaar ik, dat ik in het geloof gordijnen moet wegtrekken, of misschien zelf moet doorbreken in een ander vertrek. Het lijkt dan wel of iedere openbaring een extra stap van geloof vraagt. Ik proclameer dan bijvoorbeeld nogmaals: "Nu, wat betreft je toekomst, dit is het woord van Heer..." Meestal heb ik dan aan het eind toch een complete boodschap.

Misschien komt dit allemaal wat vreemd op u over, maar wanneer u actief wordt in de gave van profetie, gaat u dergelijke ervaringen wel herkennen. Ik vermoed, dat er op zo'n moment een grote weerstand is van de duivel, die wil voorkomen, dat de ontvanger wordt bemoedigd en die probeert de stroom

van openbaring te blokkeren. U ziet; ik heb hier nog vragen. Ik beschouw mijzelf dan ook als iemand, die nog steeds aan het leren is.

Emotionele blokkades bij de ontvanger

Ik ben dit onderwerp nog steeds aan het onderzoeken, maar het schijnt veel moeilijker te zijn te profeteren over mensen met emotionele blokkades, dan over gelovigen, die meer openstaan. Over het algemeen is het gemakkelijker te profeteren over vrouwen, dan over mannen, omdat vrouwen meer open zijn.

Helemaal geen openbaringen

Slechts twee keer in mijn leven (en ik spreek nu over 20.000 profetische woorden) ontving ik helemaal niets.

Een keer probeerde ik een woord te ontvangen over een jonge man en ik ontving gewoon helemaal niets. Ik wist, dat het niet mijn probleem was, omdat ik net daarvoor zonder problemen over iemand anders had geprofeteerd.

Ik vroeg de jonge man, wat er met zijn leven aan de hand was. Met enige tegenzin vertelde hij me, dat hij een promiscueus leven leidde (sex met vele vriendinnen). Dit op zichzelf was weer het gevolg van het voorbeeld van zijn eigen vader het gezin had verlaten en dat van de moeder, die had geprobeerd de armoede te ontvluchten, door meerde opeenvolgende relaties met allerlei vriendjes. Door zijn levensstijl van vrije sex was zijn ziel verscheurd. In zijn beleving was sex een consumptie artikel en stond los van emoties van liefde en verplichting tot trouw. Ik kon geen enkele openbaring voor hem ontvangen, voordat hij zijn zonden had beleden en zich er echt van bekeerde.

Hoofdstuk 11

Wat heeft God te zeggen?

De meeste gelovigen, dus ook zij die verlangen naar gaven van openbaring, hebben een bepaald verwachtingspatroon van wat God zou kunnen gaan zeggen. Dat verwachtingspatroon kan hen zelfs beïnvloeden, terwijl ze proberen openbaring van Hem te ontvangen.

Dat verwachtingspatroon kan gebaseerd zijn op het oude testament en wel speciaal op de oordeelsaankondigingen, die daar zo gewoon schijnen te zijn. Anderen baseren hun verwachtingspatroon op het boek 'Openbaring' en verwachten dat profetie 'apocalyptisch' (over de eindtijd) zou moeten gaan. Wanneer Paulus een korte definitie geeft van de gave van profetie in het Nieuwe Testament, zegt hij (1 Cor.14:3): "Maar degene, die profeteert, spreekt voor de mensen ter versterking, ter bemoediging en tot troost". In het perspectief van Nieuwe Testament is profetie in de gemeente voornamelijk positief.

Natuurlijk moeten het even hebben over het zogenaamde verschil tussen de Oud Testamentische Profetie en de gave in het Nieuwe Testament.

Ten eerste is er waarschijnlijk helemaal niet zoveel verschil tussen profetie in het Oude- en het Nieuwe Testament, al valt dat niet direct te bewijzen.

Naast de 'schrijvende profeten' waren er duizenden ons onbekende profeten tussen de 11^e en 6^e eeuw voor Christus. Hun profetische woorden waren meestal mondeling. In ieder geval zijn hun woorden niet schriftelijk bewaard gebleven.

Om een indruk te krijgen van de aantallen van die profeten, neem ik u even mee naar 2 Kon.2:16, net na de hemelvaart van Elia. Elisa, de opvolger, komt terug in de stad Jericho, waar de lokale profeten hem tegemoet komen en zeggen: *“Kijk, bij ons zijn 50 kloeke mannen. Lat hen toch uw meester gaan zoeken. Misschien heeft de Geest van de Heer hem opgenomen en hem ergens weer neergezet, op een of andere bergtop of in een of andere vallei”*.

Jericho was destijds maar een klein stadje. Daar waren 50 kloeke (jonge) profeten. Er zouden dan ook een aantal oudere profeten moeten zijn, die geen heil zagen in een stuk alpinisme in de hoge bergen van het overjordaanse land. Laten we hun aantal ook eens op 50 schatten. Samen zijn dat dus al 100 man. Aangezien de Geest van de Heer niet discrimineerd tussen mannen en vrouwen, moeten er ook zo'n 100 profetische vrouwen zijn geweest. Dit brengt het getal van de profetische gemeenschap in Jericho op zo'n 200 (zonder kinderen). Jericho was slechts één van de vele steden van Israël. Dus moet het totale aantal profeten enige duizenden bedragen hebben. En dan spreken we alleen nog maar over de tijd van Elia. Voor geheel Israël, vanaf de dagen van Samuel tot de tijd van Jeremia, moeten we dus rekenen op tienduizende profeten. We weten nauwelijks iets van hun mondelinge openbaringen. Dat kan toch niet allemaal negatief zijn geweest. In 1 Sam.8:6 gaan Saul en zijn knecht naar de 'ziener' (Samuel) om informatie te krijgen over de weggeraakte ezels. Dat was een gangbare praktijk. Mensen gingen naar de ziener voor hulp en advies. Dit soort persoonlijke profetieën zijn nauwelijks opgenomen in het OT.

De activiteiten van de 'schrijvende profeten' van het OT, staan in het teken van de totale afval van Israël van de Heer. Vierhonderd jaar van rebellie en het op een stapelen van zonde, resulteerde in de ondergang van de beide koninkrijken Juda en Israël en de ballingschap van het volk. De schrijvende profeten hadden tot taak het oordeel van God over het volk aan te kondigen, tenzij zij zich bekeerden, natuurlijk. In tijden van bekering waren er ook heel bemoedigende woorden.

Nieuw Testamentische profetieën

Wanneer we spreken over de gave van profetie binnen het lichaam van Christus, gaat het niet om profetie op het politieke niveau. Het gaat niet over Gods oordeel over de naties. Het profetisch mandaat, dat we hebben, richt zich voornamelijk op de individuele mede-gelovige. En dit is, zoals Paulus zegt: *“Stichtend, vermanend en bemoedigend”*.

Kan er een terugkeer zijn van 'oordeel aankondigende profeten'?

Ja, dat kan en dat zal ook gebeuren. In het boek 'Openbaring' worden twee profeten van deze categorie aan gekondigd. Zij worden in Openb. 11:3-6 de 'twee getuigen' genoemd.

En Ik zal mijn twee getuigen opdracht geven om te profeteren. Gedurende 1260 dagen zullen zij dat doen, gehuld in een boetekleed. Zij zijn de twee olijfbomen en de twee lampenstandaards, die voor de Heer van de wereld staan. Als iemand hun kwaad wil doen, komt er vuur uit hun mond, dat hun vijanden verteerd; op die manier zal iedereen, die hun kwaad wil doen moeten sterven.. Zij hebben macht om de hemel te sluiten, zodat er geen regen valt, zolang zij profeteren. Ook hebben zij de macht om water in bloed te veranderen. Verder kunnen ze de aarde treffen met alle mogelijke plagen, zo vaak ze maar willen.

Deze twee aangekondigde profeten hebben een heel groot mandaat, hetgeen bevestigd wordt door goddelijke bescherming en de vernietiging van hun vijanden.

In het volgende vers wordt echter vermeld, hoe zij toch worden vermoord en na drieëneenhalve dag uit de dood opstaan.

Niemand, met enig gezond verstand, zal van zichzelf beweren één van deze beide getuigen te zijn.

Tenzij de Heer Zelf je een mandaat geeft, zoals Hij gaf aan Jeremia, om naties te vernietigen etc. kun je jezelf beter niet in die categorie van oordeelsprofeten plaatsen.

De gave van profetie, zoals die in het Nieuwe Testament wordt vermeld, is voornamelijk bedoeld om gelovigen te bemoedigen. Af en toe is de inhoud waarschuwend en slechts zelden veroordelend.

Die 'profeten' die meestal oordelende boodschappen doorgeven, hebben gewoonlijk diepe persoonlijke wonden en lijden aan verwerping. Alles wat zij ontvangen, kan dan gekleurd worden door hun eigen (zelf)beschuldigende geest.

Zogenaamde 'onafhankelijke' profeten

Wat bedoel ik met deze uitdrukking? Op mijn vele reizen kwam ik dit fenomeen in verschillende landen tegen. Het gaat om 'profeten', die opereren

zonder enige accountability. Vaak hebben ze vrijwillig de gemeente, waar zij opgroeiden, verlaten, of zij werden eruit gezet, vanwege hun aanmatigende 'profetische' woorden over de gemeente en de gemeenteliders. Natuurlijk komt het voor, dat sommige denominaties of gemeenten de gave van profetie in het geheel niet aanvaardden. Ik was er getuige van, dat gelovigen en zelfs voorgangers uit hun kerk werden gezet, zodra zij de doop met de Heilige Geest ontvingen en er van gingen getuigen.

Wat ik bedoel met 'onafhankelijke profeten' is dit: Het gaat over mannen en vrouwen met verwerpingsproblematiek. Daar kunnen ze vaak zelf niets aan doen, omdat dit samenhangt met hun opvoeding. Ze kwamen tot bekering, werden vervuld met de Heilige Geest en begonnen zich uit te strekken naar de gaven van de Geest. Dit gaf hun natuurlijk ook enige erkenning en zelfverzekerdheid. Op een bepaald moment wordt het staan in een dergelijke gave heel belangrijk. Het verschaft hun een gevoel van identiteit.

Maar wij allemaal maken vergissingen en hebben dan correctie nodig. Echter, voor gelovigen met een identiteitsprobleem (verwerping) is correctie heel moeilijk. Zij ervaren correctie als een aanval op hun identiteit (dat is het natuurlijk niet). Het gaat alleen maar om een correctie op een van hun woorden, of op hun houding.

Gelovigen (en ongelovigen) met verwerpingsproblemen vinden het heel moeilijk om gecorrigeerd te worden. En wanneer het gaat om een profetisch woord, dat zij hebben uitgesproken, dan kunnen ze er niet mee omgaan, dat hun woord wordt verworpen of getoetst en half-waar blijkt te zijn.

Dus proberen zij zichzelf te verdedigen door zelfbescherming (stekelvarken) of met behulp van agressie. Wanneer de correctors echter voet bij stuk houden, zullen zij de correctors gaan beschuldigen en hen als 'ongeestelijk', 'on gehoorzaam aan God' of als 'valse leiders' bestempelen. Ze beginnen dan een (ondergrondse) rebellie tegen de leiders van hun gemeente, met als eindresultaat, dat ze uit de gemeente worden gezet.

Net zo vaak zullen ze vrijwillig hun gemeente verlaten en op zoek gaan naar een andere gemeenschap, waar ze vervolgens in een vergelijkbare situatie belanden.

Zo kunnen ze eindigen als 'onafhankelijke profeten', door niemand gecorrigeerd, nooit genezen van hun verwerpingsproblematiek. In hun woorden klinkt meestal een beschuldigende ondertoon door en hun houding ten aanzien van kerk of gemeente kan heel negatief worden.

Een 'volwassen' profeet, kun je herkennen aan zijn of haar liefde,

accountability en de manier hoe hij of zij omgaat met eigen fouten.

Nu moeten we het even hebben over een eventuele apocalyptische of eschatologische inhoud in hedendaagse profetie. Moeten we proberen dergelijke boodschappen te ontvangen?

Ik kan hier alleen tot voorzichtigheid manen.

In de 19^e en 20^e eeuw waren er talrijke 'profeten', die claimden openbaring te hebben over de terugkeer van Jezus en de gebeurtenissen van de eindtijd. Van hun voorspellingen kwam echter niets uit. Wel veroorzaakten zij vele kerkplitsingen en startten hun eigen secten, zoals de 'Jehova getuigen'. Een aantal keren manipuleerden 'eschatologische profeten' hun aanhangers alles te verkopen en het geld weg te geven voor hun 'bediening'. Door dergelijke beweringen en uitspraken werd de echte gave van profetie in discrediet gebracht.

Wat betreft hen die 'eindtijd gebeurtenissen', 'opwekkingen', 'politieke gebeurtenissen', oorlogen en toekomstige rampen, voorspelden, kan ik alleen maar zeggen, dat veel daarvan niet uitkwam.

De vraag naar de grootte van ieders profetisch mandaat is hiermee heel actueel.

Dus denk twee keer na, voordat je zelfs maar probeert dergelijke openbaringen te ontvangen.

Hoofdstuk 12

Tijd en inhoud

Heden, verleden, toekomst

Bestemming, liefde, aanbidding

Wanneer we profeteren, is het aan de Heer, welk onderwerp Hij aanroert. We kunnen niet zomaar over een gegeven onderwerp profeteren. Het gebeurt heel vaak, dat de ontvanger van een profetisch woord, zit te wachten op een heel specifiek antwoord. Soms zelfs vragen ze ons: "Kunt u profeteren of ik een nieuwe baan krijg?"

Gewoonlijk ga ik niet in op dergelijke vragen. Ik sta meestal niet toe, dat mensen mij hun verhaal vertellen, voordat ik heb geprofeteerd. Er zijn natuurlijk uitzonderingen op de regel.

Wat ik bedoel is dit: Profetie is spreken vanuit het hart van God. Het gaat dus altijd om God's prioriteiten in een bepaalde situatie, niet om de antwoorden, die wij willen horen.

Op een goed moment wandelde ik in de natuur, luisterend naar de stem van God. Op dat moment had ik heel wat vragen en in mijn ogen was het tijd om

beslissingen te nemen. Echter, alles wat Hij me zei, was om te relaxen, Zijn aanwezigheid te genieten en me goed te voelen in natuur om me heen. Ik probeerde Hem te provoceren door te zeggen: "Maar Heer, ik moet mijn programma voor de komende drie maanden weten. Ik moet vliegtickets kopen, voordat de prijzen omhoog gaan". Maar Hij weigerde in te gaan op mijn vragen. "Ontspan je, geniet van Mijn aanwezigheid en geniet van dit moment. Alles komt op tijd in orde".

Ik moest mijn door vragen geplaagde hart gewoon overgeven en alles loslaten. En ik deed dat. Voor de Heer was dit de prioriteit. De 'noodzakelijke informatie' kwam op Zijn tijd, een paar dagen later. Probeer in de profetische bediening dus niet het de ontvanger naar de zin te maken, door over zijn of haar vragen proberen openbaring los te krijgen. Natuurlijk kun je het de Heer vragen en misschien wil Hij er antwoord op geven. Maar ik geef er de voorkeur aan gewoon te beginnen met Gods hart, Gods prioriteiten, te ontvangen en uit te spreken.

Wat voor soort dingen zouden er dan geopenbaard kunnen worden? Je zou ook kunnen vragen: "Wat is er in Gods hart?"

Het verleden

Er is een gangbare voorstelling, dat profetie meestal gaat over de toekomst. Ik ontdekte, dat dit vaak niet klopt. Het verleden is ook heel belangrijk voor de Heer. Hij kan ons openbaring geven over, hoe Hij ons verleden interpreteert. Wij hebben vaak een bepaalde interpretatie van de ervaringen van ons verleden. Onze interpretaties kunnen helemaal fout zijn en soms wil de Heer het beeld, dat wij hebben, corrigeren.

Bijvoorbeeld: We werden geconfronteerd met ontrouw of verraad. Onze interpretatie kan zijn: "Vertrouw niemand meer". Of we gaven geld voor een nobel doel en ontdekten later, dat ons geld niet op de juiste manier werd besteed. Dus concluderen we: "Ik geef nooit meer geld". Bijvoorbeeld; een familielid stierf, hoewel we er met gebed omheen stonden. Dus concluderen we: "Wonderen gebeuren nauwelijks meer".

In profetische woorden kan God de manier, waarop wij het verleden hebben geïnterpreteerd, corrigeren.

Openbaring over het verleden kan heel belangrijk zijn voor onze 'innerlijke genezing'. Soms openbaart de Heer dingen uit het verleden, die wij liever zouden willen vergeten. Hij doet dat, omdat Hij de pijn uit die herinnering werkelijk wil genezen.

Soms wil de Heer onrealistische zelfbeschuldigingen vanuit het verleden oplossen. Bijvoorbeeld; een vrouw beschuldigt zichzelf, dat ze een slechte

moeder was, omdat haar kinderen een verkeerde weg opgingen. God kan een profetische openbaring geven, dat zij een goede moeder is geweest en zo de valse aanklacht wegnemen.

Soms brengt de Heer dingen uit het verleden terug om ons te laten zien, hoe goed Hij ons kent en hoe Hij ons beschermd heeft. Dit kan grote impact hebben op ongelovigen, omdat zij weten, dat wij deze openbaring niet van onszelf kunnen hebben en dat God dus werkelijk tot hen spreekt.

Ik herinner me, dat ik over een ouder iemand profeteerde: "In je jeugd ben je bijna gestorven, maar je bent gered door Gods ingrijpen". Onmiddellijk riep de ontvanger uit: "Dat is waar, als klein kind viel ik in het water en ik zou verdronken zijn, als niet iemand het had opgemerkt, me achterna was gesprongen en mijn leven had gered".

Soms (niet vaak) openbaart God iets slechts uit het verleden en dringt er bij de ontvanger op aan om die situatie op te lossen. Ik herinner me een situatie, waarin ik tijdens het profeteren de volgende boodschap ontving: "Je bent in je leven nalatig geweest. Je meende dat je het kon oplossen door het bestaan ervan te ontkennen en je hebt geprobeert het te verdringen. Maar je moet je verantwoordelijkheid nakomen". Het bleek, dat de ontvanger een onwettig kind (buiten zijn huwelijk) had verwekt. Hij had geprobeerd de zaak 'op te lossen' door het bestaan van het kind te ontkennen en te doen alsof het niet van hem was. Zo groeide het kind op in armoede, zonder vader en kreeg geen enkele vorm van support.

Het heden

Profetische woorden kunnen ook over het heden gaan. De Heer kan over het heden spreken, omdat Hij aanwijzingen en richting wil geven in de beslissingen, die we nu moeten nemen. Of omdat Hij wil, dat we stoppen met ons zorgen te maken en terugkeren in Zijn vrede.

Hij kan over het heden spreken om te bevestigen, dat we op het juiste spoor zitten.

Ook kan Hij over het heden spreken om te bewijzen, dat Hij het is die spreekt. Dit kan opnieuw heel belangrijk zijn voor ongelovigen, omdat we in het profetische woord hun feitelijke situatie, of zelfs hun gedachten van dat moment aanduiden. En natuurlijk kunnen we dat uit onszelf niet weten.

Ooit waren ik en mijn vrouw met onze bediening in een gemeente. Een van de leiders had een enigszins kritische houding, maar dat wisten we niet. Op een goed moment was het zijn beurt om een profetisch woord te ontvangen. Mijn vrouw zag een gezicht, waarin ze deze broeder zag met de armen omhoog gestrekt en met een gezicht vol van vragen.

Toen de broeder dit hoorde schrok hij, viel op zijn knieën en zei: "Vergeef mij.

Één minuut geleden stond ik in de andere kamer met mijn armen omhoog en vroeg God. Is deze profetische gave wel echt of is het allemaal namaak? Nu weet ik, dat de Heer echt door jullie spreekt”.

De toekomst

Profetische woorden kunnen ook over de toekomst handelen. Daarbij moet ik onderscheid maken tussen toekomstige feiten en 'bestemming'. De Heer kan 'toekomstige feiten' openbaren, omdat Hij al weet, dat het zeker zal gebeuren. Meestal gaat het dan om feiten, die op korte termijn zullen geschieden. Ik geef een voorbeeld. Ik profeteerde over een jongeman, dat hem gevraagd zou worden verantwoordelijkheid te nemen voor een jeugdgroep en jeugdleider te worden; verder, dat hij deze uitdaging moest aannemen, ook al had hij het gevoel voor een dergelijke verantwoordelijkheid niet gekwalificeerd te zijn. Een week later kwamen de oudsten van de gemeente naar hem toe, met precies dat verzoek. Hij nam de uitdaging aan en is nu een gerespecteerd jeugdleider. Zeker wist de Heer, dat dit plan reeds bij de oudsten van de gemeente speelde.

Bij iemands 'bestemming' (het plan van God voor je leven) gaat het om iets anders.

Ik geloof, dat rond de tijd van onze conceptie (en misschien al van eeuwigheid aan) God een idee had van wat voor persoon we zouden zijn. En zo maakte Hij een plan, dat past bij de tijd (eeuw), waarin we geboren werden (met de mogelijkheden van die tijd), bij onze aangeboren mogelijkheden en capaciteiten en bij een speciaal werk van de Heilige Geest door ons heen. Hij wist dus al of wij een muzicale gave zouden hebben of een avontuurlijke persoonlijkheid. Hij kon ons dus al zien als een toekomstige aanbiddingsleider of als een zendeling.

Op een bepaald moment in ons leven begint Hij zijn ideeën over ons te openbaren door middel van profetische woorden, door persoonlijk openbaring of door het ontvangen van een diepe persoonlijke passie.

Maar om die bestemming werkelijk te bereiken, zul je ten eerste Jezus als redder moeten aannemen; ten tweede zul je met de Heilige Geest vervuld moeten worden. Dan zul je je eigen angsten moeten overwinnen en belangrijke keuzes maken op het gebied van opleiding en het vinden van de juiste levenspartner.

In deze ontwikkeling zullen en kunnen er heel wat dingen misgaan. Dat betekent, dat we meestal niet onze volledige bestemming bereiken en niet ons volledige potentieel ontwikkelen.

Profetieën over de nabije toekomst kunnen dus heel nauwkeurige voorspellingen zijn, die ons bemoedigen de juiste beslissingen te nemen.

Profetieën over onze toekomstige (eind)bestemming zijn meestal aan vele voorwaarden onderhevig. Ze zijn mede-afhankelijk van de juiste keuzen en van onze gehoorzaamheid.

Profetieën voor de middellange termijn kunnen aanwijzingen ontvangen en opdrachten, die we moeten vervullen, om voorbereid te worden voor onze bestemming. God kan ons vragen om geld te investeren of een opleiding te volgen. Wanneer we dat niet doen, kan dat het plan van God met ons leven blokkeren, beperken of op de lange baan schuiven.

Hetzelfde geldt, wanneer God spreekt, dat we iemand moeten vergeven of om vergeving moeten vragen. Voet bij stuk houden en vast houden aan ons eigen gelijk, kan zeker het plan van God voor ons leven blokkeren.

Tot op zekere hoogte kan de (on)gehoorzaamheid van anderen, die in verbinding staan met Gods plan voor ons leven, van invloed zijn. Dit is zeker zo, wanneer onze levenspartner (tijdelijk) onwillig is om met het plan van God mee te bewegen. Soms gebeurt het, dat de Heer andere mensen als medewerkers naast ons wilde plaatsen in het bereiken van onze bestemming. Hun onwilligheid of onze onwilligheid hen te accepteren kan zeker een uitstel betekenen in de vervulling van Gods plannen. Ik geloof echter dat de onwilligheid van anderen zelden de doorslag kan geven. Als wij gehoorzaam zijn, zal God wel andere mensen en andere gelegenheden geven, die ons dichterbij onze bestemming brengen.

Liefde

Veel profetische woorden bevatten een liefdesverklaring van God. De Heer wil graag Zijn liefde voor de ontvanger tot uitdrukking brengen en Zijn liefde is onvoorwaardelijk. Hij is bereid om nieuwe verantwoordelijkheden en een nieuw mandaat te geven aan hen die gefaald hebben. Hij is de God van nieuwe kansen. Zelfs wanneer wij iemand teleurgesteld opgeven, geeft Hij een nieuwe kans. Hij blijft niet voortdurend beschuldigen, wanneer wij een ernstige zonde hebben begaan. Het is typisch voor de duivel om ons aan onze fouten vast te binden en ons de bittere consequenties in herinnering te brengen. God is werkelijk vergevend.

Waardering

God geeft in profetische woorden niet alleen uitdrukking aan Zijn liefde, maar ook aan Zijn waardering en Zijn gunst als antwoord op onze gehoorzaamheid en ons karakter. Dit laatste is iets extra's. Ik heb vaak een buitengewone genade of gunst ervaren, terwijl ik Hem aan het dienen was. Je kunt het beschouwen als een soort van beloning, maar ik krijg tegelijkertijd niet het

gevoel, dat ik dit verdien. Omdat ik gehoorzaam ben, beschouwt de Heer mij eerder als een partner dan als een dienstknecht en Hij behandelt mij dan ook als een partner.

Dit vindt vaak zijn uitdrukking in profetische woorden. Ik ontdekte, dat de Heer zich vaak lovend en waardierend uitspreekt over mensen vanwege hun keuzes en hun karakter.

Zelf kom ik uit een cultuur, waarin weinig waardering wordt geuit (de uitzondering is de verafgoding van sportsterren, zolang als ze scoren). Ik was dus verbaasd, dat de Heer in profetische woorden graag mensen prijst vanwege hun liefde, compassie, volharding en trouw.

Hoofdstuk 13

Het toetsen van profetische woorden en hun vervulling

Veel profetische woorden bevatten geen voorspellingen over de toekomst, maar beschrijven iets uit het verleden of het heden van de persoon in kwestie, of openbaren het hart van God voor die persoon. In dat geval gaat het dus ook niet om vervulling (in de toekomst) maar eerder om herkenning. Het gaat om een bepaalde waarheid. Natuurlijk moeten ook deze woorden getoetst of bevestigd worden.

Meestal 'weet' de ontvanger, dat het woord 'waar' is vanwege de de feiten, die naar voren zijn gebracht, of vanwege de diepe, vaak emotionele, impact, die het op de ziel van de ontvanger heeft. Meestal bevestigt de Heilige Geest in het hart van de ontvanger het profetische woord.

Ooit werd ik een keer pijnlijk geraakt door een profetische woord, dat over mij werd uitgesproken. Het impliceerde dat er iets verkeerd was in mijn denken. Het woord was onvolledig en noch de spreker, noch ik, begrepen waar het precies om ging. In plaats van me te verzetten, besloot ik zelf de Heer te vragen, wat ik met het woord aan moest en waarover het precies ging. Hij bevestigde mij, dat ik inderdaad iets verkeerd deed, dat heel schadelijke gevolgen voor mijn leven zou kunnen hebben. Het ging om mijn neiging tot 'men-pleasing', de neiging om het iedereen naar de zin te maken. De diepste reden voor 'men-pleasing' is de vrees voor afwijzing.

Ik zou meestal proberen de mensen en de gemeenten, die ik diende, te behagen, met als gevolg, dat ik mijn fysieke grenzen niet beschermde. Daardoor raakte ik helemaal uitgeput. Dikwijls ging ik zó ver, dat ik tot diep in de nacht over mensen stond te profeteren, totdat iedereen een woord had gehad. Bij mijn vertrek uit een land stonden de mensen me soms tot op het laatste moment bij de ingang van de vertrekhal op te wachten om toch nog een profetisch woord te krijgen of bediening te ontvangen. Daarbij ging ik er zelf soms bijna onderdoor. Vaak vergat ik om tijdens een seminar van een of meerdere weken ook maar één vrije dag te hebben.

Ik dank God voor deze waarschuwing, die mijn ogen opende voor een realistisch gevaar, dat mijn levensduur aanzienlijk verkort zou kunnen hebben. Tot op dat moment was ik niet in staat geweest die openbaring zelf te ontvangen, of liever gezegd; ik had de waarschuwingen van de Heer niet diep genoeg tot me laten doordringen.

De eerste persoon die een profetische woord kan toetsen, is degene, voor wie het woord bestemd is. Als diegene vervuld is met de Heilige Geest, is het toetsten nogal eenvoudig. De Heilige Geest in die persoon zal zich meestal verheugen, resoneren en het er mee eens zijn, wanneer een waar woord wordt gesproken.

Natuurlijk, zoals in mijn (boven beschreven) geval, kan ik me aangevallen voelen, en kunnen mijn gevoelens en gedachten harder schreeuwen, dan de zachte stem van de Heilige Geest.

De gave van 'het onderscheiden van geesten' of geestesgaven (1 Cor.12:10; 14:29) is in wezen niets anders dan de instemming van de Heilige Geest in ons eigen hart met het profetisch woord, uitgesproken door iemand anders. De Heilige Geest bevestigt wat van de Geest is.

In 1 Cor.14:29 zegt Paulus, dat de "*anderen*" zorgvuldig de profetische woorden moeten 'wegen, toetsen of onderscheiden'. De 'anderen' zijn in de eerste plaats de andere profeten, die eraan gewend zijn om openbaring te ontvangen en daardoor veel gevoeliger zijn geworden voor de stem van de Heilige Geest dan de meeste andere gelovigen.

Met de 'anderen' worden in deze kontekst niet 'alle anderen' (waaronder ongeestelijke christenen of zelfs ongelovigen) bedoeld. Niet iedereen is in staat een profetisch woord te toetsen. Dit is in de eerste plaats de rol van de overige aanwezige profeten.

Soms echter, realiseer ik me, dat er een beetje gezond verstand nodig is om zwaar overdreven 'profetische' woorden en halve- en hele leugens uit te filteren, die worden gepresenteerd als profetische openbaring. Wat betreft die laatste categorie, gaat het bij die leugens meestal om valse beloften ten aanzien van de grote financiële beloning die wij zullen ontvangen, wanneer we nu aan de bediening van de 'profeet' doneren.

Beperkingen in ons mandaat wat betreft het toetsen

Wanneer de Heilige Geest in ons eigen hart onrustig is en we de vrede missen over een bepaalde openbaring, moeten we onszelf eerst afvragen of we wel gerechtigd zijn om te oordelen.

Ik bedoel daarmee of de inhoud van het profetische woord wel binnen ons

eigen profetisch mandaat valt.

Als het een openbaring is over iets dat veel groter is dan onze positie in het lichaam van Christus, dan zijn we misschien helemaal niet gerechtigd over deze zaak te oordelen. Iemand anders met een groter mandaat zou deze openbaring moeten testen. We moeten dan een beetje voorzichtig en terughoudend zijn.

Als iets groots wordt aangekondigd door een christelijke leider, die bekend staat als een man of vrouw van openbaring, dan zal ik dat serieus nemen, zelfs wanneer ik de bevestiging van de Heilige Geest in mijn eigen hart niet ervaar. Deze kwestie zou voor mijn profetische mandaat eenvoudig te hoog gegrepen kunnen zijn.

Soms echter weten we, dat de bewuste 'profeet' zelf boven zijn eigen maat spreekt. In dat geval proeven we, dat het woord aanmatigend is. Ik heb heel wat profetieën gehoord, waarin op korte termijn (binnen 1 jaar) de opname werd aangekondigd, of waarin grote rampen over mijn vaderland werden aangekondigd (bijvoorbeeld een Tsunami, die Nederland zou verwoesten) binnen een bepaalde termijn. De 'profeten' waren jong en onervaren in de profetische gaven, maar zochten wel de publiciteit.

Ik had direct het gevoel, dat zij helemaal niet geroepen waren voor dat niveau van profetische autoriteit. Ze hadden niet de vereiste ervaring en hadden geen erkend mandaat. Toch veroorzaakten zij veel onrust bij jonge gelovigen.

Neutraliteit ook nodig in de gave van onderscheiden

We moeten ons realiseren, dat vooroordelen in onze eigen gedachten de instemming van de Heilige Geest kunnen overschreeuwen.

Stel je voor, dat er een positief profetisch woord komt over iemand wiens zwakke kanten we maar al te goed kennen. Onze geest komt in opstand, omdat we een mening of oordeel hebben over het karakter van die persoon. Wij moeten dus oppassen, dit woord niet te snel te verwerpen. De Heer kan positief over mensen zijn, boven ons voorstellingsvermogen uit. Zijn liefde voor iedereen (inclusief hen met karakterfouten) is van een ander niveau dan onze liefde. Zijn 'dromen' over iedere man of vrouw zijn groter dan wij ons kunnen voorstellen.

Stel je voor, dat er een profetisch woord klinkt, dat je kind geroepen is voor een bediening in de zending. Jouw persoonlijke wens zou kunnen zijn, dat je kind jouw bedrijf overneemt, of dat hij of zij in de buurt blijft, zodat je van je kleinkinderen kunt genieten. Het is begrijpelijk om hiervan overstuur te raken en tegen zo'n woord te protesteren. Maar dat gevoel van weerstand hoeft in dat geval helemaal niet van de Heilige Geest te komen.

Het voelt niet goed

Gewoonlijk, wanneer we getuige zijn van een profetische bediening, en wij de juiste instelling hebben, zullen we de instemming van de Heilige Geest in ons eigen hart voelen. Misschien ervaren we zelfs vreugde en opwinding.

Wanneer we getuige zijn van een profetisch woord en we ervaren een protest van de Heilige Geest in ons, dan kunnen we het volgende doen. We kunnen als eerste de Heer vragen: "Heer ik ervaar ongenoegen over dit profetische woord. Is dit waarschuwend gevoel van de Heilige Geest? Moet ik de ontvanger waarschuwen of zelfs vrijzetten van de manipulatie, die er in besloten ligt?" Hij zal ons zeker antwoorden.

Wanneer we een profetisch woord, dat onrust veroorzaakt, verder willen analyseren, kunnen we gebruikmaken van de checklist betreffende neutraliteit, die ik in hoofdstuk 2 gepresenteerd heb.

We kunnen ons de volgende vragen stellen:

"Kende de profeet de ontvanger van te voren? Heeft de 'profeet' een emotionele betrokkenheid bij de ontvanger? Is het mogelijk dat de 'profeet' een positief of negatief vooroordeel heeft? Kan het zijn, dat de profeet een persoonlijk belang heeft bij de ontvanger of bij de kwestie waarover hij profeteerde?"

Dan zijn er andere vragen: "Is de profeet iemand met een liefdevol hart? Is hij/zij verbonden met een lokale gemeente of is hij/zij een 'wilde' (onafhankelijke) profeet?"

De Bijbel

Het lijkt misschien vreemd, dat ik niet de Bijbel als eerste criterium noemde bij het toetsen van profetische woorden. De reden daarvan is, dat over het algemeen de Bijbels niet geschikt is voor het toetsen van specifieke persoonlijke profetieën.

Natuurlijk is het 'woord van God' de bewuste en onbewust achtergrond van alles wat we doen, inclusief het toetsen van profetische woorden. Als het goed is, bent u 'gepakt en gemazeld' met het woord van God of anders gezegd, bent u doordrenkt van het woord van God. Wanneer een 'profetisch' woord in tegenspraak is met onze grondige kennis van het woord van God, dan moeten we zeer alert zijn.

Zelden richt een profetisch woord zich op bepaalde leerstellingen. In dat geval kunnen we proberen deze woorden te toetsen aan de Schrift, zoals we die kennen. Tegelijkertijd moeten we ons ervan bewust zijn, dat we ook hier allemaal een gekleurd beeld hebben. Ik bedoel, dat iedere denominatie eigen leerstellingen heeft ontwikkeld, gebaseerd op geselecteerde Bijbelverzen. Hun leerstellingen zijn verschillend vanwege hun verschillende selectie, hun

verschillende interpretaties en de verschillende manier, waarop zij bepaalde Bijbelverzen gewicht toekennen.

Luther, die bekend stond vanwege zijn 'Sola Scriptura' (alleen de Schrift heeft gezag) had moeite met de Brief van Jacobus, omdat daarin de 'werken' een grotere waardering krijgen, dan in de brieven van Paulus. Hij kende dan ook aan de brief van Jacobus weinig 'gewicht' toe.

Ik noem dat alleen even om aan te geven, dat een profetisch woord niet noodzakelijkerwijs onze leer en onze interpretatie van de Schrift behoeft te ondersteunen.

Vele jaren terug profeteerde ik eens over een groep gelovigen na afloop van de samenkomst. Terwijl ik al was begonnen te profeteren over een bepaalde vrouw, voelde ik dat de Heer iets wilde zeggen, dat mij begrip te boven ging. Hij wilde, dat ik tegen haar zou zeggen: "Ik ben zo trots op je, omdat je je aan Mij hebt vastgeklampt in de tijd van nood".

Op dat moment in mijn leven was het idee, dat God 'trots' op ons zou kunnen zijn 'over de top', een beetje te veel van het goede.

Tot dan toe geloofde ik, dat Hij van ons houdt, maar tegelijkertijd, dat Hij meestal in ons teleurgesteld is, omdat wij niet leven volgens Zijn verwachtingen. Ik was me er niet van bewust, hoe diep mijn visie op Gods karakter was beïnvloed door het beeld van mijn eigen aardse vader, die een heel goede en rechtvaardige man was, maar tegelijk een veeleisende ouder. In een 'split second' had ik een heel snelle discussie met God: "Heer, ik kan dit niet zeggen, dat U trots op haar bent. Dat gaat boven mijn theologie uit. Ik kan haar zeggen, dat U van haar houdt, maar ik kan daar niet bovenuit gaan". Toch was deze specifieke inspiratie als een last op mijn hart. Ik moest heel snel beslissen, wat te doen; deze profetische inspiratie te gehoorzamen of het profetische woord af te breken.

Ergens begreep ik wel, dat ik boven mijn eigen beperkingen moest uitgaan, dus sprak ik de openbaring uit: "Mijn dochter, Ik ben zo trots op je, omdat je je aan mij hebt vastgeklampt gedurende je tijd van nood". De vrouw barstte in tranen uit.

Ik moest doorgaan met profeteren over de anderen, die nog in de rij stonden. Nadat ik klaar was, kwam de voorganger van de gemeente naar me toe. Hij zei: "Wat heb je met deze vrouw gedaan? Het woord heeft haar diep geraakt. En het heeft werkelijk haar hart genezen. Zij had werkelijk een dergelijk woord nodig. U kent haar niet. Zij leidt aan een bi-polaire depressie. Maar zij is trouw. Wanneer zij in haar 'down' periode zit en alles grijs wordt, ze niets meer voelt, dan klampt ze zich aan God en Zijn genade vast".

Voor mij was deze gebeurtenis minstens zo ingrijpend als voor haar. Ik had nog nooit zo intens gestaan in de 'flow' van Gods liefde als juist op dat moment, dat ik Zijn hart over haar profeteerde.

Natuurlijk, wanneer een profetisch woord in tegenspraak is met onze

'schriftuurlijke leer', dan moeten we het grondig toetsten.

Overeenkomst met vroegere profetieën

Er zijn nog andere manieren om een profetisch woord te toetsen.

Wanneer een profetisch woord handelt over de toekomst, kunnen we vragen of het overeenkomt of aansluit bij eerder ontvangen profetieën. Als eerdere profetieën spreken over een bepaalde bediening, dan verwachten we niet, dat latere profetische woorden daarmee in tegenspraak zijn.

Natuurlijk, handelen de profetische woorden in ons leven over een steeds verdergaande ontwikkeling. Wij veranderen zelf en we ontwikkelen ons. Als het goed is, groeit onze autoriteit. Onze ervaring en openheid voor de gaven van de Heilige Geest behoort te groeien. Toch zouden profetische woorden op een bepaalde manier op elkaar aan moeten sluiten.

Wanneer we zelf in een gezonde relatie met de Heer staan en naar Zijn stem luisteren, dan zullen profetische woorden, die anderen over ons uitspreken, over het algemeen niet veel geheimen en verrassingen bevatten. Het meeste zou allang aan onszelf geopenbaard moeten zijn.

Het leven en karakter van de profeet

Wanneer we twijfels hebben over een bepaald profetisch woord, kunnen we ook kijken naar het leven en karakter van degene die het uitspreekt. Ook hier moeten we weer voorzichtig zijn. David schreef de mooiste psalmen, waarin hij ook op profetische wijze het lijden van Christus beschreef. Daarin was hij uiterst gedetailleerd. Toch was zijn leven verre van volmaakt. Hoewel hij vele vrouwen en concubines had, beging hij echtbreuk en liet een van zijn trouwste medewerkers vermoorden.

Ook in onze tijd worden soms profeten ontmaskerd vanwege geheime zonden. Toch waren zij bekend vanwege hun accurate profetische woorden.

Het is duidelijk, dat een profeet die zichzelf ongeloofwaardig maakt door een zondig leven, zijn mandaat in de ogen van de mensen verliest.

Dit is speciaal het geval, wanneer een profeet probeert financieel te profiteren van zijn profetische gaven.

Als positief voorbeeld, dient hier de geschiedenis van de profeet Eliza (2 Kon.5:15-16), die weigerde enig geschenk aan te nemen van Naäman, de Syrische generaal. En dat terwijl de profetische beweging van Israël talrijke armlastige medewerkers kende.

Aan de andere kant van het spectrum ontmoeten we Bileam, de beroemde profeet uit Mesopotamië, die gevreesd was vanwege zijn vervloeking en vereerd voor zijn zegeningen (Num.22:6). Hij kwam in de problemen vanwege zijn hang naar rijkdom. Toch waren zijn woorden nog steeds accuraat.

Gevangen door een profetisch woord

Sommige , meestal wat onrijpe, gelovigen kunnen gevangen raken door directieve woorden van een profeet. Ze zijn bang om zelf enige beslissing voor hun leven te nemen, omdat de 'profeet' hun gezegd heeft, hoe hun leven zou moeten zijn of niet zou moeten zijn.

Ze zijn bang om de open deuren en mogelijkheden, die God hen geeft, te benutten, omdat er ergens in hun leven een 'profetisch' woord was, dat in een andere richting wees.

Wie niet zelf de stem van God kan horen, kan gemakkelijk in een 'gevangenis van profetie' terechtkomen: "Ik mag nergens ander heen gaan, want de profeet heeft gezegd, dat ik....".

Zelf ben ik hier altijd heel voorzichtig mee. Wanneer ik een directief (richtinggevend) woord van God voor iemand ontvang en het slaat niet heel erg aan, dan zeg ik vaak: "Mijn woord is niet jouw gevangenis. Bid ervoor of de Heer het aan jouwzelf bevestigt. Je moet geen levensbepalende beslissingen nemen, enkel en alleen, omdat ik dat over je geprofeteerd heb".

Waar, maar niet tot in het detail

Ooit ontving ik een profetisch woord van een buitenlandse profeet, die zeker geen vooroordeel over mij had. Het gebeurde op het kantoor van een zendingsorganisatie en hij verkeerde kennelijk in de veronderstelling, dat ik daar tot de staff behoorde. Hij profeteerde, dat ik in het centrum van die bediening zou staan, met een eigen team om mij heen. Ik zou mijn eigen kantoor en medewerkers hebben.

Hij zat er heel dichtbij, want het meeste was al eens eerder over mij geprofeteerd. Op een goede dag, zal ik mijn eigen kantoor en eigen medewerkers hebben. De vergissing, die hij maakte, was de verbinding met het kantoor van die zendingsorganisatie. Ik was min of meer toevallig aanwezig. Ik ben een vriend, maar ik ontving nooit een bevestiging, dat ik op hun hoofdkantoor zou moeten gaan werken of een van hun leiders zou moeten worden. Natuurlijk kunnen de dingen in de toekomst ook onverwachte wendingen nemen.

Aan de andere kant ontving ik meerder profetische woorden over het leiden van een eigen bediening en daarbij een kantoor met medewerker te hebben. Ik ben nu eerder geneigd te denken, dat deze profetische woorden spreken over mijn bediening aangaande Healingrooms in Roemenië, waar ik mij spoedig hoop te vestigen.

Profetieën over onze bestemming

Wanneer een profetisch woord gaat over onze toekomstige bestemming, kan

de vervulling nog lange tijd uitblijven en is trouwens ook afhankelijk van onze keuzes.

Toen ik nog maar kort bekeerd was, profeteerde een buitenlandse profeet over mijn toekomst. Hij gaf een paar details, over hoe God me zou roepen en over de gaven van de Geest in mijn leven. In de profetie ging het ook over een opleiding en training. Het meeste daarvan ging in vervulling; niet alles. Maar dat had, denk ik, met mijn eigen keuzes te maken.

Op het gebied van de gaven van de Geest ging alles in vervulling, maar het vroeg ook mijn volle inzet.

Als ik terugkijk, denk ik, dat ik bepaalde aspecten van mijn opleiding en training miste, omdat ik in die tijd niet erg goed luisterde en ik waarschijnlijk een paar foute beslissingen nam. Over het geheel genomen moet ik zeggen, dat dit profetische woord correct was en het in vervulling ging.

Meerdere keren stimuleerde dit profetische woord mij om mij opnieuw te focussen op Gods roeping voor mijn leven. Zonder dit profetisch vergezicht had ik het misschien ergens opgegeven; niet mijn geloof, maar mijn roeping voor voltijds bediening.

Profetieën over onze bestemming zijn altijd voorwaardelijk in de zin, dat we eraan mee moeten werken en onderweg de juiste beslissingen moeten nemen. De duivel heeft allang een strategie op de rails om ervoor te zorgen, dat we niet op onze bestemming zullen aankomen.

Hij brengt leugens, angsten, onzekerheid en trauma's om ons te verlammen en te ontmoedigen.

Dan probeert hij ons te verleiden tot het nemen van de verkeerde beslissingen.

De meeste voorkomende verkeerde beslissingen zijn:

- 1 Het aangaan van een relatie met een verkeerde partner
- 2 Zekerheid en garanties willen hebben in plaats van het risico aangaan van een leven uit geloof.
- 3 De weg verlaten vanwege aanstoot, rebellie, ongeloof, zelfmedelijden, teleurstelling en bitterheid.
- 4 Ons aanpassen aan een bepaalde cultuur, mening of leer.

Wanneer God profetisch spreekt over onze bestemming, openbaart Hij zijn 'droom' over ons leven. Hij weet precies, wie we zijn en welke natuurlijke gaven wij al hebben. Hij heeft een idee, hoe ons leven er zou kunnen uitzien en op welke manier we kunnen bijdragen aan zijn Koninkrijk.

Dat betreft niet altijd fulltime 'bediening' in een gemeente. Ons leven is op zich altijd al een fulltime presentatie van het koninkrijk Gods in ons. God roept zijn mensen in handel, zaken, industrie, kunst, gezin, onderwijs en allerlei andere beroepen.

Maar op een bepaalde manier is onze roeping altijd verbonden aan het

vestigen of promoten van Zijn koninkrijk op aarde. We zijn allemaal geroepen te regeren over ons eigen (misschien kleine) domein, waar wij vrede, vreugde en gerechtigheid kunnen brengen. En we zijn ook allemaal geroepen om de gaven van de Geest in ons eigen domein te praktiseren.

Wanneer we een profetisch woord over onze bestemming ontvangen, zal dit nooit helemaal vanzelf vervuld worden.

Ik ken iemand, die profetische woorden ontving over een bediening van genezing. Ik zag de gaven van genezing ook een aantal keren in zijn leven functioneren en er vonden dramatische genezingen plaats. Echter zijn vrees om te falen verlamde hem en daardoor kwam de bediening van genezing niet tot verdere ontwikkeling. Hij snapte niet, dat hij zelf ook voor die ontwikkeling moest vechten. Zolang hij zich door angst en onzekerheid laat overheersen, zal zijn bediening heel beperkt blijven en ook door niemand worden opgemerkt.

Wat zou hij kunnen of moeten doen? Hij zou cursussen over de bediening van genezing kunnen volgen en er boeken over lezen. Hij zou contact kunnen leggen met diegenen, die reeds in deze bediening functioneren. Dat zal hem bemoedigen en doen groeien in geloof. Hij zou ook kunnen gaan meewerken in een ministry team en iedere gelegenheid aangrijpen om zieken te bedienen. Dan zullen zijn gaven van genezing opgemerkt en erkend worden en kan de Heer zijn 'gebied' vergroten. Natuurlijk moet dit samen opgaan met een groei in intimiteit met de Heer.

De ontdekkingsreis naar onze bestemming kan niet door ons zelf geprogrammeerd worden. We moeten de leiding van de Heilige Geest volgen. Maar er is steeds sprake van een soort van samenwerking, een soort van partnerschap met de Heer.

Meestal wordt de weg naar onze bestemming geblokkeerd door leugens (geloven, dat we niet capabel genoeg zijn), vrees (wat zullen anderen van me denken) en trauma's, die maken, dat we onszelf eerder als slachtoffer dan als overwinnaar zullen beschouwen.

Natuurlijk kunnen die leugens, vrees en trauma's heel ingewikkeld en complex in elkaar zitten. We zullen er uit bevrijd moeten worden. Daarbij hebben we hulp nodig. Het belangrijkste aspect van die hulp komt uit het leren communiceren met de Heer. Hij zal ons die leugens, vrees en trauma's laten zien vanuit Zijn gezichtspunt. Hij heeft een weg om ons er uit te leiden. Hij heeft de macht om ons geheel te bevrijden. Dat gebeurt alleen niet zonder onze medewerking. We zullen nederig genoeg moeten zijn om hulp te vragen en bediening en correctie van anderen te ontvangen.

Meestal moeten we door een traject van bevrijding heen en geholpen worden om innerlijke genezing te ontvangen van de trauma's, die in ons leven hebben plaatsgevonden. We hebben intimiteit met de Heer nodig om uit onze verwerpingsproblematiek te komen. Zonder genezing van (zelf)verwerping

zullen we als leiders falen, omdat we teveel gaan leunen op de bevestiging en eer van mensen.

Stappen in de richting van onze bestemmingsplan Keuzes en beslissingen

1 partnerkeuze

Veel gelovigen vinden hun partner op basis van fysieke of emotionele aantrekkingskracht. Ieder jaar zie ik voor mijn ogen dezelfde tragedies, dat jonge veelbelovende gelovigen verliefd worden en uiteindelijk trouwen met een ongelovige partner. Het verlangen naar het gevoel om geliefd en gewaardeerd te worden is gewoon sterker dan de visie voor Gods plan en bestemming. Omdat we allemaal iets van verwerpingsproblematiek hebben, zijn we hier heel kwetsbaar.

Die boek is geen (pre)huwelijkskursus, maar ik denk, dat een gemeenschappelijke bestemming (of een elkaar aanvullende bestemming) een belangrijke voorwaarde is voor een huwelijk. Daarnaast is natuurlijk ook een bepaald niveau van heelheid en stabiliteit van belang. Natuurlijk garandeert een huwelijk met de juiste persoon niet dat het leven nu verder gladjes verloopt en dat er geen huwelijksproblemen kunnen ontstaan.

Zekerheid en risico's

Wanneer we willen groeien in de richting van onze bestemming, zullen we vaak bepaalde natuurlijke zekerheden moeten opgeven. Dit geldt zeker voor hen, die in een voltijds bediening worden geroepen. Abraham moest zijn familie en zijn land verlaten om te vertrekken naar een onbekende bestemming. Nog steeds roept God mensen om hun vast inkomen op te geven voor een leven van geloof.

In onze bestemming zullen er meestal onzekerheden zijn, wat betreft de 'natuurlijke wereld'. Gods koninkrijk is nu eenmaal een bovennatuurlijk koninkrijk. We zullen getoets worden op onze bereidheid werkelijk afhankelijk van Hem te zijn. Soms verlangt God, dat wij iedere mogelijkheid om op natuurlijke dingen te vertrouwen, neerleggen.

Er was een man, die me vertelde: "Ik heb een roeping om God te dienen, maar ik wil eerst financiële zekerheid. Ik wil een bedrijf starten en nadat ik genoeg heb verdiend, zal ik mijzelf in pre-pensioen doen. Dan kan ik de Heer fulltime dienen". Ik snap de redenering wel, maar de meest productieve jaren zijn dan voorbij. Misschien ontbreekt op 60 jarige leeftijd wel de energie om nog aan de bediening te beginnen, die God voor hem had.

Op de weg naar onze bestemming behoren we met de Heer te communiceren en Hem te gehoorzamen, ook wanneer Hij vraagt om die dingen los te laten,

waarop we tot dan toe hebben vertrouwd.

Ook de ontwikkeling van de gaven van de Geest betekent altijd het aangaan van risico's. Groei in de gaven vraagt om groeien in geloof. We zullen dingen moeten doen, die we niet onder controle hebben, gewoon in het vertrouwen, dat de Heer Zijn deel zal doen, wanneer wij risico's nemen. Het groeien in de gaven van de Geest betekent een keuze voor een 'risky living'.

Ik hoef niet te profeteren... maar ik neem het risico, ik investeer geloof om anderen te zegenen. Dit bracht me, waar ik nu ben – op de weg naar mijn bestemming – en niet ergens op een zijweggetje.

3 Het pad verlaten

Er kunnen veel redenen zijn, waardoor mensen opgeven. We kunnen ten onrechte denken, dat God ons opgegeven heeft, omdat Hij niet voldeed aan ons verwachtingspatroon. We kunnen resigneren, rebelleren of gedesilusioneerd raken vanwege rampspoed, het sterven van een geliefde of het niet-genezen van een zieke.

We kunnen geconfronteerd worden met gebrek aan erkenning of openlijke afwijzing en onterechte kritiek.

De weg naar zelfmedelijden en ongeloof is dan de gemakkelijkste. Sommige gelovigen geven zich tijdelijk over aan hun gevoelens van frustratie. Anderen blijven er de rest van hun leven in vastzitten. In dat laatste geval is het de duivel gelukt hen te neutraliseren.

4 Vast (blijven) zitten in culturele patronen

Ieder van maakt deel uit van een bepaalde cultuur met bepaalde gedachtenvoorstellingen. Vaak zijn we ons dat niet eens bewust, omdat het voor ons zo 'normaal' lijkt. Omdat ik veel reis tussen verschillende culturen, zie ik hoe verschillend mensen rageren en geloven, omdat ze daarmee zijn opgegroeid. Sommige culturen zijn extrovert, andere introvert, sommige culturen zijn legalistisch, andere zijn meer liberaal.

De Nederlandse cultuur is anti-autoritair. De regeringspersonen worden beschouwd als 'dienaren van de samenleving'. Zij worden verondersteld te dienen en niet te heersen. Hetzelfde geldt voor gemeenteliders, zoals voorgangers. Zij staan meestal onder de autoriteit van een raad van oudsten. In onze cultuur worden sterke leiders niet geaccepteerd. Het vraagt heel veel moed om leiding te geven. Je zult ervan worden beschuldigd 'dominant' te zijn. Kunnen (of moeten) we tegen onze eigen cultuur ingaan? Soms zal dat noodzakelijk zijn, wanneer God ons uitdaagt in de richting van onze bestemming.

Voor mij is het niet helemaal duidelijk, hoe hiermee om te gaan. In sommige culturen mogen vrouwen niet actief zijn in representatieve functies, ook niet in de kerk, vanwege hun vrouw-zijn. Toch heeft de Heer een bestemming voor hen, die vaak uitgaat boven hun culturele beperkingen. Ik ontmoette geweldige vrouwelijke voorgangers in culturen, waar mannen dominerend zijn. Natuurlijk hadden zij te maken met allerlei vooroordelen en beschuldigingen, die tegen hen werden ingebracht. Ik geloof, dat de Heer ons soms vraagt, ons te onderwerpen aan bepaalde culturele patronen en soms om er tegen in opstand te komen en er mee te breken.

Ik zou kunnen verwijzen naar Debora (Richt.4) , die werkelijk 'rechter' wordt genoemd en de moed had om mannelijke leiders (Barak) in Israël terecht te wijzen en te vermanen. Ik ben nog altijd nieuwsgierig, hoe zij ooit voor die positie van 'rechter' erkenning kreeg (zonder universitair diploma) en het respect verkreeg van mannelijke leiders.

In sommige culturen wordt van vrouwen verwacht, dat zij zeer jong zullen trouwen en hun eigen ontwikkelingsmogelijkheden opgeven voor het huwelijk en het krijgen van kinderen. Ongehuwd zijn (als vrouw) en in een bediening staan wordt met argwaan bekeken. Soms moeten we echter die uitdaging aangaan en breken met bepaalde waarden uit onze cultuur.

Natuurlijk maak ik zelf deel uit van mijn eigen Nederlandse cultuur. Ik weet niet in hoeverre ik in staat ben geweest daarvan los te komen en te gaan staan in mijn goddelijke vrijheid. In ieder geval heeft de Heer me wel losgemaakt van de oordelende en kritische houding, die zo kenmerkend is voor mijn Nederlandse erfenis. En Hij bevrijdde mij ook van de slavernij aan 'mammon' (de allesbepalende macht van het geld), die het westelijk halfmond overheerst.

Hij bevrijdde mij van verkeerde gevoelens van verantwoordelijkheid en maakte mij helemaal afhankelijk van Hem. Hij opende mijn ogen, zodat ik niet langer de menselijke en financiële beperkingen zie, maar in plaats daarvan Zijn goedheid, genade en voorziening. Hij bevrijdde mij van de verlamdende zelfbeschuldigingen, waardoor ik me nooit goed genoeg voelde.

De leerstellingen van mijn Calvinistische- en Pinkster achtergrond maakten mij bevooroordeeld tegen andere Christelijke gemeenschappen. De Heer hielp me uit deze oordelende houding en nu zie ik andere gelovigen door Zijn ogen als Zijn dierbare kinderen.

Voor die tijd zou ik niet in staat zijn geweest die andere gemeenschappen zo te dienen, als ik nu doe.

Nu zie ik, dat mijn vroegere leerstellende houding mijn bediening beperkt heeft en mijn weg naar mijn bestemming vertraagd. Gelukkig wandel ik nog steeds met Hem en Hij verandert mijn hart voortdurend.

Gedurende een van mijn reizen in Roemenië werd ik uitgenodigd om te

spreken in een Charismatische Rooms Katholieke gemeenschap. Ik stemde in, ook al had ik een aantal vooroordelen tegen de Rooms Katholieke kerk. Een aantal van mijn voorouders waren uit Katholieke landen gevlucht vanwege geloofsvervolgingen. Zij kwamen als religieuze vluchtelingen naar de Nederlanden waar protestanten geloofsvrijheid genoten. Destijds moesten zij al hun bezittingen achterlaten. Tot op dat moment had ik altijd een gevoel van trots gehad vanwege deze voorouders en deze geschiedenis.

De samenkomst vond plaats in een seculier aandoend gebouw. Ik was een beetje verrast, dat zij onze liederen zongen en dat we eigenlijk zoveel gemeenschappelijks hadden.

Omdat het hun goed beviel, nodigden ze me opnieuw uit en ik stemde in. Het was winter en daarom vond de samenkomst plaats op een andere (verwarmde) locatie

plaats. Het was een Katholieke kerk vol met beelden. Ik herinner me, dat ik de deur binnenstapte en verstijfde bij de aanblik van al deze beelden van Maria en alle andere heiligen. Volgens mijn traditionele overtuiging was dit een afgodentempel. Ik vroeg me af: "Kan er enige 'zalving' zijn op deze plaats?" De gedachte kwam bij me op om me gewoon om te draaien, naar buiten te gaan en geen compromis te sluiten met deze afgodendienst.

Toen deed ik het enig juiste. Ik vroeg de Heer: "Wat denkt U hier nu van?" Zijn antwoord kwam direct, luid en duidelijk: "Mij maakt het niets uit, Mij gaat het alleen om de mensen". Een zware last viel van mij af. Jezus maakt zich er niet druk over. Hij ziet het hart van mensen aan.

Op dat moment bevrijdde Hij me van de vooroordelen, die ik had tegen de mijn Katholieke medegelovigen. Vandaag is een groot deel van mijn werk in Roemenië in samenwerking met de charismatische gemeenschappen binnen de Rooms Katholieke kerk. Ik realiseer me nu, dat het een deel van mijn bestemming is om mensen met verschillende kerkelijke achtergronden samen te brengen.

Maar daarvoor moest ik eerst loskomen van mijn dogmatische vooroordelen. Deze vooroordelen hadden mij gemakkelijk kunnen stoppen op mijn weg naar mijn bestemming.

Nu terug naar onze bestemming. Wanneer de Heer een bestemming openbaart, dan openbaart Hij natuurlijk alleen datgene, wat op dat moment nog mogelijk is. Daarom ontvangen jonge mensen normaliter profetische openbaring over een ruimere bestemming dan ouderen.

Jonge mensen kunnen nog vanaf het begin alle keuzes maken op de weg naar hun bestemming. Oudere mensen hebben vaak al veel verkeerde keuzes gemaakt, waardoor het aantal mogelijkheden wat is beperkt, alhoewel het vaak heel verrassend is, wat God nog door het leven van ouderen kan doen. In profetische woorden, kan God een bestemming openbaren, welke we in de praktijk niet helemaal bereiken. In dat geval is het profetische woord niet onjuist. Dat profetische woord openbaart Gods visie. Wanneer de ontvanger

goed luistert en gehoorzaamt, kan hij of zij heel ver komen in de richting van die bestemming. Wanneer de ontvanger echter weigert om te luisteren of te gehoorzamen, kan hij of zij de ontwikkeling in de richting van die bestemming ernstig schaden.

Dit moet trouwens geen last op u leggen. U gaat uw bestemming heus niet verliezen vanwege een paar kleine fouten of vergissingen. Die heeft de Heer heus wel ingecalculeerd. Maar belangrijke beslissingen, zoals het volgen van een totaal verkeerde opleiding, een verbintenis met een ongelovige levenspartner of het verlaten van een gemeente vanwege frustratie, kunnen een grote invloed hebben op je ontwikkeling in de richting van je bestemming

Ik verloor vier kostbare jaren, toen ik probeerde een doctoraal diploma te behalen in de geologie. Ik wist al (door openbaring), dat ik nooit geoloog van beroep zou worden. Maar ik had het idee, dat ik niet mocht falen in iets, dat ik begonnen was en al halverwege had afgemaakt. Ik slaagde, maar het waren jaren zonder Gods zegen, verloren jaren. Ik heb nooit iets met de toen vergaarde kennis kunnen doen.

Ooit aanvaardde ik een positie als voorganger van een gemeente. Een van redenen om op dit aanbod in te gaan, was mijn frustratie binnen de gemeente, waartoe ik tot op dat moment behoorde. Twee jaar later verliet ik mijn plaats als voorganger, nu opnieuw vanwege een frustratie. In beide gevallen nam ik deze belangrijke beslissingen zonder openbaring. De gevolgen voor mij waren heel pijnlijk. Op zijn minst was er een verlies van mijn goede reputatie. Ik weet niet in hoeverre dit mijn weg naar mijn bestemming heeft beïnvloed, maar zeker heeft het mijn weg vertraagd.

Nu, vele jaren later, zit ik midden op die weg, luisterend naar Zijn stem en het is opwindend!